

Giới thiệu Vợ Ơi! Học Bài

Truyện Vợ Ơi! Học Bài của tác giả Băng Tuyết Cô Đơn kể về một thầy giáo chủ nhiệm, một cô bé mười sáu tuổi xinh đẹp học giỏi, cứ ngỡ là tình thầy trò thôi nhưng mà mọi chuyện lại không như ai nghĩ...

Họ đã phải lòng nhau khiến do cả trường bàn tán, với những chi tiết hài hước giúp cho người đọc ôn lại những kỷ niệm học trò của mình cũng như một cuộc tình kỳ quái thì đây sẽ là một câu chuyện mang đầy hứa hẹn !!!

Liệu tình thầy trò trở thành tình yêu có được hạnh phúc hoặc đó chỉ là giây phút thoáng qua?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Hôn ước

_"Mẹ à con đã nói rồi con chỉ đang học 11 không lấy chồng là không lấy chồng".

_"đây là quyết định của ông, con không có quyền nói từ chối. hôn ước này đã được định sẵn 15 năm về trước giờ con có nói gì cũng vô dụng".

Nói rồi mẹ nó tắt máy không thèm để ý đến tâm trạng của cô.

Trời ơi! bây giờ đã là thế kỉ 21 sao còn cái cảnh hôn ước từ trước vậy nè.

.....

_"Làm sao bây giờ, tự nhiên ông bắt tao đi lấy chồng mà thấy có vô lý không". Cô chỉ có một đứa bạn thân nhất chuyện này chỉ có thể chia sẻ cho nó.

_"Lấy chồng hà, sướng thấy mồ mà còn đòi gì nữa".

_"Mày mê trai quá rồi khùng luôn hà. LẤY CHỒNG chứ không phải đi chơi. Nếu mày thấy lấy chồng sướng thì mày lấy thay tao đi". Nó bực tức xả giận lên đầu cô bạn thân.

_"Thôi Thôi cho tao xin. Tao cũng chỉ ghẹo mày thôi. Mà nghĩ gia đình mày vui thiệt á. Mày mới học 11 mà bắt mày lấy chồng. Chuyện này thời nay mới nghe".

Chỉ có nhà con nhỏ này mới ép hôn chứ còn nhà nào như vậy nữa đâu.

_"giờ tao biết phải làm gì bây giờ lỡ ông bà gả tao cho cái thằng nào Rồi tao biết sao.... Ơi mẹ ời huhuhuhu". Nó buồn nó hận nó khóc, tới lúc nó hết khóc là con nhỏ bạn nó ngủ mất tiêu.

_"Ê cái con kia tao tâm sự với mày, mà mày ngủ hà". Nó ngồi dậy vỗ mấy cái thiệt mạnh vô con nhỏ bạn nó, làm mặt mày người ta đỏ lên hết.

_"Ủi mày làm cái gì vậy đau chết đi được. Hung dữ như mày, thằng nào lấy mày chắc cũng tới số".

"Ý.... hung dữ như tao thằng nào lấy..... tới số". Nó dường như nghĩ ra được điều gì đó vui mừng ôm chặt con nhỏ bạn "Đúng rồi tao có cách rồi".

(Giờ qua chú rể coi là ai nha.)

_"Ông nói gì hôn ước 15 năm trước". Hấn cũng đã từng nghe nhưng lâu quá không nhắc đến nghĩ nhà bên kia quên rồi.

_"Đúng vậy, ta đã từng nói với con ta nghĩ con vẫn còn nhớ". Ông nói về hết sức nghiêm túc (kì này muốn thoát cũng không được).

_"Ông à, nhưng con bé đó theo con tính chỉ khoảng 16t, làm sao làm vợ con được?". Lúc Hấn gặp con bé là nó chỉ mới tập đi.

_"Con cũng có lớn hơn nó bao nhiêu, năm nay con mới 25t hợp quá còn gì?".

_"Nhưng.....". Anh định nói thì bị ông cắt ngang.

_"Không nhưng nhì gì hết tháng sao là ngày cưới. Hôn ước này ta đã định với lão ấy con không được quyền từ chối".

2 ông là bạn thân với nhau từ trẻ định hôn cũng đã từ đời cha anh nhưng lúc đó 2 người đều sinh con trai. Nên hẹn đến đời cháu và như vậy anh với nó bị dính chương.

__” Con bé đó còn nhỏ suy nghĩ nông cạn cũng chưa chắc nó chịu”. Anh còn mong nó không chịu nữa là đằng khác khỏi mắc công giữ thêm một đứa con nít, trong trường đám học sinh theo anh cũng đã mệt. bây giờ còn thêm cô vợ nhí. hơi iii. Hấn thở dài.

Ông lão cười, thử coi lần này mày còn nói được gì? __” Nhà bên đó nói con bé đã chịu rồi bây giờ chỉ đợi ngày cưới thôi. Xong chuẩn bị cho tốt đi nhé cháu trai”. Ông nói rồi đi thẳng lên phòng.

Không phải chứ __” con bé chịu rồi”. học sinh thời nay nghe lấy chồng là nhận lời liền vậy hà ta.

Đành cưới biết sao bây giờ, dù gì mình cũng là một ông thầy giáo nổi tiếng đẹp trai nhưng lại vô cùng khó tính. Xem cô có thể chịu được thằng chồng nghiêm khắc này bao lâu. Trong lòng hấn nghĩ và tự cười thầm.

Bây giờ là phần tự giới thiệu

(Nó) Châu Thiên Thiên: đang học lớp 11(16t) trường hấn đang dạy.

Cha mẹ: làm chủ một công ty đá quý lớn nhất nhì nước và đặc biệt thương nó như vàng nhưng nó lại có một người ông vô cùng nghiêm khắc(ông nội) những gì ông nó đã quyết định không ai có thể cản(việc nó lấy chồng cũng vậy)

Thông minh IQ 190/200 học giỏi(nhưng làm biến học bài) tính tình vui vẻ, ngang bướng(hay cãi lại chồng) nhưng có cái không được bình thường. Lấy việc chọc hấn tức xì khói đầu làm niềm vui của cuộc sống.

Nó cũng khá là đơn giản và có nhiều điều dễ làm nó thất vọng. thằng chồng nó ngày nào lên lớp không kiểm tra bài nó ngủ không ngon.

(Hấn) Hoàng Minh Khang(25t) đang là giáo viên chủ nhiệm lớp nó(chết nhỏ rùi)

Gia đình: nổi tiếng với danh ông trùm đá quý, khai thác mỏ vàng là nhà đầu tư không thể thiếu của gia đình nó.

Thông minh là người có tài đẹp trai hút hồn IQ 200/200. Dạy môn Hóa học hihi môn con vợ nhí của nó học tệ nhất biết chọn ghê.

Phuong ngôn sống không trị được tính làm biến quậy phá của con vợ ở nhà hấn không mang họ HOÀNG.

Niềm vui hằng ngày là kiểm tra bài vợ hấn. Vì hấn biết con vợ hấn không bao giờ chịu học bài môn hấn dạy(hóa ý, nó chúa ghét hóa vì có một nguyên nhân rất đơn giản, nó từng làm nổ bình hóa học trong lúc làm thực hành).

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Ngày cưới

Cái ngày mà nó ghét nhất cuộc đời cuối cùng cũng đã đến. đêm qua nó ngủ hoài không được không phải là nôn lấy chồng mà là đang tìm cách làm chồng nó tự động bỏ nó.

Nó không biết hấn là người như thế nào vì ông nó không cho gặp. ông nó hiểu tính nó quá mà, nếu mà cho gặp người ta trước thế nào cũng tìm cách chọc phá cho người ta tức điên lên mới chịu.

Đợi đến ngày cưới gặp luôn đi cháu hehe ta thử xem con muốn chạy cũng không chạy khỏi thằng cháu rể của ta.

.....

__”Con bé này phải có người trị mới được. từ nhỏ quen với việc cưng chiều của một công chúa giờ phải giao lại cái trọng trách nặng nề này cho cháu rể rồi”.

__” xin ông cứ yên tâm con biết phải làm sao mà”. Hấn nhìn ông cười hiền hậu. Ông đã cho hấn xem hình cô vợ tương lai, à không phải tương lai mà hôm nay.

Trông khá là dễ thương, nhưng nghe ông kể cô bé đó nghịch lắm ông kêu anh phải đề phòng.

Anh cũng đã đoán được hôm nay sẽ có chuyện gì. Còn bây giờ thì đi bắt vợ về thôi.

.....

Tối giờ thi hành công vụ.

Reng reng

__”a lô”.

__”Chuẩn bị xong chưa”. Nó gấp nói qua điện thoại.

__”Tất cả xong rồi, tao cho xe ở dưới đó đợi mày, bây giờ mày chỉ cần trốn ra là được”.

Đêm qua nó đã gọi điện bàn kế hoạch với Linh Nhi(con bạn thân của nó). Nó biết chắc ông nó sẽ cho người canh cửa, không thể nào thoát ra được, bây giờ chỉ còn cách đợi người đem đồ cưới lên phòng vậy là trốn được rồi. kakakaka Thiên Thiên sao mày giống ai mà thông minh quá vậy nè.(tự khen).

__”Mày nhìn coi người đem đồ cưới vào chưa?”. Nó hỏi. Linh Nhi mai phục dưới nhà xem đông tĩnh bên ngoài.

__”Bà đang đi lên mày chuẩn bị đi”.

__”Ừ”.

Nó cúp máy thay bộ đồ của cửa hàng đồ cưới mà nó đã chuẩn bị trước. (Cái này được gọi là âm mưu nè).

Cốc cốc

__”Thưa tiểu thư tôi đem đồ đến rồi ạ”.

Nó mừng thầm trong bụng __”Ừ đem vào đi”.

Cửa vừa được mở.

__”Rầm.....”.

Kaka không ngờ lại dễ như vậy. nó để cô ta trên giường trằm mền lại nhìn qua là y như nó đang nằm gien dỗi không chịu xuống.

Thế là nó ung dung đi ra khỏi nhà. Mọi người trong nhà ai cũng bận rộn cho công việc, giao cô cho đám vệ sĩ. Mà ai ngờ toàn là một lũ ngu hơn cô.

.....

Quả nhiên giống như dự đoán của hần cô nhóc này nhiều kế thiệt, nhưng cũng không thoát khỏi anh đầu.

__”Tiểu thư ra rồi làm theo kế hoạch”.

Nó đang đi ra bãi đậu xe thì có một đám thanh niên chặn đường nó lại.

__”Ê tụi bây gái đẹp kia”. Thằng đi đầu nói.

__”Gái hả đại ca đầu đầu”. Thằng đi ngoài sao hỏi mắt láo lia láo lia.

__”Ê đẹp thiệt bây ơ”. Một thằng nữa nói.

Đám tụi kia tiến lại phía cô.

Cô thấy có cái gì đó không ổn. Sao xui quá gặp phải lũ râu xanh.

__”Này cô em đi đâu mà một mình vậy, buồn không em?”. Tên đi đầu vừa nói đám đàn em ngoài sao cười hả hê.

__”Hok”. Nó trả lời một cách tỉnh queo.

__”Ê bé nói hok kia bây”.

Một tên khác nói __”Bé ngại gì không biết, thích gần chết mà bài đặt”.

__”Thích cái đầu tụi bây á”. Nó nói giọng mát kiền nhẩn.

__”Nó nói cái đầu mình kia đại ca”. thằng đó nói xong mới ngấm lại câu nó chửi cái đầu mày.

__”Mày.... Mày chửi cái đầu đại ca tao , hỗn hả mày”. Con này gớm nhĩ đại ca mà cũng dám chửi.

__”Mày ngon lắm”.

Nó lên phòng, căn phòng to nhất có để mấy chữ tân hôn rất lớn trên cách cửa nó thấy mà bực cả mình đi lại xé xuống.

Hắn ngoài sau thấy vậy khẽ cười tính cách trẻ con của nó.

Nó cảm nhận ngoài sau có người quay đầu lại thì thấy hắn đang nhìn nó cười, nó tức điên liếc xéo anh đá cửa phòng đi thẳng vào nhà tắm.

Khi trúc bỏ hết thứ đáng ghét trên người nó ngâm mình trong nước, càng nằm càng dễ chịu và nó ngủ luôn trong đó hồi nào không hay.

Hắn qua phòng kế bên tắm lúc quay lại thấy nó còn chưa ra cũng nghĩ chắc tại nó ngại không dám ra nên cũng không quan tâm nhiều.

Thật ra hắn không có ý định làm tròn nghĩa vụ vợ chồng gì nó vì anh thấy nó còn trẻ con với lại lấy nhau cũng có phải vì yêu đương gì đâu. Nên hắn đã chuẩn bị phòng riêng cho cả 2 người.

Hắn xem tivi đến khuya vẫn không thấy nó ra hắn hơi lo. Đi lại phòng tắm xem nó có chuyện gì không.

Hắn gọi hoài mà không thấy nó trả lời, lúc này anh không nghĩ nhiều lỡ nó xảy ra chuyện gì thì sau. Hắn đẩy tung cửa nhà tắm ra.

Thấy cảnh tượng trước mắt dù quân tử thế nào cũng phải nuốt khan. Da nó rất trắng khuôn mặt xinh đẹp hòa cùng với nước đẹp không tả nổi.

Hắn nhìn nó mãi mới chợt nhớ ra vấn đề chính hắn đi lại phía nó lay tay nó, nhưng nó không có phản ứng.

Nó xỉu mất tiêu rồi. do cả ngày mệt quá lại ngủ quên trong phòng tắm dẫn tới thiếu oxy nếu hắn vô trễ xíu là nó chết không biết nguyên nhân tại sau.

Lúc này hắn bắt đầu thấy cân bằng, tất nhiên hắn biết tại sao nó bị vậy(thầy dạy hóa mà), lấy khăn tắm quấn quanh người nó hắn bế nó ra giường, hắn dùng môi mình hôn hấp cho nó, mai mà kịp thời nó tỉnh lại rồi.

Môi cô bé thật mềm hắn thăm nghĩ.

Nó tỉnh dậy không nhớ là đã xảy ra chuyện gì nó chỉ nhớ là nó ngủ rất ngon và mơ một giấc mơ rất đẹp.

__” Cô chịu tỉnh rồi đó à”. Hắn hỏi giọng hơi giận dỗi.

Nó mở mắt ra thì đã thấy hắn, không biết chuyện gì cả, nó thấy người hơi lạnh lạnh nhìn xuống cơ thể.

__” Á aaaaaaaaaaaaaa.....”.

Tất cả đồ đạc cự li gần nó nhất đều bị phan vào người hắn(k rõ chuyện gì mà z r dữ thật).

__” Rầm”. và cái bình hoa rơi thẳng vào đầu hắn. nó ném một lượt nhiều quá hắn né không kịp.

Chết cha hắn nằm bất động lun ừ. Nó không quan tâm hắn giờ trên người nó có cái gì đâu. Đi tìm đồ mặc trước đã tính gì tính, nó nghĩ chắc hắn làm bộ.

__” Ai biểu, ai biểu, đâm tặc”. nó lè lưỡi lêu lêu hắn đi lại tù đồ.

Hắn không bị gì cả, không làm vậy dễ gì nó tha, con gái gì đâu mà dữ như chẳng lửa. mà bé này ác thật thấy mình bị vậy mà không hỏi lấy một câu đã vậy còn kêu mình đâm tặc nữa chứ. Nhưng không sau thời gian mình sống chung còn dài mà, hắn nhếch mép cười mà vẫn nằm đó không chịu dậy.

Hôm nay lỡ bị làm người xấu rồi thì tôi cho bé biết người xấu như thế nào.

Nó đã thay đồ xong thân nhiên đi ra, ban đầu nó tưởng hắn cút đi chỗ khác rồi chứ. Nhưng.

__” Oh, no”. chuyện gì đây.

Trong phòng bây giờ chỉ còn vài cây nến sáng ở đầu giường, còn trên giường thì khỏi nói đầy hoa hồng. đối với những cặp vợ chồng khác điều này thật lãng mạn nhưng đối với nó..... cái này được gọi là” Quỷ ám”.

Nó đã biết người bắt nó về là hắn, tên này thông minh gớm, còn bài đặt đưa ra cái trò đêm tân hôn lãng mạn. nó cười khinh __” Được, tốt thử coi ai sợ ai”.

Nó cười hạnh phúc nhìn hắn, tiến thẳng lại giường. hắn đang nằm trên đó đợi nó.

__” Anh iu đợi em lâu không nà, lúc này anh có sau không?. Thấy anh vậy em đau long không tả nổi”. giọng nó nũng nịu giống một cô dâu nhỏ Đang hạnh phúc thật sự.

Làm bộ góm nhi. Hắn choàng tay lên kéo nó về phía hắn, do mất thăng bằng nó ngã nhào ra người hắn.

Dám lợi dụng sàm sờ ta, được lắm.

__”Chồng à chân em đau”. Nó nói làm mặt tội nghiệp đưa chân lên cho hắn xem, nhưng thật ra là lấy cái đầu gối nện một cái rồ đau vào hạ bộ của hắn.

Mẹ ơi chơi xấu, hắn bị một cú đau điên. mặt mày tái xanh, nhìn nó bằng ánh mắt hình viên đạn.

__”Cô”. Mồ hôi ước đẫm trên mặt hắn chỉ có thể ôm cái chỗ đau của mình mà nhúng nháy cho đỡ đau.

Nhưng nó đá quá mạnh hắn đau muốn khóc mà không được.

Nó nhìn mặt hắn muốn cười lắm chứ nhưng không nó chơi chưa đã.

__”Chồng, chồng bị đau mà mặt mày mồ hôi dừ vậy nè” nó lấy tay lau mồ hôi trên mặt hắn mặt hắn đau lòng.

__”Nhiều mồ hôi quá để vợ lấy khăn lau cho chồng”. nó nói rồi đi thẳng vào nhà tắm. trong tay đang giấu một thứ vũ khí bí mật.

Hắn nhìn nó không nói được lời nào, được được lắm. ngon ngon rồi. thù này không trả tui không mang họ Hoàng. Không biết nó định giờ trò gì đây. Nhưng hắn không còn nghĩ được gì nữa càng lúc càng đau, không phải dùng hết sức đó chứ.

Nó đi vào nhà tắm cười té lên té xuống cho bỏ cái tật ghẹo bồn tiểu thư. Nó ra sức đồ tể.

Đi ra thấy hắn còn đang bò lên bò xuống trên giường. bình tĩnh nhìn nhìn k được cười.

Nó chạy lại lấy cái khăn lập tức lau lên khuôn mặt đẹp trai của hắn.

__”Khụ khụ” hắn ho liên tục đến xanh mặt. hót ha hót hải chạy vào nhà tắm.

__”hahahahahahahahaha”. Nó cười nghiêng ngả như một con điên.

Cái mà nó giấu trong tay hồi nãy là chai dầu nước xanh, nó phát hiện ra hắn rất ghét mùi dầu.

Lúc đi về nó hơi chóng mặt nên lấy dầu ra sức, nó thấy hắn nhăn mặt, bịt mũi lại. lúc nó đã biết hắn ghét dầu. nhưng không ngờ khi biết người khác ghét cái gì cũng có lợi thật.

Thứ gì người ghét thì bồn tiểu thư đây thích. Nó lấy nguyên chai dầu mới mở nắp đổ vào trong nước rồi nhúng cái khăn vào. Ra sức vò cho khăn thấm thật nhiều. đem ra lau hết lên mặt hắn.

Nó đang tưởng tượng chắc bây giờ hắn tức lắm, mặt cười lắm.

Sau hắn vẫn chưa ra ta, không phải chết trong đó rồi chứ.

Nó vào nhà tắm xem tình hình ông chồng đáng ghét của mình như thế nào. Nhưng khi nó vào hắn đã bất tỉnh nằm dưới gạch mặt mày tái xanh không còn chút máu.

__”Á mẹ ơi giỡn xiu xiu thiệt hà cha”. Nó hoảng hốt chạy lại đỡ hắn lên.

Nó biết mình đã giỡn hơi quá thành ra hại hắn. nên nó điện thẳng xe cấp cứu tổng hắn vô nhà thương luôn.(k phải nhà thuog djen nke).

Hắn vào trong cũng hơn nửa tiếng rồi nó cũng hơi lo. Nó không ngờ lại đến nỗi nhập viện.

Bác sĩ cuối cùng cũng ra. __”Anh hai, Minh Khang sau rồi?”. Ông bác sĩ này là anh hai nó. Cũng là bạn thời cấp 3 của hắn mà nó không biết.

Châu Thiên Mẫn ho vài tiếng __”Thiên Thiên em làm gì mà để chồng mình ngay đêm tân hôn mà phải nhập viện thế”. Anh cố tình trêu nó.

__”Em. ... Em”. Nó không biết phải trả lời sau đòi nào lại đi nói là em làm hắn như vậy.

Thiên Mẫn nghi nghi là do nó làm anh quá rành tính cách em mình mà. Minh Hoàng à coi như cậu xui xẻo gặp phải con nhóc này.

__”Thôi em khỏi nói anh cũng biết”. anh lắc đầu bó tay với nó.

__”Anh ,em không biết lại ra nông nỗi này, à mà anh í có seo hok?..”. nó lo lắng hỏi.

Biết lo nữa à lạ nha __”Không sao chỉ tại bị dị ứng với dầu dẫn đến hô hấp không đều nên ngứa xiu thôi”.

Cái này anh biết từ khi cấp 3, anh đưa tay xoa xoa thái dương suy nghĩ.

__”Mà anh có cái này thất mắc”. Nãy giờ anh thấy lạ mà không hỏi.

__”Em ngoài việc cho nó ăn dầu còn làm gì nó nữa không?”. Anh kiểm tra tổng quát thấy vùng đó của hắn bị trọng thương không nhẹ.

Nghe anh nó hỏi vậy nó nhớ lại chuyện nó, nó ngượng mặt đỏ như trái cà chua.

Biết ngay mà, thật sự chia buồn cùng cậu _”Cả cái trò này em cũng chơi được anh thật sự..... thấy tội cho Minh Khang”. Anh làm bộ chia buồn nhưng thật ra trong lòng rất vui. Cuối cùng cũng có người trị được người.

Ta đã biết người thêm một việc xấu hổ coi người sau này còn dám ăn hiếp ta không hahahaha. Thiên Mẫn cười tự đắc một mình.

Bây giờ mình mới phát hiện cái gen khủng là từ đâu... nó nhìn anh nó cười một mình bó chân đi vào phòng tắm hần.

Hần đã tỉnh thần sắc cũng tốt hơn. Lúc hần thấy nó đi vào mặt liền đanh lại.

Cái con người ác độc không phải con gái mà, có ai đòi nào con gái mà chơi mấy cái trò đó không.

Nó cũng hối lỗi lắm rồi biết bây giờ hần còn đang giận nó chạy lại dỗ ngọt.

_”Hihihi tui định chọc anh xiu nhưng không ngờ... “nó nhìn hần ấp a ấp úng” anh yếu như vậy đụng xiu là xiu ừ”.

Hần nghe nó nói vậy càng tức hơn đã không xin lỗi thì thôi đi lại còn nói hần vậy nữa không tức mới lạ.

_”Tại ai tại ai mà tui như vậy hử”. hần tức giận răng lên giọng hỏi.

Bình tĩnh lát mẹ đến lát mẹ đến, nó tự nhủ trong lòng cố nặn ra cái mặt tội nghiệp _”Tui xin lỗi mà, tui đâu biết lại như vậy, tha cho tui lần này đi”. Nó muốn cười lăm nhìn bộ dạng của hần bây giờ nó hả hê vô cùng.

Nhưng không được chọc giận hần nữa, mẹ đã biết tin chọc hần giận hần khai ra thiệt là tiêu zi ông nội.

_”Cô cũng biết mình sai rồi à”. Lúc này thấy vậy xem ra hối lỗi thật rồi.

_”hihihi lúc nữa mẹ qua anh làm ơn đừng có nói tui làm anh z nha, ông đánh tui chết”. nó lay lay tay hần năn nỉ.

À thì ra là sợ ông nội, ta định tha nhưng nói z thì tui cho cô biết tay.

_”Cô làm tui ra nông nổi này còn kêu tui giúp nữa hà... nằm mơ đi”.

_”nhưng tui đã xin lỗi rồi mà”. Nó cố gắng thuyết phục.

_”Tui không phải thánh, không có lòng từ bi đó”. Kakakaka xem người phải làm sao.

_”Anh ích kỉ thật tui phải làm sao anh mới tha cho tui đây?”.

Câu nói hần đợi từ nãy giờ cũng đã đến. _”Nếu muốn tui giúp thì cũng được nhưng phải có điều kiện”. hần làm mặt nham hiểm.

Biết ngay là giờ thủ đoạn mà, không nhịn nữa. nó nhìn hần cười hiểm.

_”Anh muốn nói thì cứ nói đi, nói cho mọi người đều biết anh sợ dầu, nói cho mọi người biết con trai một nhà thai thác vàng bị vợ đánh vào đêm tân hôn phải nhập viện anh nói xem ai nhục hơn ai”. Nó bắt đầu ra tuyệt chiêu hăm dọa.

Được lăm dám uy hiếp ta, được được. hần phá lên cười. _”Cô ngốc thật hay là già bộ vậy?”.

Ý gì đây, không lẽ hần không sợ thật sao.

_”Anh nói vậy là có ý gì?” nó hỏi.

_”Cô cứ việc đi nói cho mọi người biết, tui chẳng sợ, dù gì việc tui sợ dầu ai ai cũng biết, còn việc tui bị cô..... thì hahahaha”. Hần nheo mắt nhìn cô.

Chuyện gì đây._”Co cứ việc nói càng nhiều người biết càng tốt, hk chỉ mình ông nội đánh cô, mà cả mọi người đều kinh tởm cô, người ta sẽ nói là con gái chủ tập đoàn đá quý lớn hành hung chồng, làm chồng phải vào viện ngay ngày cưới, tính tình hung dữ, không biết làm một người vợ hiền. ác độc.....”.

_”Cô nói thử xem cô xấu hổ hay là..... tui”.

Nó tức đến xanh cả mặt _”Anh anh giỏi lắm giỏi lắm”. nó thật sự không muốn chuyện hần vừa nói xảy ra. Nó không muốn bị chặn các thẻ tính dụng đâu.

Má ơi mẹ và ông đến, nó nghe bên ngoài có tiếng nói chuyện. hết cách rồi.

Nó xuống giọng _”anh muốn tôi làm gì nói đi”.

Được coi như cô ngoan, ôi sao tôi yêu ba mẹ vợ thế này đến ngay lúc con cần.

Hắn tỏ vẻ suy nghĩ nhưng thật ra trong lòng có tính kế sẵn rồi.

__”Làm gì mà suy nghĩ lâu thế lạ đi”. Ông sắp vào rồi hắn còn lè mè nữa.

__”Hoi thật đáng tiếc tôi chưa nghĩ ra”. Hắn cười cười.

Khỏi trên đầu nó bắt đầu bốc lên lửa giận lên đến cực điểm.

__”Bây giờ anh muốn sau, có chịu giúp không thì bảo”. nó hét lên.

__”À thì”. Hắn làm bộ áp ứng.

__”Cách”. Cửa phòng bật mở.

__”Hihi anh yêu anh ăn táo này, anh thấy thế nào rồi khỏe chưa?”. Nó nghe tiếng mở cửa biết ngay ông nó vào vì thế nó cảm trái táo với tốc độ nhanh nhất nhào vào người hắn làm giọng nữ nịu.

Hắn thì bây giờ đang thích thú với bộ dạng hiền thực của nó bây giờ.

__”Hừm Hừm”. ông nó che miệng lại ho ho nói nó có người đến.

Không ngờ vào cửa lại thấy cảnh tượng này vợ chồng âu yếm như z ông cũng đỡ lo, ban đầu ông còn nghĩ do con bé làm. Nhưng chắc không phải rồi thẳng nhóc tốt như z..... ông cũng vui lòng.

Mẹ nó cười __”đúng là vợ chồng son quần quýt chắc nhau”.

__”Con bị sau mà phải nhập viện ngay đêm tân hôn z?” Ông hỏi.

Hắn nhìn nó cười gian __”Dạ cũng không có gì, lúc này con bị chóng mặt vợ con lấy dầu thoa cho con mà không biết con bị dị ứng dầu nên phải vào bệnh viện”.

Ông hơi nhăn mặt __”con bé này ầu tả thật”.

__”Ông...”. Nó định nói nhưng hắn đã lên tiếng.

__”Con không sao ông đừng trách vợ con, tội nghiệp”.

Dám dùng khổ nhục kế quá đáng mà.

__”Thấy chồng con thương con chưa, mai mốt phải biết để ý nhiều hơn không được gây ra chuyện như lần này nữa nghe chưa?”. Ông nó chơi nguyên một tràn.

__”Dạ con biết rồi”. nó nói với giọng buồn hui. Không phải có mìn nguoi mới biết dung khổ nhục kế.

Ông thấy nó như z cũng không nở trách nữa làm gì tội. đánh bỏ qua không hỏi nữa.

Và cuộc chiến hôn nhân giữa hắn và nó bắt đầu.

__”Rửa chén”. Hắn nằm trên sofa sai bảo cô như một ô sin cao cấp. cũng j’ chuyện hôm trước hắn đem ra uy hiếp cô đổi điều kiện và điều kiện đó chính là nó phải làm hết mọi chuyện trong nhà trong vòng 1 tháng (cũng như ô sin thôi).

__”Giặc đồ xong chưa, mai mà tui thấy chưa giặt là biết tay tui”. Hắn nói rồi mở cửa đi ra ngoài.

__”Tên thói tha chết bầm nguoi, đi ra đường coi chừng chó dại cắn, ma bắt, bắt đi luôn đi đừng về đây mà hành hạ thân gái như tui hừ”. nó bây giờ mới được giải phóng ảm ức, la lớn lên dù gì hắn cũng không có nhà thoải mái xả giận trước tính gì tính.

__”Cách. Gáng nha bé còn 2 ngày nữa hà hahahaha”. Hắn đâu ngoài cửa đi vào nói với cái giọng hất dích.

Thật ra hắn biết thế nào nó cũng chửi, nên đứng ngoài cửa nghe lén, ai ngờ nghe được một tràn chửi thú vị như vậy. có dịp ghẹo nó sợ chơi.

Mẹ oi sao giống ma z lúc nào mình nói xấu hắn thì hắn cũng luôn trước mặt.(nó gặp phải đối thủ nặng kí rồi kakakaka). Nó thảm nghĩ.

Hắn nói rồi cũng đi luôn, nó lấy chuyện lúc này làm kinh nghiệm im miệng luôn.

.....

Hahahaha cuối cùng ngày tháng làm nô lệ cũng đã qua, sung sướng cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Thầy chủ nhiệm mới đáng ghét

“Ê Thiên Thiên dạo này mày với ông chồng mới như thế nào rồi, s tao thấy dạo này mày ốm hơn trước quá z?”. Linh Nhi hỏi thăm tình hình an ninh nhà nó.

“Giảm cân”. Nó nói mà không cần suy nghĩ.

“Giảm cân, hahahahahaha đây là chuyện vui hài nhất thiên hạ mà tao từng nghe”. Lúc nó chưa lấy chồng đã như tre rồi, muốn lên kí hoải mà k được còn khóc lóc với Linh Nhi mà bây giờ nó nói giảm cân đánh chết cô cũng không tin.

“Mày k tin thì hihihihiiii z đó”. K đầu k đuôi.

“Là z đó mà z đó là s”. Cô bắt đầu bát ngáo khi nói chuyện zì nó rồi.”

“Thì là zzz đó”. Nó nói khi quay qua thấy mặt Linh Nhi bùng sát khí. Con nhỏ này chỉ được cái mau giận.

Cô đập bàn “Cái con kia mày có tin tao đập vô hán mày choáng váng mặt mày hok?”. Cô cũng có muốn nói bậy trong lớp đâu nhưng lời đã phát ra thì hok thu hồi lại được. nó k phải lần đầu tiên nghe Linh Nhi chửi nhưng mà đây là lần đầu tiên có người hăm nó như vậy buồn cười quá đi mất.

“hahahahahaha khả khả mày không chột lét cho tao cười mày chịu k nổi hả”. nó ghẹo cô.

“Mày này.....”. Cô tức nghẹn họng, cô cũng biết lúc này mình lỡ lời nên nhìn lại xung quanh nguyên một đám con trai nhìn cô như người trên sao hỏa xuống.

“hahaha giờ mới biết tài chửi của Linh Nhi k thể chê vào đâu được”. một thằng con trai nói.

“Chị Linh Nhi xin truyền lại cho em môn võ công ấy”. một thằng khác nữa nói.

Nó cũng hòa theo “Đây là loại võ công độc quyền của Nhi k thể truyền lại k thể”. Hahahahaha nó cười té lên té xuống ầm ức mấy ngày ở nhà vô được chọc Linh Nhi một trận thì tiêu tan hết.

“Im hết cho tao. Thằng nào nói nữa tao đánh cho tét cái mặt ra làm 2”. Linh Nhi giận trừng mắt quát cả lớp.

“Người ta có câu đừng chọc đàn bà nổi điên là đúng mà”. Hoài Phong nói.

Nhi quay qua nhìn Phong “Ông nói cái gì?”.

“hehehehe thì có nói gì đâu?”.

“Thôi giỡn xíu làm gì dữ z. mày k đòi tán zô..... tao thì cũng đâu có có đâu mà chọc mày”.

Nó kéo cô ngồi xuống “Ừ mà mày lụm cái câu đó ở đâu z”. nó k khỏi tò mò hỏi lại lần nữa.

“mày....”. nó lại hại Nhi lần nữa quê đỏ mặt luôn.

“Thôi bà đừng có ghẹo nó nữa”. Hoài Phong chịu k được tính tình 2 người cuối cùng đi vô giải hòa.

“Ừ k giỡn nữa”. Nhi nói.

Nó thì cười cười k nói gì hết.

“Ừ mà nghe nói nay có thầy chủ nhiệm mới đó”. Hoài An nói.

“Ủa sao kì z đổi thầy chủ nhiệm à, thầy Hào đâu”. Nó hỏi.

“Thầy bị bệnh k thể đến trường được nữa nhưng mà hên trường mình lớn nếu k chưa chắc tìm được thầy chủ nhiệm nhanh như z đâu”.

“Ừ cũng phải”.

_”Mà nghe nói thầy ấy trẻ mà đẹp trai lắm”.

_”Thiệt hok”. Cả đám con gái ngoài sao nghe thầy giáo mới đẹp trai sắp lại nhiều chuyện liền.

_”Thiệt, này tao gặp rùi nè”. Một cô nói, mặt sưng sướng k tả nổi.(thấy trai đẹp là quên hết mọi chuyện).

_”Mày gặp rùi hả sao sao đẹp trai cỡ nào?”. Mấy đứa con gái quay qua bàn tán xôn xao.

_”Trai đẹp thôi mà làm gì ghê z?”. nó nói giọng khinh bỉ.

Linh Nhi lấy tay gõ vô đầu nó cái cốc.

_”Mày làm cái quái gì thế”. Nó tròn mắt nhìn Nhi.

_”Bởi người ta có câu gái có chồng thì quên hết thiên hạ”. Nhi nói.

_”Ừa người ta có câu đó hả?”. Trước giờ chưa nghe nó tự nói thì có.

_”thì người ta là tao nè”.

_”Mà thằng chồng của mày nhìn cũng đẹp trai gớm nhĩ”. Nhi nói.

_”Sao mày biết mặt thằng chả”. Nó hỏi.

_”À Thì”. Làm sao mà dám nói với cái tính con này nói ra chắc nó đánh mình chết.

Minh Khang pk Nhi là bạn thân của nó nên tới tìm cô.

.....

_”Tôi là Minh Khang chồng chưa cưới của Thiên Thiên”. Hấn nhiệt tình giới thiệu.

Má oi con nhỏ lấy đầu ra cái phước lấy được thằng chồng đẹp trai zữ.... z nè.

_”À... ừ mà anh đến đây không biết tìm tui có chuyện gì?”. Không có chuyện gì mà tới tìm mình mới sợ, chắc 100 % là chuyện của Thiên Thiên.

_”Đừng tới đến đây là có chuyện muốn nhờ cô”.

_”Chuyện gì anh cứ nói”.

_”Tôi muốn cô cho tôi biết thời gian Thiên Thiên sẽ bỏ trốn”. Hấn nói với vẻ thật tự tin dù trong lòng chưa chắc.

_”Ặc sao anh biết”. Chết chưa lỡ miệng nói ra mẹ rùi.

Hấn cười rất vui khi nghe câu hỏi của cô_” Vì tôi là chồng chưa cưới của cô ấy, tôi biết thế nào cô bé cũng trốn “. Hấn tự tin nói tiếp _” vì cô bé chưa biết mặt tôi, nhưng cô cũng thấy đó, tôi có ngoại hình cũng không tồi, tôi không muốn làm gia đình cô bé buồn và sao này cô bé sẽ ân hận về quyết định ngày hôm nay”.(ông này rất tự tin về sắc đẹp trời ban của mình).

Nhi ngấm kĩ hấn. Rất đẹp trai nói chuyện lại lịch sự. Còn biết nghĩ đến gia đình nó nữa. tốt đây là một thằng chồng tốt. cô suy nghĩ một hồi cuối cùng cũng đồng ý.

_”Được tôi đồng ý nhưng anh phải hứa với tôi một điều”. còn bài đặt ra điều kiện nữa.

_”Cô nói đi”.

_”Anh không được nói nó là tôi nói anh biết, tôi không muốn chết không toàn thân”. Ai chứ con đó mà biết là thật z đóa.

_”Không đến nỗi đó chứ”. Anh không tin một cô gái nhìn trong sáng như vậy lại hung dữ.

_”Anh tin hay không thì tùy tôi chỉ nói z thôi còn anh nghĩ ra sau thì tùy”. Cô nói ngoài miệng z chứ trong lòng nam mô ai đi đà phật tin giùm cái.

Anh dù không tin nhưng cũng phải hứa không hứa làm sao pk được.

_”Tôi hứa”.

_”Được tôi nói, tôi nay chỉ cần anh thấy cô cửa tiệm đồ cưới đến và đợi nó xuống là được. mà nhớ nó mặt đồ của tiệm áo cưới đấy”. Tao xin lỗi mày vì thằng chồng đẹp trai của mày dụ tao.

__” Cảm ơn cô tui pk rùi”. Nói rồi hấn đứng lên ra về, còn cô thì cười cười, mây cũng đã có người trị.

.....

__” à thì hum bữa đi đám cưới mây tao gặp”. Cô nói mà giọng hơi rung.

__” Mây có đến sao tao không thấy”. nó nghi nghi hỏi.

__” Mây lo đi zì chồng mây có thấy tao đâu”. Cô làm bộ giận dỗi mong nó quên đi.

__” Ờ thì ra là z”. Mây tưởng mây dụ được tao chắc. tao biết ngay từ đầu là mây rùi con quỷ sứ. nhưng nó biết cô muốn tốt cho nó, nên nó không trách cô.

__” Thầy mới zô”. Con nhỏ lớp phó học tập la toáng cả lên.

__” Á đẹp trai quá..”. Hết đứa này hét rùi đứa kia hét.

__’ Ê mây sao tao thấy ông thầy này quen quen”. Nhi nhìn hấn đi zô khiêu tay nó hỏi. Lúc Nhi nhìn lại nó thì thấy giờ.....

Nó đã hóa đá, Không lẽ..... Đúng rồi

__” Á aaaaaaaaaaaaaaa”. Nó bừng tỉnh khỏi cơn ác mộng la lớn lên.

__” Thiên Thiên bình tĩnh mọi người nhìn”. Cô kịp thời ngăn nó. Cô nhớ hấn là ai rùi là thằng chồng mà nó nguyên rùa đây mà. Đúng là đòi mây tận rùi Thiên ơi. Cô than thầm nó.

Hấn thấy phản ứng của nó thì hả hê vô cùng. Không uổng công hấn xin vào lớp này làm chủ nhiệm.

__” Tôi xin chào các bạn, tôi đến đây với trách nhiệm thầy giáo mới của lớp”. Hấn chào lớp một cách lịch sự, và một nụ cười quyến rũ. Chỉ một nụ cười thôi nhìn xem nhìn xem. Ôi cả lớp nó như bị thôi miên.

Hấn nhìn nó không cảm xúc như người xa lạ.

__” Đúng là hất ám đi đâu cũng gặp”. Nó không kìm chế cơn tức mắng chỉ đủ nó và Nhi nghe thôi.

__” Vợ là học sinh chồng là thầy giáo. Vợ là một hot girl làm điên đảo bao nhiêu nam sinh, còn chồng là thầy giáo trẻ đẹp trai làm bao nữ sinh chết hết. Ôi không công bằng tại sao lại cho 2 người này vào lớp tôi”. Nhi than than, đúng là duyên phận mà.

Ghét của nào trời trao của đó quả không sai, con xin lỗi ông tòi vì lúc trước con đã không tin.

__” Thầy ơi thầy tên gì ạ”. Một cô gái nhìn thật dễ thương hỏi.

__” tôi xin giới thiệu về mình đôi chút. Tôi tên Hoàng Minh Khang 25t là giáo viên chủ nhiệm sao này của các em. Bộ môn tôi đảm nhiệm là môn Hóa”. Hấn tự tin khi giới thiệu về mình.

Chết tiệt môn Hóa, là cái môn mà nó ghét nhất. Nhớ có một lần nó vì thực hành hóa mà làm cả lớp bị đen thui zì nó luôn, nhưng chuyện đó cách đây lâu rồi nên chỉ có mình Nhi biết lịch sử nô bom của nó.

Đã ghét hấn rồi giờ lại làm thầy giáo mà dạy môn nó ghét nữa chứ. Hấn hoàn toàn không được nó ban cho điểm nào, trong lòng nó giờ hấn là một cái tên đen xì lì.(Vào danh sách đen đây bạn ạ).

__” Thầy Minh Khang có bạn gái chưa ạ”. Nó nghe con Tuyết Hồng hỏi mà ho sặc sụa.

Hấn nhìn nó nheo nheo mắt, cố ý chọc tức nó đây mà.

Cô nương ơi tôi có vợ rồi. nhưng không thể làm mất hình tượng...” Vẫn chưa có chuyện gì sao?”. Giả nai là một sở trường của hấn.

Eo ơi chưa có bạn gái không phải chứ thằng cha này bị khủng thật rồi. Nhi nghĩ.

Còn nó thì lại thấy rất vui zì là tốt rùi, có trò chơi. Hahahaha. Nó nhìn hấn cười hiểm.

Mở điện thoại ra nó đi thẳng lên bảng tuyên bố với cả lớp.

__” Tôi biết thầy ấy được vài ngày trước”. Nó nói nhưng lại ngưng quay qua nhìn hấn.

Cô ghen rồi thì phải, tôi nói rồi mà thế nào cô cũng sẽ yêu tôi thôi. Hấn cười thầm nó định nói hấn là chồng nó à.

Không phải chứ mày làm gì z Thiên. Nhi lo lắng, trong trường mà học sinh và thầy giáo là vợ chồng thì rắc rối đấy.

Một bạn nữ hỏi _” Cậu và thầy ấy tại sao quen nhau, việc thầy ấy về trường này cậu cũng biết trước rồi à”. Cô bạn đó hơi tức vì sao nó lại quen với thầy đẹp trai đó trước chứ.

Hắn thì chỉ im lặng nhìn nó tỏ ra thích thú. Còn Nhi thì tim đập thình thịch.

Nó quay qua nhìn hắn nở ra một nụ cười hết sức quái dị.

Nhi thâm thở phào, bắt đầu thấy hơi lo cho hắn. Nó mà cười như z với ai là người đó sắp gặp chuyện chẳng lành.

_” Minh tình cờ gặp thầy khi thầy đi ra từ phòng giáo viên 2 ngày trước, cũng có chào hỏi sơ thôi.”. Nó cười cầm điện thoại lên bấm bấm cái gì đó.

_” Thầy đưa mình một tấm danh thiếp, thầy nói nếu các bạn trong trường ai cần nâng cao môn hóa thì cứ liên lạc với thầy qua sdt này thầy ấy sẽ tận tình chỉ bảo”. Nó nói quay qua nhìn hắn bây giờ đang phát hỏa _” Đúng không thầy?”. Nó làm bộ hỏi cười thân thiện.

Còn hắn khổ lắm mới mở miệng ra nói chữ _” Phải.”.

sáng h nkju doa mjin da co gag hjt suc. mog cac pn co nhug fut jay dox truyen that zui ze. za doa cug la djieu ckjh lm cko mjin nghi ra cau chuyen nay. co y kjen jk ve tac fãm mog cac pn ns mjin pk de mjin con sua nka.

Nó nói rồi ghi số điện thoại hắn lên bảng, nó thấy vui kinh khủng được ghẹo hắn trước công chúng mà hắn không nói được gì.

_” Ghi lẹ tui bây”. Cả đám xôn xao lớp náo loạn.

Hắn bây giờ không chỉ tức giận thông thường mà là cực điểm, nhưng mặt thì vẫn lạnh tanh như không áo chuyện gì xảy ra. Nó thì lại nghĩ như vậy là vui nhưng không hề đề phòng. (Khi cô em về nhà thì chết chắc).

Hahahahahaha nó cười nhìn hắn rồi đi xuống chỗ ngồi.

Được được lắm về nhà em chết với tôi.

_” Thầy chiều thầy rảnh không em gọi điện hỏi bài thầy nha, môn hóa em tệ nhất đấy”. tuyết Hồng ổng a ổng ọ nói, làm hắn nổi hết da gà.

_” Em cũng z nữa.”. ồ ào.

.....

Cuối cùng cũng đến giờ tan học.

_” Mày có thấy chơi chồng mày như z là quá đáng không?”. Nhi ngoài thì hỏi z nhưng trong lòng đã biết câu trả lời.

_” Why? Quá đáng à hoàn toàn noooooo”. hahahahahaha nó vui vẻ hớn ha hớn hỏ tung tăng đi về, bỏ Linh Nhi ngoài sao thấy tội cho thầy giáo mới.

_” trê rùi tao về trước đây”. Nó chạy về 1 hơi.

.....

Vừa bước vào nhà.

_” Aaaaaaaaaaaaaaaaaa.”. Lần thứ 2 trong ngày nó la thất thanh.

_” Im ngay.”. Hắn buồn từ chữ lạnh lung giọng nói lúc này rất nguy hiểm.

Nó cảm nhận được tim mình đập rất nhanh, nó cũng không hiểu tại sao như bây giờ nhìn lại thì biết rùi hắn đang nằm đè lên người nó. Khuôn mặt hắn bây giờ rất gần nó. Và nó cũng đang nghe thấy từng hơi thở của hắn.

Mẹ oi con điên rồi.

Nó cố đẩy hắn ra _” Anh bị điên à”. Nó giận quá hắn.

Hắn kiểm chặt 2 tay nó lại _” Cô nói ai điên, mà dù tôi có điên cũng do cô ép”. Tại ai mà hắn ra như thế này.

Từ lúc tan học tới giờ anh bị đám nữ sinh trong trường bao quanh không tìm được chỗ trốn. Đàn bà con gái thời nay gì đâu mà. nghĩ tới anh còn thấy sợ.

Thời xưa thì trai của gái còn bây giờ loạn lên hết rồi từ khi bước chân vào trường này hắn chỉ toàn thấy gái của nam.

_” Why?”. Nó vẫn thản nhiên hỏi.

Máu hấn càng sôi hơn, chết tiệt cái con tiểu nha đầu này. Tay hấn siết nó càng chắc hơn. Nó cảm thấy tay mình tê cứng.

_” Hôm nay tôi không trị được cô tôi không không ăn cơm”.

_” Á mẹ ơi cứu con..... roi mây.....”. Nó chạy khắp nhà còn hấn thì cầm cây roi mây mà rượt. hỗn loạn hết lên.

_” Đứng lại cho tôi nghe kkkkk?”. Hấn vừa rượt vừa hét.

Nó tay ôm hông nhảy nhổng lên né đòn_” Tôi có ngu mới đứng lại cho anh đánh”.

_” Nếu sợ thì đừng có ghẹo”.

_” Không ghẹo sao pk sợ hahahaha”. Tới bây giờ mà nó còn ghẹo hấn được.

_” Chéo.....”. một cuốn từ điển anh văn bay vào phía nó mai mà nó né kịp ấy k là tiu ui.

_” Định hành thích ta à đừng mơ..... CHẾT ĐI”. Nó hét lên.

Cuộc chiến kéo dài một lúc thì.

_” Đùng rầm... rầm cách âm mmmmmmmmmmmmm”. Nguyên cái tủ chén trên cao rớt xuống.

Nguyên nhân rất đơn giản, hấn rượt nó chạy. tới nhà bếp hết đường chạy vậy là mọi thứ trong nhà bếp đều hi sinh oanh liệt. nhưng thật không may xui cho hấn. lấy không được thì thôi đi nhưng vẫn cố lấy cho bằng được.

Cái cây sắt chống cái tủ chén do nó thiết kế thật tiện dụng biết bao, mà hấn lại không biết cái cây này khi lấy ra khỏi trụ sẽ bị gì trong con tức giận hấn không thèm quan tâm chỉ muốn lấy cái cây đó chọi nó nhưng ai ngờ rớt nguyên cái tủ chén xuống luôn.

_” anh đúng là cái đồ vũ phu mà, hết đánh đập vợ bây giờ qua tới đập đồ”. Nó chống nạnh ra đáng vợ quát.

_” Tôi mà vũ phu thì cô là.... Vũ nữ”. hahahahahahahahaha nói vậy mà cũng hay thiệt.

_” Anh...anh nói ai vũ nữ muốn chết kkk?”. Tại sao k gì khác mà lại vũ nữ.

_” Tô con trai bị cô chửi là vũ phu, mà phu là nam. Thế cô con gái không phải nữ à”.

_” Ủ thì gọi là nữ”. nó ngơ ngác nói.

_” Thì z đó tôi chửi cô vũ nữ không chịu”. Thằng cha này có cái đầu sâu bọ chuyện z mà cũng nghĩ ra được.

Hahahahahaha k ngờ bị mình nói mấy câu giải thích kiểu tào lao z mà im luôn. Pk cô dễ dụ z tôi k thêm tốn nhiều thời gian trị.

_” Rầm... phịch..... biến khỏi nhà tôi”. Nó đi vào phòng ôm đồ đạc của hấn ra liện trước cửa chỉ thẳng ra đuổi hấn ra ngoài không thương tiếc.

_” Cách”. Cảnh tượng trước mắt đập vào mặt 2 người, không thể tin nổi.

_” Ba, mẹ.....”. 2 người đồng thanh kêu.

Nó và hấn người á khẩu tại chỗ tại sao ba mẹ lại đến đây giờ này.

_” 2 đứa...đang gg làm cái trò gì vậy....” ba mẹ chồng chỉ tay vào cái đóng đồ nát trong nhà không thể không thể không nói, nhìn chỉ có thể dùng 2 từ “kính khủng” để diễn tả.

_” Dạ.....”. hấn úp úp mở mở.

_” Dạ tui con đang đập chuột.. đúng rùi đập chuột”. hahahahah. Nó vừa nói vừa gật đầu lia lịa.

Hấn đang định nói gì đó nhưng cô đã nhanh miệng trả lời. hahaha đập chuột hay cái lí do đập chuột rất. Chỉ có đập chuột mới lật tung cái nhà lên như vậy.

_” 2 đứa đập chuột hay đập nhà.”. Bà hoài nghi hỏi, sao nhìn giống phá nhà quá z nè. Bà nhìn căn nhà không thể nói nên lời.

2 người thì đang rung cầm cập ba mẹ tại sao lại ở đây ngay lúc này.

Ông nhìn đóng đồ dưới đất, không phải của con trai mình sao?_” Đồ của con sao lại ở đây Minh Khang?”. Ông chỉ đóng đồ dưới đất.

Lúc này mặt 2 người đã xanh như tàu lá chuối.

Hahahhahaha_”Hồi này con thấy con chuột chạy vô đóng đồ áo của anh nên con zì ảnh đồ đóng đồ ra kiểm con chuột hehehehe z đó_”. Nó nói dối mà không vấp luôn.(con này biện minh giỏi kinh khủng, phóng hỏa giết người mà có thể nói thành đốt lửa nướng heo kakaka_

Đập chuột tin nổi không trời, nhìn mặt 2 tụi nó lại một đứa cười trừ 1 đứa đứng im ru.

_”Chồng đem đồ vô phòng đi chồng, ba mẹ qua nhà chơi mà để thấy cảnh vợ chồng mình bày như thế này thì..... hehehe”. Nó khiêu hấn, nói cười cười.

Mẹ ơi, con dẫu kêu thẳng con quý từ nhà ông dọn đồ kia, việc mà trước giờ không ai kêu hấn làm được.

_”Z vợ dọn đóng chén trong đó nha”. Dám kêu ta dọn đồ người vức thì người cũng phải dọn chén ta đập chứ.

Ngon ngon rồi.

_”Ba mẹ vào nhà chơi hihhi”. Nó bây giờ chỉ biết cười không biết nói gì nữa.

_”Ông ông... ông có nghe tụi nó nói gì không sao tui nghe mà không rõ”. Bà nghe mà bà sợ tai mình nghe lộn.

_”Nghe, tui nghe rõ, con dẫu kêu thẳng Khang là Chồng ơi dọn đồ thẳng Khang không cười lại mà chỉ kêu vợ ơi dọn chén rồi nó đem đóng đồ vô phòng, miệng còn cười nữa”. ông nói rồi quay qua nhìn bà.

2 người bây giờ không tin vào tai mình và mắt mình nữa. 2 tụi nó thật sự không xảy ra gì sao. Đi vào nhà ngồi xuống ghế nhìn 2 đứa tụi nó dọn đồ đặt trong nhà dưới một tốc độ siêu nhân.

Sờ dĩ 2 người qua đây là để xem thằng con trai yêu quý như thế nào có ăn hiếp con dâu nhỏ của 2 người không. Chẳng những không làm gì con dâu mà còn nghe lời nó như nghe lời thánh mẫu.

Còn nữa chưa hết nha, từ nhỏ thằng con này rất ghét nhà cửa dơ bẩn, nó mà thấy không vừa ý là bấm nút mất dạng ra khỏi nhà ngay khi nào sạch sẽ mọi thứ mới quay về, không bao giờ đụng vào công việc trong nhà.

_”Tui chấm đứa con dâu này rồi nha”. 2 người cùng nói một lượt.

.....

Chết tiệt dám kêu mình dọn đồ. Hấn đang rửa cô.

Chết bầm dám kêu mình dọn chén. Cô đang thăm bầm dầm hấn.

_”Áaaaaaaaaaaaa”. Cô đi vào nhà tắm nhìn vào trong gương không thể tin nổi, nó như một con ma. Tóc tai bù xù, mặt mày lem luot, z mà hồi này còn nhìn ba mẹ chồng cười nữa nghĩ lại cảnh đó thật kinh khủng. ba mẹ con xin lỗi vì đã nhát ma 2 người đêm khuya.

_”Trời!!!!!!!!!!!!!!”. Hấn nhìn mình qua cánh cửa kiếng, tóc tai đủ màu, mặt mày như một con mèo hoang quần áo te tua chưa từng có. Mất hết hình tượng hoàng tử sợ dơ trong lòng ba mẹ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cái tội nhiều chuyện

Z là nó và hấn ở ngoài khách sạn suốt một tuần luôn, phòng ai nấy ở cũng không có cãi nhau nữa.

_”Chết tiệt hôm nay có tiết thực hành hóa”. Nó lục lại trí óc.....

Mấy bạn biết nó tìm gì của quá khứ không?. Nó đi tìm lại các chất mà hồi trung học nó đổ bậy vào ống nghiệm làm nổ á.

Hôm nay sẽ có một trò chơi mới hahahaha người sẽ biết tay ta.

.....

_”Di ơi lấy con 2g thuốc sử lí nhãn”. Nó đi lại các tìm phân bón cây trồng cuối cùng cũng tìm được.

Và cuối cùng là than.

Hahahaha_”Z là đủ đồ chơi rồi”.

Này giờ Nhi đi theo nó mà thấy nghi nghi toàn chất gây nổ không lẽ....._”Thiên Thiên mày định làm gì z?”. Linh Nhi hỏi thấy hơi lolo.

Nó nhìn Nhi cười, một giọng cười tay họa. chết rùi lần này là ai đây.

_”Tao muốn đốt pháo hoa”. Kakaka

_”Pháo hoa không lẽ mày muốn..... đầu thằng chồng mày nổ ra hoa đấy chứ”. Pk ngay mà. (nổ banh đầu thì sẽ ra hình bông hoa).

_”Ôi Nhi ôi tao yêu mày quá chỉ có mày là hiểu tao nhất, kì này tao không cho thằng chả quê trước lớp tao không cam tâm”. Giọng nói trở nên nguy hiểm khó lường.

Tôi đã nói rồi mà thầy đừng có ghẹo nó mà không nghe. Thôi mà cũng vui sắp có cái để cười rùi.

_”Mày cần tao giúp gì k?”. mới ban đầu thấy cũng tội tội nhưng giờ mình vui rùi làm cho nó vui luôn.

_”Mày chỉ cần ‘/.,;2!\$\$%&&&\$@@@’.

.....

_”Tùng..... Tùng”.

_”Chuẩn bị xong chưa”. Nó hỏi.

_”Xong rùi”.

2 tụi nó đang cần trên tay 2 ống thủy tinh nhỏ, để lọt vào túi đi đến phòng thực hành hóa.

(trong 2 cái ống đó là than cà nhuyền và thuốc sử lí nhân)

Cả lớp đang xôn xao, lần nào cũng z tiết của hần là bọn con gái mất sáng rờ.

Mấy ngày trước tụi nó biết hần đang ở trong khách sạn kéo nguyên đám đến luôn, làm hần nguyên ngày bận rộn giảng bài, mà thật ra hần nói thì nói tụi con gái chỉ nhìn hần thôi. Hần thật sự cảm thấy phiền phức.

_”chào các em”. Hần vào lớp trên tay là các ống thí nghiệm vào các chất.

_”Thầy đẹp trai đến rồi hihhi”. Đứa này nói đứa kia nói nghe mà nhưc cả đầu.

_”Các em lên nhận đồ làm thí nghiệm đi, thời gian làm là 30 phút, làm xong cứ gọi tôi, tôi sẽ lại kiểm tra”. Hần nói vừa xong cả đám con gái chạy ủa lên.

_”Phiền phức con gái gì đâu mà hám trai còn hơn cái gì nữa”. Nó nói giọng mỉa mai.

_”Thôi mày ơi tội nghiệp mấy đứa thiếu trai đó giờ mới thấy trai đẹp”. Linh Nhi cũng chẳng kém, nhìn mấy đứa tụi nó mà ngửa cả mắt.

_”Sắp hết rùi lia mày lên lấy đi”. Nó ra lệnh.

_”Ừ hahahaha”. Linh Nhi pk thế nào tụi nó cũng lượm mấy ống nghiệm trong và sạch nên nó đợi cho tụi kia lấy gần hết mới lên, mục đích là lấy mấy ống nghiệm hơi cũ cho có màu hơi đục như z nhìn bên trong sẽ không thấy rõ.

Hahahhahahaha giờ hay sắp đến.

_”Mày cho nhiều nhiều thuốc zô” Nó nói.

_”mày thêm xú than đi ít quá”. Nhi nói.

_”Axit kia đổ zô, miêng thôi má”. Nhi

_”ba zơ đằng kia. Mày lấy lại đây coi”. nó

_”Sao mày hiền quá ít z”.nó

_”mày định nổ nguyên cái lớp à”.nhi

_”Mày k biết gì hết da mặt hần dày lắm, mày bỏ ít z đâu thấm thía gì”.nó

_”Ừ há, cho thâm nè”.nhi

_”Trộn lên nhẹ nhẹ thôi, hần không chết mà tao zì mày chết bây giờ”.nó

_”Xog”.nhi

_”Thầy ơi em xong rồi”. 2 đứa tụi nó đồng thanh kêu.

Hần không nghĩ là có chuyện sắp xảy ra ung dung đi lại bàn tụi nó.

_” nói phương trình hóa học phản ứng và làm thử tôi xem nào”. Hần hỏi.

Cái đó chỉ là theo quy trình thôi.

Nó đồng dạt nói_” $2\text{Na} + \text{Cl}_2(\text{k}) \rightarrow 2\text{NaCl}$ ”. Natri cháy trong clo.

_” em hơi nóng natri đi”. Hần kêu.

Tại sao lại là mình, thường là hần tự kiểm tra mà, chết tiệt.

_” Ê sao giờ”. Nó quay qua hỏi Nhi.

_” Sao tao biết có khi nào ông biết rồi không”. Chắc là zì thiệt rồi.

Kì này chết chắc, không thể được.

_”Thầy ơi lúc trước em em có một chút sự cố trong thực hành, nên giờ em rất sợ,thầy làm giúp em được k?”.

Giúp cô à tôi đâu muốn chết.

_” Bài thực hành của tụi em thì tụi em phải tự làm chứ”. Hần biết tây rồi, tuy ông nghiệm không nhìn rõ bên trong nhưng mùi thì có thể người mà, hần nghe được mùi than rất nồng trong ống nghiệm

_”Thầy.....”. nó nói k nên lời. tay cầm muỗng natri hơi qua hơi lại. sao mình lại k nghĩ hần là thầy dạy hóa nhìn là biết liền.

Lúc nó đang đốt và chuẩn bị bỏ vào bình thì.

_”Thầy Khang thầy đang thực hành thí nghiệm à. Em ấy đã sợ như zì rồi thầy hà tất phải ép hihihi”. Bà cô mê trai bị tụi học sinh trong trường ghét nhất.

Nó làm bộ đưa cái mặt đáng thương ra. Nó biết chắc bà ta sẽ dỗ dành làm bộ thầy cô yêu thương học sinh, thế nào cũng làm giúp nó.

Trước mặt thầy giáo đẹp trai mà.

Chỉ đốt cái đó rồi bỏ vào cái bình cũng k có gì giúp con nhỏ đó mai ra thầy ấy thấy mình là cô giáo tốt ít ra có cảm tình hihi. Cô Huệ Hương đang nghĩ và tự cười sượng trong lòng.

Hahaha cô ơi nhanh đi nhanh đi.

_” Em đưa đây để cô giúp”. Bà cô ra vẻ lấy muỗng natri trên tay nó hơi lừa.

Hần liền căng—“ Cô làm thế k được đâu”. Hần nắm tay bà ghì ra.

Bà này sượng điên, thầy ấy nắm tay mình. Cảm động đây.

_” Thôi k sao đâu tui đâu nỡ thấy học sinh của mình chịu cực như zì”. Bà tiếp tục miệng cười muốn lên tới mép tai.

Cái này tôi nhắc rồi mà tại cô k nghe nha, có chuyện gì thì đừng có la làng. Hần nghĩ.

Nhi kéo nó quay sang bên khác nói nhỏ_” Kì này k hại được ông thầy mà hại được bà cô này cũng hay” bà này 2 đứa nó cũng ghét lắm

_” Hihi đúng là trời giúp”. Nó nói.

_”Tránh ra xa xúu bà bỏ vô rồi kia”.

2 tụi nó vừa ra xa khoảng 5 bước thì.

_” BÙM mmmmmmmmmmmmmmmmm”.

Hahahaha hiểu rồi há.

__” Á.....”. bà la lên.

__” Thầy tui k pk tại sao k phải tui làm nỏ”. Bà cứ tưởng do bà làm nên cố gắng mình oan mà k hề nhìn lại cái mặt mình. (Nó đen thui như bông cao).

Hắn nhìn mặt bà mà muốn cười lắm nhưng k thể chị cố nén. __” K K sao còn cô ặc k sao chứ”.

Bà hạnh phúc khi nghe hắn hỉ cười te tét __” hihhi k sao”. Các bạn k pk đâu cảnh đó kinh khủng lắm k. chỉ thấy hàm răng trắng tươi cái mặt đen thui như quỷ zạ xoa z đó.

Nó thấy cảnh đó cười lộn ruột __” khả hahahahahahaha”.

__” Cô ơi cô đẹp quá”. Lúc này mấy đứa trong lớp ai ai cũng cười rần lên.

Bà không pk chuyện gì, cũng k dám chửi tui nó tước mặt hắn chỉ cười rặng rồ(bà tưởng khen thiệt á).

Hắn bây giờ cũng nhin k được cười ra mặt.

__” Cô ơi cô trắng như bông cao á”. Nó chọc bà.

__” Bông cao là bông gì trắng lắm sao?”.bà hỏi ngây thơ. K pk cái bông đó ra sao.

Bà này ngu thiệt __” Dạ thưa cô bông cao là bao công á”. Nhi nói.

Hhhhhhhhaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.

__” Bao công, bà cô bao công hahahah”. Tụi con trai trong lớp ghẹo bà ngượng chín mặt.

__” Các..... Em”. Bà tức k nói nên lời.

__” Zạ các em có sao nói z ạ”.

Bà đưa tay sờ mặt mình thấy có cái gì đen đen nhìn lại trong kiếng mẹ ơi con quỷ.

__” Huhuhu gương mặt xinh đẹp của tôi”. Bà la khóc ôm sòm chạy ra khỏi lớp.

__” Yeahhhhhhhhhhhhhhh.....”. Nó với Nhi nhảy tung bưng vui quá mà.

__” các em thật là.....lâm tui bó tay”. Hắn k còn lời nào có thể nói nữa. quậy quá mà.

Cũng mai người đốt cái đó k phải mình nếu k cái mặt.....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mẹ ơi con không muốn

Từ cái chuyện đó xảy ra hắn không dám cho làm thực hành hóa luôn.

Cuộc sống vợ chồng của nó và hắn cứ như z, cãi nhau đánh nhau cho đến một ngày.....

__” Quánh tù xì ra cái gì ra cái này”. Nó và hắn đang chơi trò chơi con nít đó mà.

__” Hahahaha tui kéo anh bao, quét nhà nhanh lên”. Nó ra giọng chỉ huy. Hahaha

__” Hừ sao xui z nè, nguyên một tuần toàn thua”. Hắn lắm bả nhưng cũng đành phải đi xuống cầm cây chổi lên quét nhà.

Nó và hắn chơi trò này vì làm công việc nhà thui. Ai thua người đó dọn. nhưng lạ cái 1 tuần nay toàn hắn thua.

Nó thì ngồi trên ghế xem phim ăn bánh, mục đích nhằm trêu hắn.

_”Cốc cốc”.

_”Chồng ơi mở cửa”. nó ngồi ra lệnh.

Hắn nổi cáo _” Cô không thấy tui đang làm gì à”. Đáng ghét hành hạ mình như z, mà giờ có cái cửa mở không nổi.

_” Xi. ...”. Nó chù ụ đi mở cửa.

_” Cách”.

Nó bị đứng hình tại chỗ.

Hắn thấy nó cứ đứng đó như người mất hồn đi lại xem, khi hắn lại cũng đứng hình luôn.

Trước mặt họ bây giờ là 7 cái vali bụi khủng, không thể tin nổi chuyện gì đây.

_” ba mẹ”. 2 người cùng lúc kêu. Họ thật bất ngờ khi thấy 2 ông bà đứng đằng sau đóng đồ bước ra.

_” Sao ba mẹ lại ở đây, còn đóng đồ này là sao thế?”. Hắn hỏi.

_” Hihi đem vào nhà hết đi rồi ba nói không lẽ 2 đứa định để ông bà già này đứng đây hoài sao?”. Ông nhướn mày chỉ vào đóng đồ.

_” Ba mẹ vào đi”. Bây giờ nó mới biết đang có chuyện gì.

Đem hết đóng đồ vào nhà. Ôi cái nhà tui mới quét.

_” Con đang làm gì đấy Khang?”. Ông thấy hắn đang cầm cây chổi nhưng không tin là hắn đang quét nhà.

_” Ba không thấy sao con đang quét nhà”. Hắn nói một cách thờ ơ. Từ khi sống chung với cô hắn không còn quan tâm những gì ba mẹ nghĩ về sự thay đổi của hắn. và bây giờ hắn nghĩ những thứ đó hoàn toàn không quan trọng.

2 ông bà bất ngờ quay sang nhìn nó. Đơ người.

Hahahahahahaha

_” Con dâu giỏi con dâu ngoan”. 2 người ra sức khen ngợi nó, còn bà thì lại ôm nó vào lòng.

_” Mẹ chuyện gì z”. Nó không hiểu gì hết.

_” Thì là em đã làm một kì tích chứ gì”. Hắn nhìn cô mỉm cười.

_” Kì tích”. Nó không hiểu gì hết ngoài việc áp bức hắn cô không làm gì cả. không lẽ.

_” Mẹ đừng có nói với con là trước giờ anh ấy không làm việc nhà nhak”. Cô hoài nghi hỏi.

_” Đương nhiên”. Cả 3 người đồng thanh.

Hết hồn chưa. Còn nó thì quá hết hồn.

_” Z lần đầu tiên anh quét nhà là em kêu”. Nó hỏi.

_” Chứ em nghĩ ai vô đây mà to gan z?”. Chỉ có mình cô mới có bản lĩnh ra lệnh cho tui thôi.

Mà nghĩ không lẽ mình khủng sao tự nhiên nghe lời nhóc đó ta.

2 ông bà một lần nữa ngạt nhiên. Lấy được một đứa con dâu như z thật. hahaha quá tốt.

Chợt nhìn qua đóng đồ nó mới nhớ chuyện lúc nãy.

_” Ba mẹ mà sao 2 người lại đem nhiều đồ như z qua nhà tui con?”. Nó hỏi.

_” chuyện là zầy hum qua mẹ nấu ăn sơ xuất làm cháy cái nhà bếp te tua nên ba con kêu thợ đến sửa chữa. do người ta cần phải kiểm tra nhiều thứ, với lại tiếng sửa chữa làm mẹ khó chịu nên hihihi ba mẹ don qua đây ở với tui con một thời gian”. Mẹ không tin là 2 đứa không cho. Bà đã đoán chắc phần thắng mà.

_” Hà ??????????”. 2 người đồng thanh kêu. Không thể thế ba mẹ mà qua đây ở là tiêu.

_” Có chuyện gì sao?”. Ông hỏi.

_”Không thể được”. 2 người lại đồng thanh nói. Họ ý nhau ghê.

_”Why?. Huhu hay tại tui con chê ba mẹ già làm phiền tui con?”. Bà làm bộ tuổi thân con dâu bà thương người lắm (Bà tin thui chứ chưa chắc nha). Nó và hấn rối lắm, không thể để ba mẹ nghĩ như z được. nhưng làm sao có thể ngủ chung. Hấn và nó.

_” 2 con im lặng tức là đồng ý rồi nha. Ông đem hành lí lên lầu”. Bà nói nhanh làm lẹ kéo tay ông đang hướng về phía 2 căn phòng.

_” Mẹ ba khoang”. Tập 4 cùng nhau đồng thanh.

2 ông bà quay lại nhìn_” Có chuyện gì à. Hay mẹ không thể ở đây?”. Huhuu bà này làm bộ hay thiệt.

_” Dạ không phải.. ba mẹ con mới điện thoại mới ba mẹ qua nhà ăn cơm?”. Chi còn cách này thui chứ để ba mẹ biết tui nó ngủ riêng thì chết.

_”Ừ đúng rồi đó mẹ cũng lâu rồi ba mẹ không qua bên đó chơi?”. Hấn phụ họa. hấn biết cô làm z vì sao?.

2 ông bà suy nghĩ cũng đúng. Nhưng ta biết tây tui con mà. Nhưng thôi phải dành thời gian chứ hahaha.

_” Được được đi bà. Ba mẹ đi chiều về không cần chờ cơm?”. 2 người nói nhanh chóng ra khỏi nhà.

_” Tài xế Quan đưa ba mẹ tui về nhà cô chủ”. Anh điện thoại kêu người chờ họ đi.

_” Phù”. Lúc này nó mới thở phào nhẹ nhõm.

_” Rồi anh định sao?”. Nó hỏi thật sự nó không biết phải làm sao.

_” Thì còn làm sao nữa đi dọn đồ”. Hấn nói đi về phía 2 căn phòng.

_” Dọn đồ gì?”.

_” Thì dọn đồ của cô qua phòng tôi”.

_” What?”. Hấn nghĩ sao z trời.

_” Không lẽ cô định cho ba mẹ biết tui và cô ở riêng phòng”.

_” Tui... nhưng”. Làm sao có thể được một nam một nữ huhuhu.

_” nếu muốn chết thì cứ ở đó mà nhưng nhị đi”. Nói rồi hấn bước vào phòng.

_” Hừ”. Nó thì không cam tâm nhưng cũng phải đi lên dọn đồ.

.....

_” Sao đồ cô nhiều thế?”. Mà còn toàn đồ nặng không chứ này giờ hấn đem qua mà mệt muốn đứt hơi.

_” Xăm toàn là tranh z mà kêu nặng. bún thiú”.

_” Cô nói gì”. Hấn đang đi nghe bị chửi bôn thiú sôi máu.

_” Hahaha không gì, chồng iu mạnh khỏe khiến mấy thùng tranh mà đã mệt rồi bái phục bái phục”. nó không ngừng châm chọc.

_” Cô, chết tiệt”. hấn tức nói không nên lời luôn.

.....

_” Ba mẹ về rồi”. Mọi thứ trong nhà đều ngưng chỉ có 2 căn phòng là khác thui.

_” thui cả ngày chắc các con cũng mệt rồi đi ngủ sớm đi”. Ông nói.

_” dạ”. nói rồi 2 người lên lầu.

_” Tôi tắm trước”. 2 người đồng thanh nói.

_” Anh..... Cô”.

_” Minh Khang ba có chuyện muốn nói”. Ông ngoài cửa nói vào.

_” Dạ”. hấn quay sang nhìn nó _” Coi chừng tui đó”.

_” Xì anh làm gì tôi lẽ”. Nó chọc hấn tức điên.

Nó thoải mái tắm cho tới lúc đi ra _” Má Oi aaaaaaaaaaaaaaa”.

_” Anh làm cái quái gì vậy”. hấn đang nằm trên giường với cái tướng khiêu gợi đáng sợ. nó thấy tay chân đang nổi da gà cục cục.

_” Vợ yêu mình có em bé nhé”. Hấn vừa nghĩ ra được trò ghẹo cô rất vui.

_” Anh... anh bị điên à..... cút xéo ngay lập tức”. nó hoảng loạn nhìn hấn. cái tên này đang ăn nói khùng điên gì vậy?.

_” Vợ yêu à. Hình như vợ chồng lấy nhau mà chưa có động phòng”. Hấn cười một nụ cười của một kẻ xấu xa.

_” Anh..... Từng tôi gần bấm nút biến ngay cho tôi”. Nó lùi lại một bước hấn tiến lên một bước.

Đằng sau là cánh cửa đến đường cùng. Nó bị hấn áp vào cửa.

_” Em thơm lắm”. Hấn ngửi tóc cô.

_” A đau bụng ra”. Nó la nó đánh.

Hấn cánh vào vành tai nó đau điên.

Hấn thì chỉ muốn đùa thôi. Nhưng khi lại gần nó hấn chỉ biết tiếp tục không thể dừng lại được.

_” Ui da”. Nó cắn vào tay hấn.

_” Bé làm anh đau đấy”, hấn nhăn mặt răng gì đau mà bèn thấy sợ. nhưng rất ngọt ngào.

_” Anh đồ thói tha. Dâm tặc bụng ra”. Nó càng chống cự hấn càng nắm chặt.

_” Chúng ta đã là vợ chồng còn ngại gì không biết”.

_” Nhưng tôi và anh không có tình yêu không..... uhm”. Nó đang nói thì môi đã bị hấn mút lấy.(Chết tui chảy máu mũi rùi).

_” Ngoan đừng chống cự, nhắm mắt lại”. Nó buong môi nó ra nhìn cô dễ dàng.

Trong lúc nó đang nhìn hấn trong ngỡ ngàng thì hấn lại tiếp tục cúi xuống ngậm chặt môi nó.

Tại sao z chứ một chút sức lực phản kháng nó cũng không có. Nó chỉ tim tim nó đang đập như sắp rớt ra ngoài.

Hấn không ngừng tung hoành ngang dọc trong miệng cô. Cơ thể cô khó chịu. môi đau rát.

_” Đừng có như tượng thế”. Hun mà đứng như khúc gỗ mất hết cảm giác.

_” Không..... uhm”. Cô cố đẩy hấn ra lý trí đã được phục hồi.

_” Buông.....”.

_” Không. Chỉ cần em ngoan ngoãn đáp lại nụ hôn của anh, anh sẽ buông ra”.(biết cách thỏa thuận ghê.

_” Không đồ điên”.

_” Z thì không cần đáp lại đứng yên. Nhưng anh không biết lúc nào mình mới buông ra nha”. Bi ời , đối em anh chỉ có chiều này thôi.

_” Chỉ cần đáp lại là được chứ gì?”. Nó không tin hấn cho lắm.

_” tất nhiên”. Hấn cúi xuống tiếp tục hành xác môi nó.

Nó thờ ơ đáp lại, _” Nhiệt tình chút coi”. Hấn nổi cáo. Hun mà như ăn cái gì ghê lắm z.

_” Mất vệ sinh quá”.

_” Cái gì”. Hấn lần đầu tiên thấy có người nói như z.

_” Tui nói hun mất vệ sinh quá”.

_” em có phải là con gái không z?”.

_” Anh nghĩ sao?” nó nhướn mày nhìn hấn.

_” Chịu thua”. Hấn nói rồi lắc đầu đi ra.

_” Sao rồi sao rồi”. Ông kéo tay hấn hỏi tới.

Hấn lắc đầu_” Cô ấy nói mất vệ sinh”.

_” Mất vệ sinh hahahahahahahaha”. Ông cười ngất ngưỡng, đúng là trẻ con lời nói quá thật thà.

_” Ba còn cười nữa ai kêu con làm như z?”. không phải ông hấn cũng chẳng có nghĩ tới tự nhiên đi hun nó. Nhưng quả thật môi nó rất ngọt.

Ông cú vào đầu nó một cái_” Tao không kêu mày, làm sao bây giờ mày biết món gì ngon”.

_” ừ cũng đúng chỉ có thịt cô ấy mới ngon”.

_” Z thì cô gắng dụ nó mà ăn đi”. hahahahaaaaaa.

_” nhưng..... cô ấy không thích con”. Hấn đã thích nó. Và ngay cả ba mẹ hấn đều nhìn thấy chỉ có mình nó là thờ ơ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Nước mắt

Khi hấn ra khỏi phòng nó thở gấp chết tiệt tim nó như muốn rớt ra ngoài.

Tại sao hấn lại hun cô.....??

Thôi không nghĩ nhiều ngủ ngủ sáng đi học.

Nó leo lên giường chìm vào giấc ngủ nhanh chóng(con này hồn nhiên dễ sợ).

Gió thổi sào sạc ngoài trời chỉ toàn màu đen. Nó nghe được tiếng khóc thảm thiết của ai đó.

Nó tỉnh giấc đứng lên nhìn xung quanh_” ù ù

Nó thấy hơi on ớn cái tiếng động quỷ quái gì vậy?.

_” Nó hét thất thanh”. Nhưng sau đó đã nhanh chóng bị người nào đó bịt chặt miệng nó lại.

_” Uhm Uhm”.

_” Im lặng”. Tên đó nói.

Còn hấn thì vẫn nằm dưới đất không biết trời trăng gì?. (Nó giành được cái giường).

Tên đó ôm chặt nó bay ra cửa sổ. nó thấy sợ thật rồi, nó bị người khác bắt đi tong tình trạng tỉnh táo. Nhưng cơ thể nó không thể cử động nó đã bị tiêm thuốc tê toàn thân.

” Thừa đã bắt về rồi ạ” tên đó nói.

_” Được các người đi ra đi”. Cô gái đó tiến lại phía cô. Rất đẹp cô ấy như một thiên thần vậy.

_” Tại sao lại bắt tôi tới đây”. Nó hỏi.

_” Cô không hiểu à”. Cô gái đó nói.

_” Hoàn toàn không tôi không có đất tị với cô”. Nó hoàn toàn không biết người này là ai.

__” Nhưng với tôi thì có”. Một giọng nói khác vang lên. Nó thấy rất quen không lẽ là hấn.

__” Anh.....”, nó ngạc nhiên khi thấy khuôn mặt đó.

__” Cô vẫn nhớ tôi đấy à”. Hấn ngồi xuống đối diện cô.

__” Tại sao lại bắt tôi đến đây?”. Nó không ghi bây giờ lại gặp hấn.

__” Vì tôi nhớ em”. Hấn trả lời rất nhanh.

Hấn vuốt nhẹ má cô. Nhẹ nhàng đặt lên đó một nụ hôn.

__” Khôn khiếp đừng đụng vào tôi”. Nó đẩy hấn ra phát cáo.

__” Chị ra trước”. người con gái lúc này ra khỏi phòng.

__” Em cũng từng là của tôi thì còn nhất thiết phải z”. Hấn cười gian.

__” tôi chưa bao giờ là của anh cả”. Hấn không xứng đáng.

__” Nhưng đối với anh em vẫn là của anh không ai có thể cướp lấy”. hấn nhấn mặt uy hiếp.

__” Đồ bỉ ổi”. nó chửi hấn. nhưng hấn vẫn cười.

__” E hèm, lúc nữa anh sẽ cho em thấy anh bỉ ổi như thế nào?. Còn bây giờ thì anh cho em xem cái này.”. hấn lấy trong bàn ra cái laptop.

Cảnh tượng trước mặt làm cô rơi nước mắt. ba mẹ nó bị trói treo lên cao. Không thể như z được.

__” anh.....”, nó tức nghẹn họng.

__” em thấy thế nào cảnh đó có đẹp không?”. Hấn nhìn vào máy cười.

__” tại sao tại sao anh lại làm như z. họ không có lỗi”.

__” Vì tôi muốn có em mãi mãi. Dù không có được trái tim m nhưng thân xác cũng phải là của anh”. Hấn nói kiên quyết.

__” Anh sẽ không bao giờ có được. cả thân xác và trái tim tôi”.

__” Vì người đàn ông này”. Hấn đưa cô xem một tấm hình. Chàng trai cười rất đẹp không ai khác là Minh Khang.

__” Anh muốn gì?”. Giờ nó không biết phải làm gì nó chỉ biết nhớ Minh Khang vô cùng.

__” Muốn em cùng đi với anh”.

__” Anh điên rồi”.

__” Anh điên là tại vì em”. Hấn hét lên.

__” Nếu em không chịu làm người tình của anh. Hậu quả em tự biết ba mẹ em đừng hòng ra khỏi ngôi nhà đó”. Hấn nhìn cô ánh mắt rực lửa.

__” Không.....”. Nó la lên.

Hấn tiếng lại gần nó. Hôn lên đôi môi in hấn máu.

__” Anh không được động vào tôi”. Nó vùng vẫy la hét nhưng không được.

__” Em vẫn như xưa rất đẹp”. Hấn hôn khắp mặt nó nhẹ nhàng thờ theo nhịp nạt từ cổ họng nó.

Nó tuyệt vọng nó rất mong Khang cứu nó. Nhưng Khang anh đang ở đâu.

__” Không.....”. nó hét tron tuyệt vọng.

__” Chỉ có cách làm cho em mãi mãi là của anh, thì em mới không thể nào bên hấn”.

__” Chỉ Khiêm anh là đồ súc sinh. Anh cứ lấy đi tất cả của tôi nếu anh muốn tùy anh. Nhưng tôi mãi mãi không thuộc về anh. Anh nên nhớ tôi đã có chồng và cái thân xác này cũng là của anh ấy.”. Nó nói giọng đã thay đổi không còn sợ sệt hay gì nữa.

Khiêm buông nó ra nhìn nó tuyệt vọng. __” Tôi nhất định không tha cho cô và nó”.

__”Trời cô ta lại đem vào phòng cho tôi”. Hấn ra lệnh . tôi bắt em phải đau khổ như tôi.

Hấn Vương Chí Khiêm từng là người nó rất tin tưởng, từng là người nó yêu say đắm. Nhưng hấn lại là anh em cùng cha khác mẹ với nó. Nó không còn cách nào khác đành phải cắt đứt mối duyên tình.

Hấn không biết gì cả chỉ biết nó bạc tình, hấn yêu nó như sinh mạng nhưng nó lại đành bỏ hấn theo người khác. Đó là suy nghĩ của hấn.

Hấn bỏ đi cách đây 2 năm. Nó cũng đã quên chuyện quá khứ. Nhưng nó không ngờ hấn lại quay về trả thù nó.

Hấn bắt ba mẹ nó đem ra uy hiếp nó. Nó phải làm sao khi đến bây giờ nó mới nhận ra người nó yêu là chồng nó. Hằng ngày cãi nhau nhưng khi vào cảnh nguy hiểm người đầu tiên nó nhớ là chồng nó.

.....

Nó bị ném lên giường một cách thô bạo.

__”á aaaaaaaaaaaaaa”. Nó hoảng sợ khi hấn đang tiến về phía nó.

__” Anh đừng tới đây”. Nó hét lên.

Nhưng hấn không nghe như con dã thú đè lên người nó.

__” Em phải là của tôi”. Hấn gầm lên.

__” Chúng ta không thể. Anh là anh trai tôi”. Nó nói ra sự thật. chỉ mong hấn ngừng lại.

__” Đã quá muộn rồi”. hấn vứt bỏ hết những thứ trên người nó xuống. cùng với nước mắt nhạt nhòa.

__” Không thể. Không thể”. Nó khóc.

__” Chát”. Một cái tát đau vào mặt nó.

__” Cô nên nhớ ba mẹ cô đang trong tay tôi”.

__” Anh cũng nên nhớ ông ấy cũng là ba anh. Chúng ta là anh em. An hem anh hiểu không?”.

__” hahahahahaha ba tôi à. Không quan trọng nữa rồi.”.

__” Á aaaaaaaaaaaaaa”. Hấn đánh mạnh vào sau gáy nó. Nó bị ngất đi trong tức khắc.

Còn hấn.....

.....

__” Thiên Thiên”. Minh Khang hoảng loạn khi không thấy nó đâu.

Bây giờ mới 1 giờ sáng cô ấy đi đâu chứ.

Hấn đi khắp nhà tìm kiếm chẳng được gì cả, hấn cảm thấy đầu rất đau. Như ai đã đánh vào đầu hấn z(Chí Khiêm đánh hấn ngất trước).

__” Khang có chưa con”. Ba mẹ cũng đi tìm và vô cùng lo sợ.

__” Điện về nhà bên đó thử xem”. Bà nói.

__” Tút TUT.....”.

__” Không liên lạc được”.

__” Thiên Thiên em đang ở đâu?”. Hấn thật sự đau đớn. hấn yêu nó từ lâu nhưng vẫn không dám nói, hấn sợ mất cô. Nhưng ngày đó đến quá nhanh hấn chợt nhận ra mình không thể sống thiếu nó.

2 tuần trôi qua vẫn không thấy tin tức nó. Qua nhà ba mẹ nó cũng chẳng ai biết. hấn tuyệt vọng.

__” Thiên Thiên”. Hấn trong bar ngày lẫn đêm hết rồi cô ấy đã bỏ đi thật rồi.

__” Minh Khang”. Có một cô gái tuyệt đẹp ngồi xuống cạnh hấn.

__” Buồng ra”. Hấn cự tuyệt ngoại trừ Thiên Thiên đừng hòng ai đụng vào hấn.

Cô ta tức giận. đã bắt con nhỏ đó đi rồi mà anh vẫn không chịu quên sao?.(cái con nhỏ hum bữa bắt nó á).

__” Em là Thiên Thiên nè”. Cô ta giả bộ giọng nói của Thiên thiên.

Do trong này quá tối, hấn lại đang say nên tưởng nhầm.

__” Thiên Thiên”. hấn ôm cô ta vào lòng thật chặt.

Cô ta cười gian. Tôi xem anh còn mặt mũi đi tìm con nhỏ đó nữa không?.

Hum nay cô ta làm theo phong cách thường ngày của Thiên Thiên nhằm đánh lừa hấn. Cô muốn hấn là của cô.

.....

Hấn thức dậy trong cơn đau đầu kinh khủng, nhìn người con gái bên cạnh anh không khỏi ngạc nhiên.

__” Anh sau anh không ngủ nữa?”. Cô ta thức dậy trong trạng thái bình tĩnh. Trong lòng đang mỉm cười cá đã cắn câu.

__” Châu Linh”. Tại sao cô ta lại ở đây. Tại sao lại nằm trên giường, nhiều câu hỏi tại sao hiện ra trong đầu hấn, hấn đã làm việc có lỗi với Thiên Thiên.

__” Anh không nhớ gì à?”. Châu Linh giả nai hỏi.

__” tôi cũng không muốn, cô muốn gì cứ nói”. Hấn không còn cách nào ngoài cách này.

__” Em muốn anh ở bên em”. Cô ta dựa vào vai hấn nhưng đã bị hấn đẩy ra.

__” Cô nên nhớ một điều tôi đã có vợ”. Nhưng vợ hấn đâu mất rồi.

__” nhưng cô ấy không cần anh nữa. em muốn cho anh xem cái này”. Cô ta đi lại lấy giỏ xách đưa hấn 1 xấp hình.

__” Bạch”. Không thể như vậy được cô ấy không phải là người như vậy?.

__” Mọi chuyện đã bày ra trước mắt anh đừng quá ngu muội”. Á đã kích anh. Tôi không tin lần này anh có thể tha thứ cho cô ta.

Những tấm ảnh đó là hình Thiên Thiên đang nằm chung với người đàn ông khác cảnh tượng chẳng khác nào đang làm chuyện bại hoại gia phong.

Nhưng hấn đâu biết rằng bên trong có một sự thật một sự thật đau lòng.

Châu Linh lại ôm hấn vào lòng. Những lúc như thế này cô là người thay vào vị trí của nó.

Hấn suy sụp hoàn toàn. Từ từ cuộc đời đi vào bế tắc.

Paris

Nó tỉnh dậy sau cơn mê man.

__” Cô tỉnh rồi à” Một cô gái người Việt Nam đáng người xinh xắn bước lại hỏi nó.

__” Tại sao tôi lại ở đây?”. Nó hỏi nó hoàn toàn không nhớ gì cả.

__” Cô không nhớ à”.

__” Không”.

__” Tôi thấy cô bị một thanh niên cao lớn bế một cô gái ra khỏi xa. Cô gái đó hoàn toàn không cử động, tôi đoán chắc là có chuyện gì?. Đúng như tôi đoán cô bị thanh niên đó ném xuống sông.

Một con sông vắng vẻ”. cô thật sự đau lòng cho nó. Không ngờ trên đời lại có một người xấu xa như z.

Khi nghe cô gái nói nó như sét đánh vào tai. Một người thanh niên ném nó xuống sông, người thanh niên đó không lẽ là Chí Khiêm.

__” Cô là người cứu tôi”. Nó hỏi.

__” Đúng vậy cô đã hôn mê 2 tuần rồi”.

__” À mà cô tên gì?”. Cô gái hỏi.

__”Tôi tên là Thiên Thiên”.

__”Cảm ơn ân tình này của cô suốt đời này tôi không bao giờ quên”.

__”Cứu người là việc nên làm mà. Bác sĩ nói cô chỉ cần nghỉ ngơi tịnh dưỡng là sẽ mau chóng bình phục”.

__”Cảm ơn cô tôi biết rồi”. nó cảm kích cô vô cùng.

__”Hihi tôi tên Lâm Nguyệt có chuyện gì cô cứ gọi tôi”. Cô gái này thật xinh đẹp.

__”À mà đây là đâu?”. Nó hỏi nó không biết mình đang ở đâu.

__”Đây là nhà tôi. Cô đang ở Paris”.

__”Paris”. Nó thật bất ngờ tại sao lại ở đây.

__”Lúc cứu cô lên quần áo xộc xệch tôi còn tưởng cô bị..... nhưng khi bác sĩ kiểm tra cô vẫn còn nguyên không có bất kì dấu hiệu xâm hại nào”.

__”Thật sao tôi hoàn toàn không bị gì sao?”. Nó nhớ rõ ràng là lúc đó. Chuyện này là như thế nào.

__”Tôi nghĩ có người muốn giết cô nên mới dùng nhiều thủ đoạn như z”.

__”Tôi cũng không biết”.

__”cô có vì tính không?”. Nó muốn tìm cách liên lạc với người nhà.

__”Có cô đợi tôi một chút”. Lâm Nguyệt đi lấy một cái laptop cho cô mượn.

Khi tra cứu email cô nhận được một mail hình. Khi mở ra xem nước mắt đã chảy dài trên mắt.

__”Chuyện gì vậy”. Lâm Nguyệt chạy lại xem nó ra sau. Nhưng khi nhìn vào màn hình vì tính là hình một nam một nữ đang.....(Hiếu hắc).

Nó tuyệt vọng rất nhiều. người đàn ông trong đó là chồng của nó. Người chồng bắt buộc và cũng là người chồng nó rất yêu.

Lâm Nguyệt dường như hiểu ra được điều gì ôm nó vào lòng.

__”Chúng ta sẽ là bạn tốt của nhau, sau này cậu không có ai làm chỗ dựa cậu còn có một người bạn mới này mà”. Cô không hiểu vì sau cô rất có thiện cảm với nó.

__”Lâm Nguyệt”. Nó khóc nức.

__”Cứ khóc đi. Khóc rùi lòng cậu sẽ thấy thanh thản hơn”. Cô không biết mọi chuyện ra sau nhưng cô biết chắc đó là một cú sốc rất lớn với nó.

CHƯƠNG 6.3: THỦ TIÊU

Ba mẹ nó hoàn toàn không bị bắt, đó chỉ là một kế hoạch hết sức hoàn hảo do Châu Linh sắp đặt.

Châu Linh đã yêu thầm hần từ lâu nhưng hần hoàn toàn không có tình cảm với cô ta. Cô ta nghĩ chắc tại mình chưa xứng đáng làm vợ anh ấy nên mới vậy.

Suy nghĩ cân nhắc cô ta ra nước ngoài du học mong sao khi trở về thành một người con gái hoàn hảo thì lúc đó hần sẽ yêu cô.

Nhưng không ngờ đang du học giữa chừng cô biết tin hần lấy vợ một cô gái trẻ đẹp, tên Thiên Thiên cô tức lắm lập tức quay về Việt Nam. Không ai có thể cướp Thiên Thiên trong tay cô.

Mọi kế hoạch được sắp xếp và hoàn hảo theo dự đoán của cô ta. Thiên Thiên đã chết, Minh Khang hoàn toàn mất niềm tin và tin rằng Thiên Thiên đã làm chuyện như vậy bên ngoài. Cô sẽ nhanh chóng lên làm Hoàng phu nhân.

Còn về Chí Khiêm chỉ vì yêu nên sinh ra hận.

Lúc đầu hần định làm nhục nó, hần hận nó. nhưng khi đánh ngất nó xong hần nhìn hình ảnh nhỏ nhắn dưới thân mình, bên tai vẫn còn vang vọng câu nói__”Anh đừng quên chúng ta là anh em”.

Không lẽ điều nó nói là sự thật, lúc này khi mất lí trí hần mới làm vậy. nẫu là anh em thì không thể.

__”Hãy nhớ làm xong thì khứ”. Lúc Châu Linh kêu hần như vậy hần bình thần coi như không, hần nghĩ nó đáng chết.

Nhưng chuyện thế nào hiểu lầm lòng hận thù của hắn chỉ trong một câu nói chúng ta là anh em. Hắn không thể làm nhục nó, càng không thể giết nó vì bây giờ nó là em gái hắn.

Hắn mặt lại quần áo cho nó, hôn lên trán nó _” Em gái anh sẽ bảo vệ em”.

Hắn bế nó đi ra, định đưa nó thoát khỏi nơi này. Nhưng người tính không bằng trời tính.

Khi ra cửa cả đám người canh.

_” hoi..... anh làm tôi quá thất vọng”. cô ta đã biết trước chuyện này nên đã canh sẵn ngoài đây.

_” Ngay từ đầu cô đã biết nó là em gái tôi”. Hắn nhìn cô ta bằng ánh mắt căm giận. đúng là một người đàn bà xấu xa.

_” Hahaha đúng tôi biết trước đấy thì sao. Tôi còn nghĩ ra cảnh tượng anh trai làm nhục em gái nữa kìa hahaha”. Giọng nói cô ta bi ối vô cùng, nhìn hắn bằng một ánh mắt đùa cợt.

_” Cô đúng là loại đàn bà bi ối, chẳng trách Minh Khang không yêu cô mà lại chấp nhận lấy một người vợ trẻ con ngây thơ(Nó mà ngây thơ).

Cô ta tức giận khi nghe câu nói đó. Bỏ nụ cười giả tạo trên mặt, thay vào đó là nụ cười của một con quỷ.

_” Tôi sẽ cho anh thấy tôi bi ối như thế nào đối với những kẻ làm trái lệnh tôi”. Một nụ cười nguy hiểm trên môi.

_” Người đâu bắt con bé đó lại, còn tên kia tống vào mặt thất”. cô ta ra lệnh cho bọn thuộc hạ.

_” Không ai được bắt con bé, không ai được làm hại nó”. Hắn hét lên, nó không thể xảy ra

chuyện gì.

_” Bóp.....”. Có người đánh lên hắn đằng sau dù cố gượng nhưng không được hắn đi vào hôn mê sâu.

Trong phòng, tên đó ra sức chụp những tấm ảnh nóng. Còn cô ta thì nhìn theo bóng dáng đang nằm lắc đầu thương tiếc sắc đẹp này sắp biến mất rồi.

Mọi chuyện đã xong.

_” Khử đó đi nên nhớ không được làm nhục nó. Tao muốn nó chết mà vẫn làm con mà cô đơn”.

_” Dạ cô chủ”.

Cô ta cười vậy là chỉ cần cô ta rat ay với Minh Khang nữa là mọi chuyện sẽ hoàn tất.

Nhưng tính thế nào đi nữa chắc chắn cô ta cũng không nờ mọi chuyện của mình lại thiếu một sai sót. Thiên Thiên vẫn còn sống.

.....

Cô ta cho người khử luôn Chí Khiêm, nhưng cũng mai hắn ta thân thủ nhanh nhẹn nên đã thoát.(Mấy thằng đó ngu k giết khi ngất mà đợi dậy mới giết).

Chí Khiêm không biết nó ra sau nên rất lo và á hận. phải chi thù hận không lẫn chiếm hắn. phải chi hắn không hợp tác với con tiện nhân đó thì sẽ không có chuyện gì.

Nếu như theo kế hoạch thì có lẽ Minh Khang đã nhận được những tấm hình đó và đang hận Thiên Thiên thấu xương.

_” Tôi tuyệt đối không để cô được như ý nguyện”.

Cách tốt nhất bây giờ là đi nói sự thật với Minh Khang. Không được để Minh Khang bị lợi dụng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cô phải chết

Minh Khang không chịu ăn uống gì. Còn cô ta thì ngày nào cũng bám hắn mãi. Hắn không cho cô ta vào phòng làm cô ta tức điên.

Trong phòng lúc này chỉ còn người con trai đầu tóc rối bời. ánh mắt u buồn.

Hắn cứ tưởng thời gian dài làm cho nó có cảm tình với hắn thì hắn sẽ đi tới nhưng không ngờ nó không thích hắn mà lại qua lại với người con trai khác. Còn bỏ đi nữa chứ.

Hắn biết hắn không có quyền gì ngăn cản nó, nhưng bây giờ hắn nhớ nó lắm. nhưng hắn cũng không thể tha thứ cho nó vì nó đã làm tim hắn đau.

Nó hồ hững trước những lần hắn cố tỏ ra đùa giỡn thân mật. nhiều khi hắn nghĩ không lẽ nó không thích con trai. Hay nó thật sự không hiểu có người đang thích nó.

Nhưng trách thì cũng z nó đã đi rồi đi với người con trai nó yêu.

Có bóng người từ cửa sổ nhảy vào.

_” Aĩ”. Hắn lên tiếng.

_” Tôi Chí Khiêm người duy nhất biết rõ sự tình và cũng là người duy nhất có thể giúp anh”.

Khiêm đi đến chỗ hắn giọng nói mờ ám.

Sự thật mọi chuyện là sao như thế nào. Không phải do Thiên thiên bỏ đi sao?.

_” Tôi biết anh không tin tôi, nhưng tôi muốn nói cho anh biết thật ra người mà hôm đó bắt Thiên Thiên trong đêm tối chính là tôi”. Khiêm thành thật nói.

Hắn thật sự bất ngờ khi nghe Khiêm nói như z_” Tại sao mọi chuyện là như thế nào?”. Hắn tức giận nắm cổ áo Khiêm.

_” Anh bình tĩnh đã từ từ nghe tôi nói”.

Khiêm kể đầu đuôi câu chuyện cho hắn nghe lúc này hắn tức giận cực điểm.

_” Sao lại có thể như thế thật quá đáng mà”. Hắn đứng lên định đi ra hỏi Châu Linh cho ra lẽ.

Khiêm nhanh chóng kéo hắn lại_” Anh không được manh động, bây giờ chúng ta không biết tung tích Thiên Thiên đâu không được manh động”.

Khiêm nói rất có lý. Hắn bây giờ rối lắm không biết phải làm như thế nào.

.....

_” Trước giờ cô chưa yêu ai à”. Hắn hỏi.

_” Đã từng yêu nhưng kết quả không như ý muốn”. Nó nói nhưng giọng vẫn bình thường không thấy được là đó đang buồn.

_” Oh thì ra cô cũng biết yêu cơ”. Hắn trêu nó.

_” Tên chết tiệt tôi cũng là con gái đó nhak”. Nó giận trừng mắt với hắn.

_” Hihi mà nè”.

_” Chuyện gì”. Nó quay qua nhìn hắn, khuôn mặt hắn bây giờ không còn giỡn nữa.

_” Nếu một ngày nào đó tôi thích cô thì sao?”. Hắn hỏi hắn không biết tại sao mình lại hỏi như z nữa.

_” Anh á, anh mà thích tui chắc trời sập. thui đại ca oi tha cho tui, tui còn muốn sống không muốn bị mấy con nhỏ đáng ghét trong trường đánh đâu”. Nó nói mặt tỉnh queo.

Thật sự hắn không biết nên nói như thế nào với cô bé này nữa. ngây thơ thật hay ngây thơ giả z true. Con gái gì đâu mà nói chuyện không chịu nể nang con trai gì hết.

_” Mà nè cô nói chuyện phải nhất thiết cho tôi thấy nhục mới chịu phải không?”. Hắn thấy tui lắm huhu.

_” Ừ quả thật không thấy anh tức tôi chịu không nổi, người gì đâu mà khó ưa. Đụng xú là so đo với tui, ông z mà cũng được gọi là con trai á ý lộn già rồi phải gọi là trai già kakaka”. Nó ghẹo hắn thấy vui vô cùng.

_” Cô mới nói gì hả”. Hắn tiếng lại phía nó bóp mũi nó.

_” Đồ xấu xa buông ta ra”. Nó đẩy hắn ra.

__” Á, nó bị té hấn nằm đè lên nó”.

__” Nằm yên”. Hấn bảo nó không được cử động.

__” Dụ gì không phải có ý định mờ ám chứ”. Nó nghĩ bậy.

__” Tôi bảo nằm im thì cứ nằm im đi”. Hấn bắt đầu chòm tới người nó.

__” Dâm tặc buông ta ra”.

__” Á aaaa”. Nó la thất thanh khi thấy cái.....

__” 2 người đang làm gì đó”. Tiếng nói bà cô vẫn làm hấn và nó bưng tỉnh.

__” hìhi zạ thừa cô không có gì ạ”. Hành động lúc này của 2 người làm bà cô tức điên.

__” Da rấn này. Trường làm ăn kiểu gì không biết ngay cả trong thư viện cũng có da rấn”. Hấn nói xong bước ra khỏi cửa không thèm nhìn bà cô lấy một lần.

__” Em liệu hồn đấy, tôi còn bắt gặp em với thầy ấy ở cùng như lúc này là em chết với tôi”. Bà cô hăm he xong chảnh chọe hất tóc đi ra.

Bà già này mê trai thấy sợ. à mà không lẽ mỗi lần ở nhà mình với hấn gặp nhau bà cũng tính sổ mình. Kakakakaka.

.....

Hiện tại.

Nó đang nhớ lại những ngày nó và hấn cãi nhau chí chóe. Ngày nào không như vậy chịu không nổi.

Ngày nào cũng bắt nó học bài hết, nó là đứa chúa ghét học bài. Nhưng mỗi lần đến thi điểm cao mí ghê.

Có những lúc nó nấu com làm khét cả bếp báo hại nguyên ngày đó hấn bị bắt ăn mì gói với nó. Nghĩ lại còn thấy vui.

Nó thật sự không tin hấn làm như vậy, dù gì hấn cũng có khi nào qua đêm bên ngoài mà không về đâu, nó nhất định phải điều tra rõ zụ này.

__” Thiên Thiên”. Nguyệt gọi nó.

__” Có tin tức gì không?”. Nó kêu cô tìm hiểu tin tức chồng nó.

__” Anh ta gần đây cứ nhốt mình trong phòng, không chịu ra ngoài gặp ai. À mà thường xuyên có một cô gái đến nhưng lần nào cũng bị anh ta đuổi ra”.

Lâm Nguyệt là con của một tập đoàn xe hơi lớn việc điều tra một người đối với cô ấy không khó khăn gì.

__” Một cô gái”. Nó hơi thắc mắc.

__” Đây hình của cô gái đó đây”. Nguyệt đưa nó cái laptop trên màn hình là gương mặt xinh đẹp.

__” Cô gái này rất quen”. Nó hình như đã gặp cô ta ở đâu rồi thì phải.

__” Cô ta là Châu Linh vừa du học về. à mình còn điều tra ra được. gần trước cô ta đã cho người điều tra cậu và Minh Khang”. Cô cũng thấy hơi lạ vì chuyện này.

__” Điều tra mình, tại sao”.

__” A đúng rồi cô ta chính là người bắt cóc mình”. Nó chợt nhớ ra cô gái này.

__” Là cô ta sao. Thật bỉ ổi mình nghĩ mục đích của cô ta là Minh Khang”.

__” Chắc cô ta hoàn toàn không biết mình và anh ta lấy nhau vì hôn ước”.

__” Cái gì hôn ước”. Nguyệt hơi bị sốc, thì ra không phải như cô nghĩ.

-“Ừ là do hôn ước của nhà mình và nhà anh ta, và anh ta cũng không có tình cảm với mình. Chỉ sống với nhau trên danh nghĩa vợ chồng thôi”. Nó nói nhưng nó thấy buồn, trước giờ nó luôn giả vờ, làm một cô bé ngây thơ trong tình cảm nhưng ông trời không cho nó tội nguyện.

__” Cậu có thương hấn không”. Nguyệt hỏi vì cô thấy lúc nhìn những tấm hình đó nó buồn lắm.

__” Hahahah nực cười thật cái tên đáng ghét đó làm sao người khác thương được nhưng khổ nỗi mình thương hấn hồi nào không biết”. nó tự cười khổ.

__” Cậu có muốn quay về Việt Nam tìm hiểu rõ chuyện này không?”.

__” Mình cũng muốn đi nhưng trên người mình không có giấy tờ gì cả”. Nó thất vọng.

__” Mình sẽ có cách. Lâu rồi mình không về Việt Nam nhân dịp lần này về xem quê hương của mình như thế nào?”. Cô cười tươi.

__” Cậu cùng về với mình sao?”. Nó ngạc nhiên hỏi.

__” Sao không bộ cậu không muốn tớ cùng về à”. Cô chọc nó.

__” Không không phải tại mình hơi bất ngờ”.

__” Cậu chuẩn bị tinh thần đi khi nào đi mình báo”.

__” Cảm ơn cậu, cậu đã giúp mình quá nhiều”. nó nắm tay cô giọng nhỏ dần.

__” Đó là việc mình nên làm mà”.

__” Sao rồi không tìm thấy Thiên Thiên à”. Linh Nhi lo lắng hỏi.

__” Ừ nếu có tin gì của Thiên Thiên em báo cho thầy ấy nha”. Khiêm nói.

__” Tại sao lại như vậy?”. cô không còn tỉnh táo.

__” Tôi xin lỗi là tại tôi hại cô ấy”. đúng chính mình chính mình là người trực tiếp hại cô ấy.

__” Anh..... tại sao tại sao các người trả Thiên Thiên lại cho tôi”. Cô khóc nức nở Thiên Thiên của cô bị sao vậy chuyện gì đã xảy ra.

__” Tôi xin lỗi chuyện này dài lắm tôi sẽ kể cô nghe sao, còn bây giờ quan trọng là tìm Thiên thiên”.

__” Tôi biết rồi không tìm được câu ấy tôi thề không tha cho ông”. Cô hét lên chỉ thẳng vào mặt hắn.

__” Cô đừng quên, à mà chắc cô không biết quan hệ của tôi và nó”. Chuyện này hắn cũng mới biết không lẽ cô bé này lại biết.

__” Chuyện gì, anh và Thiên Thiên là anh em ruột á”. Cô nhìn hắn hỏi ngây thơ.

Bất ngờ chưa ngay cả con bé này cũng biết__” Cô biết bao lâu rồi”. Khiêm hỏi.

__” Từ lúc anh bị nó bỏ”.

__” Bỏ nói gì mà nghe ghê z xúc phạm biết không”. Hắn trừng mắt nhìn cô.

__” Thôi tui không nói nhiều với ông tui đi tìm Thiên Thiên.

Nói rồi cô quay đi ra, còn hắn vẫn ở trạng thái buồn thui thui.

.....

Chuyến bay lúc 3 giờ chiều.

Tại sân bay Tân Sơn Nhất có một cô gái trẻ đẹp, trên tay lại một cái vali siêu đại, nhìn cũng biết cô vác cái vali này từ trong đi ra cực khổ như thế nào.

__” Lẹ đi mình sắp ngộp chết rồi nè”.

Nó trong đó la ai oán chút nữa thôi là nó đã bị chết ngạt trong này.

Vừa ra khỏi sân bay đem nó lên xe.

__” mẹ ơi tôi thề tôi không đi như cái kiểu lần này nữa chắc tui chết quá”. Nó chui ra mặt mày mồ hôi ướt hết.

-“ Cậu tháo cái mình oxi ra đi nhìn mặt cười quí”. Nguyệt .để Thiên Thiên trong vali nhưng muốn nó không chết trong đó cô đã cung cấp cho nó một cái bình oxi đủ cho một người sử dụng trong vòng 5 tiếng.

__” Cậu tưởng mình muốn à. Mà cũng nhờ có cái này ấy không mình cũng tên tên ngáp ngáp un ừ”. Giờ này nó muốn cười cho đời thêm vui.

__” Bây giờ mình đi đâu?”. Nguyệt hỏi.

__” Về nhà ba mẹ mình đi. Lúc mình bị bắt cóc họ lấy ba mẹ mình ra để uy hiếp không biết bây giờ ba mẹ đã khỏe chưa?”. Nó rất lo.

__” Được chúng ta đi”.

.....

Chiếc xe được dừng trước căn biệt thự Châu gia.

__” Bing bing”.

Người ra mở cửa là Chí Khiêm.

__” Thiên Thiên”. Chí Khiêm mừng rỡ la lên, định chạy lại ôm nó thì.

__” Tránh xa tôi ra”. Nó quát lên.

Hắn chợt hiểu, lùi đằng sau.

__” Thiên Thiên con đi đâu vậy?”. Mẹ nó ôm lấy nó, bà khóc trên vai nó.

__” Mẹ”.

__” Từ từ vào nhà rồi chúng ta nói chuyện”.

__” Ô cô gái này”. Nãy giờ bà mới thấy ngoài sau nó có một cô gái.

__” à cô ấy là bạn con bên paris”.

__” Paris”. Khiêm và mẹ nó đồng thanh.

__” Vào nhà đi con sẽ nói”. Nó quay qua nhìn Khiêm.

__” Còn anh, anh hại tôi chưa đủ sao?”. Nó tức giận.

__” Anh”. Hắn không biết phải nói gì.

__” Khoang tức giận mọi chuyện không phải như con nghĩ đâu?”.

Tại phòng khách rộng lớn của Châu gia.

__” Z người ném tôi xuống hồ không phải anh?”. Nó hỏi, nếu không phải anh ta z.

__” Đúng z người đó không phải anh. Anh cũng bị bọn chúng ám sát cũng mai mà anh thoát kịp”. Khiêm nói mặt tức giận. dám ném nó xuống hồ, thù này ta sẽ trả..

__” Mẹ, mẹ và ba không sao chứ?”. Nó hỏi giờ nó mới nhớ chuyện ba mẹ nó.

__” Thật ra đoạn video đó là giả”. Khiêm nói giọng ăn năn.

__” Giả..... rõ ràng người trong đó là ba mẹ mà”. Nó sưng sốt.

__” Không cái đó là do Châu Linh làm”.

__” con cứ nghĩ ba mẹ có chuyện gì?”. Nó mừng.

__” Anh thật sự xin lỗi em, anh không ngờ mọi chuyện lại như z”. Thật sự Khiêm ân hận vô cùng, thì ra Khiêm không còn yêu Thiên Thiên nữa ban đầu hắn làm như vậy cũng chỉ phát từ lòng đố kỵ.

__” Chuyện đã qua thì cho nó qua đi”. Nó cũng không chấp nhất làm gì, dù sao cũng là anh em.

__” Anh em con biết z là tốt”. Bà cười tuy là con riêng của ông nhưng bà không chấp nhất vì chính bà là người khi xưa giải quyết vụ này.

__” À mà cháu tên gì?”. Bà hỏi Lâm Nguyệt.

__” Dạ cháu tên Lâm Nguyệt”. Giọng cô nhỏ nhẹ vô cùng.

__” Nguyệt tên rất hay”. Bà cười nhẹ nhàng nhìn cô.

__”Cô ấy là người đã cứu con ở dưới hồ lên đây mẹ”. nó vui khi có một người bạn tốt như z.

__”Cháu là người cứu Thiên thiên ôi thành thật biết ơn cháu rất nhiều ân tình này của cháu nhà họ Châu nhất định sẽ trả”. Bà vui vẻ.

__”Cám ơn cô”. Khiêm giọng trùng xuống, một người xa lạ có thể cứu nó còn anh là anh trai người đã hại nó lại không làm được gì.

__”Dạ việc cháu đang làm mà”. Lâm Nguyệt cười.

__”Em tìm Khang chưa?”. Khiêm hỏi.

__”Việc gì phải tìm hần”. Nó ngang ngược nói.

__”Anh ta lo cho em lắm đấy”.

__”Lo hahahaha lo cho em mà đi ngủ zì con khác à đừng tưởng rằng em không biết”. Nó đã buồn nhiều lắm khi thấy những tấm ảnh đó.

__”Thật ra mọi chuyện không phải như vậy. những tấm ảnh đó là do Châu Linh chuốc say Minh Khang rồi đem cậu ấy ra chụp hình, để bắt cậu ấy chịu trách nhiệm”.

__”Thật z sao?”. Đúng như nó nghĩ.

__”À mà chắc những tấm ảnh của em cũng rất đẹp?”. Nó hỏi. Châu Linh không chụp nó mới lạ.

__”Sao em biết?”.

__”Thì cô ta chụp em nói em ngoại tình chứ gì?, mấy cái trò đó xưa như trái đất”. Nó chơi tụi bạn hoài chứ gì?.

__”Ừ đúng như em nói?”.

__”Thì ra tất cả do cô ta”. Nguyệt cũng không khỏi tức giận.

__”Tụi con định như thế nào?”. Bà hỏi.

__”Phải có một kế hoạch bài ra để cô ta phải sa lưới”. Nó cười một nụ cười nguy hiểm. thật đáng tiếc cô ta không biết cô là ai.

.....

Bar.

__”Thiên Thiên”. Linh Nhi mừng rỡ khi thấy nó chạy lại ôm chầm lấy nó.

__”Mày buồn tao ra không thờ được”. Nó bó tay với con nhỏ bạn.

__”Ặc hihihhi mày không sao chứ?”. Nhi lo lắng quay nó mấy vòng xem xét.

__”Tao chưa có chết”. Nó nói giọng tỉnh queo.

__”Mày làm tao lo lắm mày biết không huhuuu?”. Nhi khóc.(mí cười mà đã khóc ừ).

__”Thui nín đi không phải tao không sao rồi à”. Nó dỗ Nhi.

__”Chị 2”. Một đám đàn em đến.

__”Chuyện chị nhờ mấy đứa sao rồi?”. Nó kêu tụi đàn em đem tất cả các thằng lính của Châu Linh bắt về hết.

__”Tụi nó đây ạ”.

Cả đám nằm la liệt dưới đất khoảng 30 tên.

Nó đi lại phía tụi kia, ngồi xuống. Bóp mạnh cằm thằng bắt cóc nó.

__”A”. Thằng đó do bất ngờ nên không kịp được tiếng kêu.

Nó bắt thằng đó nhìn thẳng mặt nó. Thằng kia thấy nó là nhận ran ngay, không ngờ nó vẫn còn sống.

Tại sao còn sống rõ ràng mình ném nó xuống hồ rồi mà. Một đứa con gái bé nhỏ, yếu ớt tại sao lại được đám này kêu bằng chị 2 chuyện này là sao?.

__”Mày nhận ra tao chứ?”. Nó hỏi giọng khinh bỉ.

__”Tại sao cô vẫn chưa chết”. Thằng này quá liều.

__”Bốp”.

__”Trời thằng đó lại cho chị, mày chính là người ném tao xuống hồ”. Nó nói giọng nham hiểm.

Thằng này hơi sợ khi nghe nó nói như z không lẽ con bé này có lai lịch rõ ràng mình cho người điều tra nó chỉ là một đứa con gái yếu ớt bình thường hay sao?.

Mấy thằng ngoài sao bắt đầu thấy rung, biết z ngay từ đầu không làm theo lời con ả đó.

Khi hắn được trời lên nó đi lại, cầm một cây roi dài 2 m. hắn bắt đầu thấy hơi sợ roi này mà đánh vào người ít nhất cũng 4 tháng nằm viện.

Nó biết hắn này giờ nghĩ gì bắt ngờ điều gì?.

__”Thật ra cô là ai?”. Hắn phải hỏi nếu không biết mà bị một con nhây ranh đánh thì hắn không mặt mũi nào nhìn sư tử nữa.

Hắn là thuộc hạ của băng Thiên Long thế lực băng đảng rất hùng mạnh tuy chưa một lần nào gặp ban chủ nhưng nghe nói cô ấy là người rất đẹp và tài giỏi, được nhiều người kính trọng cả nam lẫn nữ.

__”Z người là thuộc hạ của ai?. Tại sao lại bắt tao?”. Nó hỏi giọng hơi tức.

__”Tao nói ra mày chắc chắn sẽ thả tao ngay”. Hắn cười khinh bỉ nhìn nó.

__”Một con nhây ranh như mày hahaha thì làm gì được Bang của tao, dù mày có bắt hết bọn chúng, nhưng đây cũng chỉ là con số lẻ mà thôi. Đụng vô tao mày nhất định không mai mắn như lần trước”. Hắn cố tình làm cho nó sợ. nhưng thằng này quá ngu không biết mình đang nói chuyện với ai.

Thấy hắn quá tự kiêu nó bắt đầu tức __”Nói mày là thuộc hạ của ai. Ai là người sai khiến mày”. Nó muốn sát định chắc là Châu Linh.

__”Tao là người của bang Thiên Long. Do người yêu của Tứ bang chủ sai khiến”.

Nó thấy hơi ngạc nhiên Thiên Long hahaha. __”Z tứ bang chủ của các người có biết không?”. Nếu hắn mà biết ta nhất định băm hắn thành trăm mảnh.

__”Cái này do Châu Linh người tình anh ta kêu làm, nói là sẽ bảo đảm an toàn. Vì cô chỉ là một con nhóc con không cần làm phiền Tứ bang chủ”. Hắn nhếch mép cười.

__”Sao thấy sợ rùi à?. Nếu sợ còn không mau thả tao ra. Con khốn”. Hắn vừa dứt lời thì.

__”Bốp”.

__”mày biết mày đang chửi ai không hả?”. Quân tức giận khi hắn nói như z trước mặt nó.

__”Im nghe chị nói, mấy đứa cứ từ từ. chị sẽ cho nó biết thế nào là lễ độ”. Giọng nói nó cực kì nguy hiểm làm cho tụi đàn em đứa nào cũng xanh mặt.

__”Mấy đứa kêu Khánh Hoàng tới đây”.(Tứ bang chủ)

Lần này Tứ bang chủ chết cái chắc. bọn chúng thăm nghĩ, cho bỏ cái tật ngu đất tụi với nó. Lần đầu tiên bọn chúng thấy nó cười nham hiểm như z.

__”DẠ”.

Hoàng sao mình nghe cái tên này quen quen. Khác thăm nghĩ (tên của thằng bị bắt).

__”Mày định làm gì z?”. Linh Nhi hỏi này giờ thấy nó có vẻ không bình thường nên cô cũng không dám hỏi.

__”Một chuyện rất tuyệt vời”.

Nhi thừa biết những người hại nó không sống yên, nhưng chưa bao giờ thấy nó nham hiểm như z. chắc sẽ có chuyện lớn xảy ra.

.....

__”Tụi bây có tin tức của cô ấy chưa?”. Hắn hỏi khuôn mặt lạnh băng có phần hơi triệu tuệ.

__”Dạ vẫn chưa ạ”. Tên thuộc hạ trả lời giọng hơi rung.

__”Tụi bây là một lũ vô dụng cú hết cho tao”. Hắn tức giận quát lên.

Ngoài cửa có một cô gái đang đi vào nghe tiếng hét của hắn liền tiến lại phòng.

Vừa lúc cô ta mở cửa là tên thuộc hạ đi ra.

__” Anh sao anh tức giận z?”. Cô ta nói đi lại quần thân hình quyến rũ của mình vào người hắn.

Thật kinh tởm với loại đàn bà này. Chính cô là người đã hại tôi như thế. Nhưng không được manh động vẫn chưa biết tin tức của Thiên Thiên, coi như cô mai mối vẫn còn giá trị lợi dụng với tôi.

__” Một chút việc nhỏ thôi”. Hắn trả lời mặt lạnh như tiền.

__” Anh lại cho người tìm con nhỏ đó à. Nó làm chuyện như z với anh mà anh vẫn tìm nó sao?”. Giọng cô ta hơi tức giận.

Đã là hồ li tinh còn đồ tội cho người khác__” Cô im lặng cho tôi cô có cái quyền gì mà quản chuyện của tôi?”. Hắn tức giận quát lên khi cô ta khêu nó bằng con nhỏ này con nhỏ nọ.

__” Anh”. Cô ta tức giận bỏ đi.

Nhưng không quên một nụ cười ám. Anh không bao giờ tìm được con nhóc đó đâu, vì nó đã chết rồi.

.....

__” Tứ bang chủ”. Quân vào bang kêu, khi này anh ta đang ôm một cô gái nhưng người đó không phải Châu Linh mà là một người khác.

Hắn hoàn toàn không biết nó bị bắt cóc. Tại Linh Nhi không muốn cả bang xôn xao nên chỉ âm thầm kêu thuộc hạ của cô tìm thôi.

__” Chuyện gì?”. Anh ta tỏ ra bức bối, làm mất cả hứng(Thăng cha này chết tới nơi mà không biết).

__” Dạ Đại bang chủ kêu gọi tứ bang chủ tại bar ạ”. Quân nói

__” cái gì người nói ai?”. Hắn ngạc nhiên hỏi.

__” Dạ đại bang chủ”.

__” Đại bang chủ Á..... dứt ngay”. Hắn quát cô gái vội và đến bar.

Tên này rất sợ nó. Tuy nó nhỏ tuổi hơn hắn nhưng chính nó là người hắn nể trọng. một đứa con gái 16t bắt đầu có danh tiếng trên giang hồ, năm 12 tuổi đánh bại 20 người một lượt tại Hắc bang, 14 tuổi bắt đầu danh tiếng. 15 tuổi thành lập băng nhóm riêng cho mình. Một việc như z trước giờ chưa ai có nhưng nó chỉ là một đứa con gái, hắn thật sự nể phục.

Chộc giận nó là coi như tiêu. Nhưng cũng lạ trước giờ nó chỉ lộ diện khi họp bang chưa từng xuất hiện sao lần này lại đích thân kêu mình đến. nhất định là có chuyện.

.....

Bar

Hắn bước vào trong thấy không khí căng thẳng. nó đang ngồi bất chéo chân ung dung uống rượu.

Hắn nhìn lại thì thấy một đám đàn em của hắn đang nằm la liệt dưới đất còn Khắc thì đang bị treo lên cao.

__” Hahaha người thấy ai đến không là tứ bang chủ của tao khôn hồn thì thả tao ra”. Khắc thấy hắn tới mừng lắm. coi con nhãi con này làm gì được.

__” Tứ bang chủ cứu em”. Khắc nhìn hắn vẻ mặt tội tàn, mong làm hắn tức giận sẽ xử đẹp nó.

Hắn nghe Khắc nói z mặt bắt đầu tái xanh như tàu lá chuối. cuối cùng hắn cũng hiểu nguyên nhân.

Nó cười cười nhìn hắn, hắn biết tội của mình nên bước đến mặt nó cúi đầu xuống.

Khắc thật sự không tin vào mắt mình, Tứ bang chủ đang làm gì?????????.

__” Đại tì xin tha lỗi là tại em không biết dạy đàn em”. Hắn thành thật xin lỗi.

Nó cười khinh hất nguyên ly rượu WISKY vào mặt hắn.

Lúc này Khắc đã tuyệt vọng không ngờ người mình giết lại chính là đại bang chủ.

__” Đại tì”. Hắn hơi tức với hành động vừa rồi của nó. Dù sao cũng chỉ là một tên đàn em đắc tội với nó. Cũng đâu thể trách được tại bọn chúng không biết mặt nó.

__” Cậu có biết vì sao tôi hất ly rượu này vào mặt cậu không? ”.,

__” Dù gì tội của em cũng không đáng bị như z? ”.

__” Không đáng à z để tôi kể cậu nghe nguyên nhân nha ”. Nó cười nhìn hấn. hấn không hiểu ý nó không lẽ còn một nguyên nhân.

__ thứ nhất không quản lý đàn em tốt, z mà cũng đòi làm tư bang chủ khi để thuộc hạ của mình nghe lời một cô gái. Thứ 2 không biết lựa gẽ mà quen đi quen một con khôn. thứ ba là tội lớn nhất cậu biết là gì không? ”. Nó nói mập mờ.

Hấn nãy giờ cũng không hiểu cho lắm. quen ghẽ người mà hấn quen lâu nhất có quen biết nhiều với đàn em của hấn chỉ có một mình Châu Linh. Không lẽ Châu Linh chọc ghẹo gì nó.

__” Châu Linh cho người bắt cóc đại bang chủ, chụp hình bậy bạ nhằm đồ oan choc ho đại bang chủ ngoại tình. Việc đáng chết hơn nữa là ném đại tì xuống hồ cũng mai là có người cứu được nếu không là xong rồi ”. Linh Nhi tức giận lên tiếng.

Hấn nghe mà như sét đánh vào tai.

__” Sao mọi người không ai nói với tôi một tiếng ”. Hấn tức giận hỏi. nếu ngay từ đầu hấn biết thì đã sử lí đẹp con nhỏ đó.

__” Tôi không muốn cả bang nào động nên tự mình đi tìm ”. Nhi nói có phần hơi có lỗi. nếu ngay từ đầu cô nói cho hấn biết thì có lẽ đã nhanh chóng tìm được Thiên Thiên.

Hấn quỳ gối trước mặt hấn biết tội của mình quá nặng.

Khắc bây giờ mặt đã tái xanh tuyệt vọng hấn thừa biết hum nay là ngày cuối cùng của cuộc đời.

__” Em biết lỗi rồi xin Đại tì cứ xử phạt ”.

__” Đứng lên đi, chuyện này cậu cũng là người bị lợi dụng ”.

__” Em sẽ lập tức bắt con tiện nhân đó về giết ngay ”. Hấn tức giận định đi nhưng nó cản lại.

__” Khoang. Chưa phải lúc. Ta còn một chuyện cần cậu giúp ”. Nó cười, nó muốn Châu Linh phải chịu ảnh sợ hãi trước khi chết và muốn cho cô ta biết cô ta đã làm một chuyện hết sức ngu ngốc.

__” Z chỉ muốn em làm gì? ”. Dụ là hi sinh cả tính mạng hấn cũng làm.

__” Trước hết giết tên này đi. Vì tội hấn đã phạm quá lớn ”. nó quay sang nhìn Khắc __” Giờ người đã biết một con nhãi con như ta làm được gì rồi chứ ”.

__” Đại bang chủ xin tha mạng em không biết xin tha..... ”. lời chưa hết một viên đạn bay thẳng vào đầu hấn, chết ngay tại chỗ.

Mọi chuyện cũng phải đến hồi kết thúc.

Nó vẫn ung dung đi trên đường. Lúc nó ra từ nhà đã có người luôn theo dõi nó.

__” Tiểu thư con nhóc đó vẫn còn sống và đang ung dung như không có chuyện gì xảy ra ”. Thăng đàn em điện thoại nói cho Châu Linh biết.

__” Mẹ kiếp bắt nó lại đem đến nhà hoang cho tao ”. Cô ta hung hấn nói. Chết tiết hum nay nhất định chính tay tao khử mày. Xem mày còn dụ dỗ Minh Khang của tao không?.

Nhưng cô ta không hề biết này tận số của cô ta là hum nay.

Còn Thiên Thiên thì thầm cười trong lòng khi nó bị bắt.

__” Trói nó lại cho tao ”. Châu Linh nhìn nó bằng một ánh mắt căm giận.

__” Có cái quyền gì mà làm như z? ”. Nó hỏi mắt nhìn thẳng cô ta.

__” Tất nhiên là có đối với con nhóc như cô tôi tất nhiên đủ cái quyền ”. hahahaha

__” Cô cũng cộp quá nhỉ, chị 2 gang hồ à? ”. Nó làm bộ hỏi.

__” Cô không biết à, Tư bang chủ của Thiên Long còn phải xem thái độ của tôi đấy ”. Cô ta lênh giọng nói.

Bên ngoài Khánh Hoàng tức xanh mặt con ả tiện nhân dám nói tao còn phải xem sắc mặt mày hả. lát hồi tao không xử đẹp mày tao không ăn tiền.

__” Thật lợi hại nha ”. Nó làm bộ.

_”Nếu ngày đó cô không chết thì hum nay không mai mắn như z đâu”.

_”Cô định làm gì tôi?. Tại sao lại phải giết tôi cho bằng được?”. Nó hỏi.

_”Vì cô đã cướp đi cái mà tôi muốn”.

_”Cái cô muốn là gì tôi không hiểu?”. Nó làm như ngờ ngàng.

_”Cô đừng giả nai, cô đã cướp mình Khang của tôi thì cô phải chết”.

_”Mình Khanh không phải cô đã có Tứ Bang chủ rồi sao?”. Giờ mày có muốn cũng không được.

_”Cái thằng đó thật đại gái không xứng với tao, tao chỉ cần thuộc hạ của nó mà thôi”. Cô ta cười lớn.

_”Hahahahahaha.....”. Nó cười lớn hơn cô ta lun.

_”Cô tại sao lại cười?”. Cô ta tức giận khi thấy thái độ của nó.

_”tao cười vì mày quá ngu”.

_”Tụi bây bắt con nhỏ đó trồi lên cho tao, tao thử coi mày còn cười như z được nữa không?”. Châu Linh quát lên ra lệnh.

Nhưng lời nói của cô ta như gió thoảng qua tai chẳng ai thèm làm theo cả. Có ngu mới làm ,tụi nó còn muốn sống.

Qua sự việc hum qua bọn chúng biết ai là chủ của mình. Bây giờ trong đây chỉ toàn là đàn em của nó.

_”Tụi bây không nghe tao nói à?”. Châu Linh tức giận quát lên.

_”Khắc thằng Khắc đâu?”. Cô ta hỏi.

_”Bị tao giết rồi”. Nó trả lời một cách thần nhiên.

_”Mày à.. Thằng Khắc là thằng giỏi võ mày tưởng mày nói z là tao tin sao?. Nếu thằng Khắc thật sự bị mày giết thì Khánh Hoàng cũng đã băm mày ra thành trăm mảnh” Châu Linh hoàn toàn không tin lời nó nói.

Nó thì nhìn Châu Linh cười một cách nham hiểm.

_”Mấy cung lại mở trồi cho chị”. Nó nói giọng tỉnh queo.

_”ạ”. Một đám lại cỡi trồi cho nó một cách cung kính.

Còn Châu Linh thì đang bắt ngờ.

_”Mày.....”.

_”Lão Tứ vào đi”.

Lúc này là 2 người hiên ngang bước vào.

Linh Nhi tam bang chủ. Khánh Hoàng tứ bang chủ. Còn nhị bang chủ là Thiên Mẫn anh Thiên Thiên, nhưng đã rút khỏi gian hồ làm một bác sĩ chân chính.

Châu Linh hoàn toàn không thể tin vào mắt mình nữa. Không thể nào.

_”Xin chào Châu Linh, xem ra tôi đã xem sắc mặt cô lâu rồi”. Hoàng nói với giọng mỉa mai.

_”Anh tại sao lại như z?”. Cô ta thật sự không biết nó có thân thể như thế nào?.

_”Châu Linh cô có biết cuộc đời cô sai lầm nhất là gì không?”. Nó hỏi kèm theo một nụ cười của quỷ.

_”.....”. Cô ta không nói gì hết.

_”Sai lầm lớn nhất của cô là dám kêu người của tôi thanh toán tôi”.

_”Người của cô?”. Châu Linh hơi sững sốt không lẽ.

_”bây giờ tôi cũng không ngại nói thật cho cô biết trước khi chết. Tôi Châu Thiên Thiên Đại bang chủ Băng Thiên Long cô đã nghe chưa?”.

__” Cô Không thể”. Không tin được một cô bé 16 tuổi sao có thể.

__” Tại sao lại không?”.

__” Khánh Hoàng chuyện còn lại giao cho cậu”. Nó nói rồi bước ra.

__” Minh thật không ngờ đó”. Lâm Nguyệt nói. Cô cũng tưởng Thiên Thiên bị bắt nên vội vàng đến đây nhưng không ngờ lại thấy cảnh này.

Nó chỉ cười với Lâm nguyệt rồi quay sang nói với Linh Nhi.

__” Việc trong bang tao giao lại cho mày từ nay tao rút khỏi giang hồ, tao muốn làm một người bình thường. anh em trông cậy vào mày và Khánh Hoàng”.

__” Mày..... Hết anh mày rồi tới mày 2 anh em tụi bây mún cẢ bang tức chết mới chịu hả?”. Nhi tức giận nói một hơi.

__” Mày cứ đứng churôi một mình cho đã đi tao còn có việc quan trọng phải làm”.

Nó bước nhanh chân về nhà, ngôi nhà của nó và hấn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tình yêu bắt đầu

Nó vừa vào nhà thì thấy hấn đang nằm trên sofa bất tỉnh nhân sự.

__” Nè anh bị làm sao z. tỉnh lại coi?”. Nó vỗ mạnh vào má hấn nhưng hấn không tỉnh.

Chết tiệt.

Nó khổ tâm lắm mới kéo hấn lên phòng.

__” Di xuống nhà bếp lấy cho con cái khăn và chậu nước ấm đi “. Nó kêu người giúp việc. ba mẹ chồng đi đâu mất tiêu rồi.

Hấn thì do ngày hum qua không ăn gì tới còn uống rượu nên mới như z.

.....

__” cái tên chết bầm cái tên chết thúi. Ngươi tỉnh lại chưa hả?”. Tới tới mà hấn vẫn chưa dậy nó tức đá đập tới tấp vào người hấn.

__” Ui cái quái gì thế?”. Hấn còn đang mơ ngủ bị người khác đánh nên phải tức rồi.

Nhưng sao nghe cái giọng churôi này quen quen.

__” Má ơi không phải mơ chứ?”. Hấn không thể tin vào mắt mình người trước mặt hấn là Thiên thiên.

Hấn bay lại ôm chầm lấy nó.

__” Ui đau cái tên này ngroi bị điên à”. Nó đau quá churôi một hơi.

Ặc hấn từ thiên đường đi xuống địa ngục, nó không thể nói một câu ngọt ngào với hấn à.

__” á anh xin lỗi”. hấn cười cười nhìn nó.

__” Em về lúc nào vậy, làm anh lo muốn chết”. Vẫn giống như những câu trêu đùa lúc trước nó đã quá quen nhưng nó đâu biết lần này là không phải đùa.

__” Hừ sao anh không chết luôn đi. Không ăn cơm thì cứ ngủ tiếp, còn ăn thì mau thay đồ xún ăn cơm”. Nó nói rồi phi nhanh xuống lầu.

(cái gì chứ yêu đương nó nhất lăm nghe hấn mà nói ngọt cái nó chuồng mất tiêu.)

Còn hấn thì mới tội nghiệp đang định mật ngọt với nó ai ngờ bị chửi một cách phũ phàn. Hấn bị xuống giá như z sao?.

Mọi người trong nhà ai cũng không còn nhắc tới chuyện cũ. Còn tụi nó dù yêu nhau nhưng vì sĩ diện quá cao nên không ai chịu tỏ tình trước thành ra ngày nào cũng cãi nhau chỉ chớ mà người giận hòa lại là 2 ông bà.

__”Bực quá 2 cái đứa ngu ngốc này tới chừng nào mới chịu thành đây. Tôi cứ nghĩ qua vụ đó tụi nó sẽ thương nhau thắm thiết sao bao ngày xa cách chứ nhưng không ngờ không giống như phim”. Bà nói bó tay.

__”Bà hỏi tui tui hỏi ai có trách thì trách 2 đứa nó ngu quá..... Hừ học cho lắm vô cái đầu chẳng chịu suy nghĩ cái gì?”. Hồi trước ông mạnh dạng tỏ tình bà mới đồng ý yêu ông còn 2 cái đứa này cãi nhau suốt chắc tới già ông cũng chưa có cháu bồng.

__”Tui với ông phải làm gì mới được?”. Bà đang nghĩ cách.

__”Hình như con dâu chúng ta rất sợ thần lằn thì phải?”. Ông cười nham hiểm.

__”Ừ. Tui hiểu rồi”. Kakakaka

Lần trước khi nó thấy con thần lằn trong góc nhà nó chạy nó hét làm ai cũng hết hồn. Khi biết chỉ là một con thần lằn bé nhỏ hấn cười như điên.

Tiếp sao đây là một âm mưu hết sức dễ thương haha.

__”Minh Khang à”. Bà từ nhà bếp chạy ra.

__”Chuyện gì vậy mẹ”. hấn hỏi, lúc này hấn với nó đang giành cái tivi.

__”à con với Thiên Thiên ra ngoài nhà kho tìm giùm mẹ cái bàn gỗ nha, cũng to lắm 2 đứa đi mới khiên được”.

__”Đi với cô ta á”. Hấn nhìn nó.

__”Ừ chứ không lẽ mẹ với con đi”. Sắp trúng kế rồi.

__”Dạ”. Hấn quay sang nhìn nó. __”Đi kìa không nghe hả”.

__”Biết rồi không có điếc”. Nó nói rồi theo hấn đi ra nhà kho.

Ngôi nhà tối thui hắt. Nhìn bên ngoài là ớn lạnh rồi nhưng biết sao giờ mẹ kêu thì phải làm.

__”Vào đi”. Hấn kêu nó.

__”Ừ tối thui ghê quá”. Nó thấy hơi ớn có thần lằn không trời.

Lúc này có 4 con mắt đang nhìn theo tụi nó.

__”Ông lấy ra đi”. Bà quay qua kêu ông lấy một cái túi lớn.

__”Bà khóa cửa nha”. Ông nhìn bà cười cười.

__”Ừ ok”. Hehehehe.

Nó vừa vào phòng thì thấy có cái gì lạ lạ. nó sợ các con vật nhỏ nhỏ á.

__”Anh có thấy sao sao không?”. Nó quay qua hỏi hấn.

__”Sao là sao đi tìm đồ mẹ kêu đi”. Hấn đi trước lấy đèn pin tìm nó cũng đi theo.

Bỗng từ ngoài cửa sổ có cái gì bay vô.

__”Bịch.....”.

__”Á mẹ ơi thần lằn”. nó la hét quá trời.

__”Khóa cửa nhanh nhanh”. Lúc này 2 ông bà ở ngoài cười tươi như hoa nhìn trong nhà tụi.

Nó la hét hấn cũng giật mình nhìn xuống đúng thần lằn không phải một con mà là mấy chục con.

Hấn nhìn nó vẻ mặt sợ hãi làm hấn cũng lo theo. Theo phản xạ nó thấy hấn không nghĩ nhiều lập tức nhảy lên người hấn núp trong lòng hấn cảm giác sợ hãi cũng không còn nhiều.

__” hahaha con bé nhảy lên người Minh Khang rồi kìa kịch tính đây”.

Hắn thì bây giờ đã hóa đá nó làm hắn khó chịu quá, nhìn cô bé trước mặt mình vẻ mặt sợ hãi này làm hắn đau lòng, khuôn mặt xinh đẹp hiện ngay trước mặt.

Tìm hắn bắt đầu đập liên hồi, nó cũng cảm nhận có cái gì lạ ngược lên nhìn thì ra là hắn đang nhìn nó bằng ánh mắt say đắm.

Nó thấy hành động của mình hơi quá lỗ nên vội nhảy xuống lúc này dưới sàn không còn thằn lằn nữa.

__” A”. hắn không muốn mất cái cảm giác này nên ôm nó chặt hơn không cho nó xuống.

__” Thả tôi xuống anh làm gì vậy?”. Nó hơi bất ngờ trước hành động của hắn.(Nó nhát trai mà thông cảm nha).

__” Em thật sự không hiểu sao?”. Hắn hỏi nó giọng chứa biết bao tình cảm.

__” Hiểu gì?”. Nó làm như không hiểu.

Lời chưa dứt hắn đã ban cho nó một nụ hôn ngọt ngào, ban đầu nó chống cự nhưng sau nó đã nhanh đáp trả. Hắn thấy nó chịu mình trong lòng vui lắm cuối cùng thì nó cũng đã chấp nhận.

__” A đau”. Hắn chợt nhớ mấy tấm hình đó nên cắn nó nhẹ một cái nhưng cũng đủ làm nó đau.

__” Anh làm gì vậy không biết đau à”. Nó lườm hắn một cái.

Hắn thả nó xuống áp nó vào cửa.

__” Em có biết anh thích em như thế nào không?”. Lời nói của hắn tà mị vô cùng.

__” Anh không nói làm sao em biết?”. Nó vẫn z trả lời không lãng mạn tí nào?.

Hắn hơi bực trước cái trả lời của nó, thiệt con bé này không biết gì là đẹp mà.

__” Ông thấy sao cái này là tại con dâu mình ngốc nè không phải tại con trai mình”. Bà này giờ quan sát thấy nó tức ối máu.

__” Không biết ba mẹ nó khi xưa làm sao cưới được nhau ta”. Người ta nói cha nào con nấy nếu z thì nó giống ba mẹ nó ùi.

__” Ai biết”.

.....

__” Em không hiểu sao?. Em có biết lúc em bị bắt cóc anh sợ như thế nào không anh sợ mất em, khi thấy những bức ảnh đó anh rất tức nhưng anh không có quyền trách em vì lúc đó anh chưa tỏ tình với em. Em hiểu không?”. Hắn nói tình cảm vô cùng 2 ông bà ngoài kia còn cùm động.

__” EmEm”. Nó không biết nói gì cho phải. nhưng quả thật khi đó lúc nào nó cũng nhớ đến hắn, muốn có hắn bên cạnh cái đó có được xem là yêu không?.

__” Tại sao em không nói gì?”. Giọng hắn hơi buồn không lẽ em không yêu anh.

__” Em. Cũng thích anh”. Nó nói giọng hơi run.

Hắn thầm cảm ơn ba mẹ hắn. hắn biết ba mẹ hắn có tình giúp hắn mới bày ra cái trò này. Hắn cũng không phụ lòng ba mẹ cuối cùng vợ của hắn cũng chịu hắn rồi.

__” Anh thật hạnh phúc”. Nói rồi hắn ôm nó vào lòng hạnh phúc vô cùng.

__” Đùng rầm. Cánh”. cánh cửa rớt xuống mặt đất 2 ông bà đang nằm chồng lên nhau một cảnh tượng thật đẹp mắt.

__” Đứng lên coi đã bảo đóng cửa rồi mà không nghe”.

__” Tại ông nặng quá chứ bộ”.

__” Tại bà chồm tới mới z đó”.

Lúc này mặt của nó đã đỏ như trái cà chua vì quá ngượng thì ra nãy giờ tại nó làm gì ba mẹ thấy hít huuuh xấu hổ chết đi được.

Hắn thì thấy vợ ịu cứ núp trong lòng mình vì ngại đáng yêu vô cùng.

__” Hihihhi mẹ lấy bàn hè hè”. Bà không biết nói gì vì bây giờ bà thấy mình đúng là người có duyên số một.

__”Ba cũng vậy hehehe đi bà”. Nói rồi 2 người chuẩn mất dạng.

__”Vợ à vợ đồ mặt kia”. Hấn trêu nó.

__”Đáng ghét”. Nó đánh hấn đùng đùng bỏ đi.

__”thui chồng không ghẹo nữa mà”. Hấn theo sao năng nỉ.

__”Nghĩ chơi ùi Boa Boa xì.....”.

Hơi đúng là con nít hất biết. hấn cười tui vợ mình thật đáng yêu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cuộc sống riêng

CHƯƠNG 9: CUỘC SỐNG RIÊNG

Thấy 2 tui nó đã trở thành của nhau 2 ông bà cũng đã yên tâm và hoàn thành xong nhiệm vụ. 2 ông bà quay về biệt thự để không gian riêng cho cặp vợ chồng trẻ này.

__”Em nói rồi nha anh mà còn đứng trước mặt cho bà cô Văn nhìn nữa em nghĩ chơi anh thiệt đó”. Nó vừa đi học về là bắt đầu hăm he.

__”Anh đâu có”. Hấn thì một mực chối khi nào chứ hấn đâu có.

__”Còn chối hả, lúc này em đi ngang qua phòng giáo viên thấy bà cô thú tha đó cứ nhìn anh cười suốt như người mắc chứng bệnh dại z đó”. Nói lại càng tức hơn dám nhìn chồng của bà đến nỗi muốn chảy nước bọt ra ngoài.

__”Hồi nào anh có biết đâu?. Bà nhìn kệ bà anh có em nhìn là đủ rồi”. Hấn bay lại ôm eo nó.

__”Ui thấy gớm cho cũng không thèm”. Nó trề môi.

__”Nhớ là nói không thèm nha”. Hấn thì đi lại cặp lấy cái bịch gì đó ra.

__”Vợ ơi vợ không thèm thì thui chồng sử một mình”. Hấn ôm bịch kẹo khiêu khích.

Tức chết đi mà biết ta thích ăn kẹo ngroi dám. __”Anh.....”. Câu nói chưa dứt thì.

__”Tĩnh tang”. Tiếng chuông cửa.

Hấn ngoắt đi ra mở cửa nó bay lại đóp bịch kẹo.

__”Vợ không xong. không xong”. Hấn hót ha hót hời chạy vô la làng.

__”gì á?”. Nó hỏi giọng tỉnh bơ.

__”Trốn lẹ bà cô Văn tới”.

__”Ặc”. bà đến đây làm gì chết tiệt.

__”Trốn ở..... ở đâu?”. Giờ nó rồi không biết gì luôn.

__”Thầy Khang ơi em vào được không?”. Tiếng bà cô càng lúc càng gần.

__”Cửa sổ cửa sổ”. Hấn chỉ vào cửa sổ ở đó có cái tủ.

Nó nhanh như chớp bay vô cái tủ ngồi gọn hơ.

__”Hihi không biết cô đến nhà tôi có việc gì?”. Hấn hỏi nhưng trong lòng đang rửa.

__”À thấy hiệu trưởng nhờ tôi đem cái này đến cho anh”. Bà đưa xấp hồ sơ cho hấn. mắt thì ngó xung quanh.

__”Thầy sống với ai à”. Thuận miệng hỏi thui.

__”A ừ à mà không phải một mình”. Để bà này biết hấn sống với Thiên Thiên là ăn cám luôn.

__”Ừ nhà thầy rộng nhỉ”. Bà nhìn thấy bịch kẹo lúc này nó dẹt.

__”Woa mới biết nha thì ra thầy cũng thích ăn kẹo à”. Lớn già cái đầu mà ăn kẹo nhưng không sao anh ấy vẫn rất đẹp trai.(Mè trai gúm, zô duyên số 1).

__”À ngậm cho đỡ buồn”. không phải vợ iu thích ăn ta cũng chả thèm mua. Mất mặt thiệt mà.

Nó thì ngồi trong cái tủ bọc mình kinh khủng nhà mình mà không được ra phải trốn chết tiệt.

Bà cô càng ngày càng nhích lại gần hấn. hấn nhìn nó giận mà cái mặt tím đen luôn hấn biết lát nữa mình sẽ ra sao?.

__”Thầy.....”. Bà ngồi đưa ngực ra trước nói giọng yếu điệu phát khiếp.

__”Tối nay thầy rảnh không dùng cơm với em nha”.

__”Không được rồi tối nay ba mẹ tôi kêu về nhà ăn cơm”. Đi ăn với cô cho tôi cũng không thèm.

__”Vậy thì tiết thật”. Mặt bà cô tối lại mắt cô hội.

Bà lấy tay vuốt đùi hấn.

Hấn cả người ghê tởm nhột nổi hết da gà. Nhìn người vợ đang kia e rằng không đuổi bà cô này ra khỏi nhà thì thê thảm.

__”Cô... Hehe cũng trẻ rồi tôi còn phải về nhà có gì nói sao nha. Giờ thì mới cô về cho”. Hấn nhìn mặt bà cô mà khó chịu đàn bà con gái gì đâu mà mê trai thấy sợ.

__”Ặc bị đuổi thẳng như vậy không què mới được”. nhưng biết sao giờ không về không lẽ đi theo anh ta về nhà ba mẹ.

__”Hay anh chờ em theo về nhà thăm ba mẹ anh nha”. Coi như ra mắc ba mẹ chồng.

__”A..... hừ.....”. Lũragiận bùng cháy quá đáng mà.

Hấn nhìn nó gương mặt tức rung luôn, hấn hét cách.

__”Cô về cho bây giờ nhà tôi đang có chuyện”. Không nói nhiều nữa hấn đẩy bà ra khỏi nhà.

Bà cô không biết nói gì luôn xấu hổ muốn độn thổ.

Hấn đi vào chạy lại tủ mở cửa.

__”Má ơi”. Không thể không công nhận mặt vợ mình giận lên nhìn khủng khiếp thật.

__”HOÀNG MINH KHANG”. Nó hét lên giọng rung rung.

__”Vợ à.... Chồng.....chồng”. Hấn muốn nói lắm mà..... Không được gì hết.

__”Á vợ ơi đau..... đau.....”.

Nó rước hấn chạy vòng vòng nhà thấy gì chơi nấy.

Cuối cùng nó cũng thấm mệt nên dừng lại.

__”Đứng lại..... em không rước anh nữa mệt rồi..... Anh lại đây”. Nó mệt ngồi thờ hồn hểnh.

Hấn thấy vợ mình cũng đã không còn sức nên đi lại.

Nó nở một nụ cười nguy hiểm. hấn vừa chạy lại thì.....

__”Á vợ.....”. Nó kéo hấn đè xuống rồi leo lên mình hấn ngồi luôn.

__”Nhớ cho kĩ nha. Chồng mà.....cònđềbà.....đólại gần là CHẾT với vợ nha chưa”.

__”Chồng biết rùi hứa với vợ 100 % luôn”. Hehehe vợ mình ghen đáng yêu quá hihhi.(Bây giờ cái gì cũng vợ ơi vợ à hít).

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: VỢ ƠI! HỌC BÀI

CHƯƠNG 10: VỢ ƠI! HỌC BÀI

Vậy là một cuộc chiến đã xảy ra. Kết quả cho cuộc chiến đó là.

__” Hôm nay lớp chúng ta sẽ kiểm tra LỊCH SỬ một tiết các em lấy giấy ra chuẩn bị”. tiếng bà cô bay qua bay lại rùi bay vào tai nó.

__”Ặc thui chết tui rùi”. Nó không nghe lời hấn tức chết đi mà.

Chuyện là như dâz.

Khi cuộc chiến kết thúc cũng hơi tối.

__” Vợ ơi! Học bài” Hấn lay lay tay nó.

__” Để ta yên mi biến đi”. Nó lười không muốn dậy.

__” Không học rùi mai chết là không được nói sao chồng không nhắc nha”. Hấn nhìn vô vợ làm biến của mình cười cười.

__”

Chuyện ngày mai ngày mai tính còn chuyện bây giờ là ta muốn ngủ người biết không bấm nút BIẾN”. nó phan cái gối vào đầu hấn quay qua ngủ tiếp.

__” Chồng nhắc lại một lần cuối ngày mai kiểm tra sử một tiết, là môn LỊCH SỬ đó nha”. Hấn biết bà cô vẫn rất ghét nó, vì lúc nào trong trường bà cô đó lại gần hấn thì nó cũng tìm cách tách ra.

__” Kệ bà”. nó vẫn lười nguyên ngày nay toàn cái lộn đánh lộn zì hấn hít hơi ùi.

Hấn mỉm cười nhìn nó lắc đầu đi ra.

Và bây giờ thì.....

__” Linh Nhi mày học bài chưa?”. Nó quay sang bên cạnh hỏi cô bạn thân nhất của mình.

__” Mày hỏi tao á, đúng người luôn ùi “. Nhi nhìn nó cười tươi như hoa.

__” Hahah z là mày có học đỡ tao rùi”. Nó cười sung sướng

__” Tao nói mày hỏi đúng người là đúng người không học bài á”. Nhi nhìn nó giải thích từ chữ.

__”Ặc”. nó như sét đánh vào tai. Thui kì này xong rùi.

Còn hấn thì đứng trong văn phòng cười cười cho cái tật không chịu học bài.

Khổ thân con nhỏ lấy phải một ông thầy giáo chết bầm

__” Z sao giờ tao cũng không có học bài?”. Nó ngây thơ nhìn Nhi.

__” Cái đầu của mày đâu không biết suy nghĩ à?”. Nhi nói như không có gì xảy ra.

__” Cái đầu á h z mày nghĩ được gì không mà nói tao?”. Nó khinh bỉ nhìn Nhi.

__” Môn sử là gì?”. Nhi hỏi nó.

__” Thì là ”l.....i.....c.....h.....s.....ử.....lịch sử”.nó đánh vần từ chữ

__” Mày khùng hả. người ta nói lịch sử là nhiều chữ đúng không?. Mày kiểm cái gì nhiều chữ viết dỏ. Như viết sản z đó. Miễn có bài nhiều chữ là được”.

Nhi nói mặt khí thái hiền ngang.

(Bật mí nha Nhi chuyên gia dùng chiêu đó, và bây giờ Thiên Thiên cũng sắp bị cái ý nghĩ đó làm chết chắc).

__” A hiểu ừi hahaha”. Thế là nguyên tiết kiểm tra nó viết viết từ đôi này đến đôi khác viết không ngừng nghỉ.

Thế là cũng hết giờ làm bài.

__” Này mày viết gì nhiều vậy?”. Nhi hỏi nó, Nhi thấy nó viết kinh khủng lắm kia.

__” Ồ z mày viết gì?”. Nó hỏi ngược lại Nhi.

__” tao viết mấy cái bài lịch sử mà tao thuộc á”.

__” Ặc sao mày viết mấy cái đó”.

__” Không viết cái đó chứ viết cái gì?”. Nhi ngờ ngác hỏi nó.

__” Không phải mày nói tao viết mấy cái gì mà dài dài được rùi sao?”.

__” Dài nhưng phải trong sách lịch sử chứ”.

__” thôi chết tao rùi”. Nó chạy lên phòng giám thị tìm bà cô tiến sĩ gây mê.

Thật ra cái lịch sử mà nó viết chính là chuyện tình trong chuyện đi tây thiên thỉnh kinh của thầy trò đường tam tạng. Kakakaka nó kể từ lần bị bạch cốt tinh bắt rùi bị nhện bắt ôi tùm lum. Rùi gì chuyện tình thiên bồng nguyên soái và hằng nga. Nói chung nó lòi nguyên cái phim tây du kí nói lun á.

__” cô ơi cô”. Nó vừa chạy lên vừa nói được có 3 chữ thì đã tắt nghẹn.

Hắn lúc này đang nhin cười đến rung người.

Còn bà cô sử thì khôì nói tức đến nổi tím cả mặt.

Hắn không ngờ vợ mình có năng khiếu kể chuyện như vậy?. trong vòng 45 phút mà lòi nguyên cái tây du kí mấy chục tập ra kể hahahaha.

__” Em, em viết cái gì đây?”. Nó thấy tình hình không ổn nhưng lỡ theo lao rùi thì phóng theo lun.

__” Dạ em viết lịch sử Trung Quốc”. nó trả lời tuy giọng hơi rung.

__” Em còn dám nói hả?. em viết lung tung trong bài làm còn nói z hả?”. Bà cô tức điên người.

Còn hắn thì nhìn nó về mặt xem kịch hay. Bà cô làm giọng ta đây cho hắn biết mình là cô giáo giỏi không dễ bị học trò phổng tay trên một phần nữa là trả nợ cũ.

__” Chứ cô mún em nói gì?. Cô hỏi em viết gì thì em nói em viết lịch sử Trung Quốc có sai chỗ nào đâu?”.

__” Em không có xem đề hỏi gì mà đã viết lung tung à?”. Bà cô chỉ vào tờ giấy.

__” Cô nhìn kĩ lại đi cái đề á. Các em hãy viết các câu chuyện lịch sử nổi tiếng mà các em biết hoặc đã từng học”. nó đưa bà cô xem cái đề.

Còn hắn thì không ngờ cái này mà nó cũng nghĩ ra thiệt là bó tay.

Đầu bà cô lúc này bắt đầu bốc khói. Cả 2 lỗ tay nữa hahahaha nhìn thú vị vô cùng.

__” Cô à tây du kí rất nổi tiếng ở trung quốc đúng không cô?. Em làm đúng đề bài chữ lại đẹp viết lại được nhiều em được 10 điểm tròn chứ ạ?.

__” Em...”. bà cô chỉ vào mặt nó nói không ra lời.

__” Tôi thấy em ấy nói cũng không sai. Theo tôi thì cho điểm 10 là hợp lý”. Hắn rat ay tương trợ.

__” thầy sao lại”. Bà cô bất ngờ nhìn hắn.

__” Cô nghĩ thử đi đề bài cô cho như z em ấy hiểu khác cũng phải thôi. Nhưng với một học sinh lớp 11 viết được như z là hay lắm rùi”. (đã mang chưa 2 vợ chồng này thông đồng lại đen thành trắng).

__” Là tại tui sao”. Bà chỉ vào mặt mình hỏi.

__” tất nhiên”. Cả 2 cùng trả lời.

Hừ con bé chết tiệt không có Minh Khang ở đây cô chết chắc, nhưng anh ấy đã nói vậy rồi thì phải cho nó trọn điểm thôi.

__”Được nói cũng đúng bài của A em được 10 điểm”. một con số 10 đẹp lộng lẫy trong bài kiểm tra.

Nó với hần cùng ra ngoài.

Nó nói __” Haha dân chơi không sợ mưa rơi kakaka”.

__” Mưa rơi lớn quá dân chơi đi về”. Hần kích nó lại một câu làm nó ứ hự.

__” anh.”.

__” Thôi lên lớp đi, mà cái đầu em chứa cái gì z?. cả như z mà cũng nghĩ ra được. nếu bà mà có 10 học sinh giỏi sử giống như em chắc bà khủng lắm hahaha”. Hần nói xong bỏ đi để lại con lừa giận ngoài sau.

__” Hoàng Minh Khang anh được lắm”.

Không có gì hạnh phúc bằng mỗi ngày được nhìn thấy cô ấy cười.

Không có gì áp áp hơn hằng ngày được ôm cô ấy vào lòng. Em là sinh mệnh là tất cả của đời anh. Đó là suy nghĩ của Minh Khang lúc này đây các bạn.

.....

__” Á búp..... rằm”.

__” Thôi chết tui rồi huhu”. Nó la làng lên cái nồi canh đồ hết ra sàn nhà ừ huhu.

__” Em làm gì thế này?”. Hần chỉ tay nhìn đống đồ nát dưới sàn. Ôi thật kinh khủng làm sao?.

__” Em tại nóng quá hix”. Này nó nhắc canh mà quên không cầm đồ nhắc.

__” Em có sao không?”. Hần chạy lại xem tay đó, mặt hần tối sầm, tay nó thì khỏi nói xưng đồ lên.

__” Á. đau”. Nó hít ha than đau.

Lúc này hần kéo nó một mạch lên lầu không nói không lời chỉ lo bôi thuốc nó biết hần giận thật rồi. Chỉ còn cách mở lời trước thôi.

__” Em cũng biết đau à?. Làm gì cũng không chịu cẩn thận để bị đến như vậy?”. Hần nhìn nó nói không chút kiên nhẫn.

Xem ra hần giận thật rồi.

Hừ kkkkkkkkkkkkkk

__” Thôi mà chồng, vợ không sao rồi đừng giận vợ nữa nha!. Chồng mà giận vợ nữa tay vợ đau hơn đây còn cả đây nữa”. nó kéo tay hần đặt trước ngực (tim) mặt dễ thương vô cùng làm hần có muốn giận cũng không được.

Mặt hần giờ chỉ còn đỏ bừng trước hành động vô tư của nó.

__” anh không muốn ức hiếp em nữa nhé! Đừng khiêu khích sức chịu đựng của anh”. Hần nói giọng hơi khàn.

__”Ặc”. Nó buông tay hần ra chạy khỏi phòng.

Lúc này tim nó đập rất mạnh THÌNH THỊCH.....

Ôi mẹ ơi có ngày con chết mất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: TÌNH CŨ KHÔNG RỦ CŨNG ĐẾN

CHƯƠNG 11: TÌNH CỬ KHÔNG RỬ CŨNG ĐẾN

__”A lô chuyện gì vậy mẹ?”. mới sáng sớm là mẹ đã gọi đến.

__”ba con kêu chiều nay con đi cùng ông đến một bữa tiệc với ông ấy. công việc làm ăn gì đó”. Nghe nói cũng rất quan trọng.

__” Dạ được ạ. À mà mấy giờ vậy mẹ?”.

__” Khoảng 6 giờ con về nhà nha”.

__” Dạ con biết rồi”. Hấn cúp máy, quay sang nhìn cô vợ yêu lúc này còn ngủ say.

Anh mong sau em mãi mãi ngây thơ như thế này là người con gái đi với anh đến suốt cuộc đời.

Hấn hôn nhẹ lên môi nó, cảm giác này giây phút này ám áp vô cùng.

Nó bị hấn chọc phá làm thức giấc.

__” Á mẹ ơi ma.....”. Nó hét lên theo phản xạ tự nhiên __”Rằm”. hấn nằm dài dưới đất.

__” vợ”. hấn nhìn nó mặt nhăn vì quá đau.

__” Á chồng..... hihihihĩ”. Nó chạy lại đỡ hấn lên. Nó vừa mở mắt thấy gương mặt ai đó rất gần còn cười nữa chứ nên nó tưởng ma đập thẳng chân.

__” Vợ xin lỗi không sao chứ?”. Nó xoay hấn nhìn khắp nơi chỉ mong sau không bị gì.

__” Vợ làm gì mà đá chồng bay..... Xa dữ z?”. hấn lờm nó.

__” Tại vợ tưởng chồng là ma”. Nó áp a áp ứng trả lời.

__” Ma”. Ôi ôi con đau tim chết mất trời ơi ngó xuống mà xem con bầm sinh đẹp trai cực kì bây giờ bị nói là ma huhuhuhu.

__” A không phải hihi không phải vậy đâu”. Nó biết mình đã xúc phạm đến vẻ đẹp trời đánh của hấn.

__” Không phải hả không biết bắt đền”. hấn cũng tỏ ra nhõng nhẽo hehehe.

__” đền gì đây?”.

Hấn phụng má lấy tay chỉ vào. Ý bảo mi cái đi ta tha liền.

__” Chứt”. nó hun hấn khakha mới sáng sớm.

Hấn cười vui hehehe.

__” Được chưa ông tướng?”. Nó bày đặt hờn.

__” Quá được đi chứ”. Hạnh phúc quá đi chứ hihi.

__” Ngày hum nay không một rùi có nụ hôn của vợ hum nay chồng sẽ khỏe như sáng sớm hihi”. Hấn dỗ ngọt nó.

__” Cái gì cũng dở chỉ được cái nịnh người khác”. Hừ.

__” heheh ưu tiên có mình vợ hà”. Hấn ôm nó vào lòng.

__” à đúng rùi hum nay chồng phải đi dự tiệc với ba vợ về nhà mẹ một đêm nha có thể đêm nay chồng về trễ”.

__” Uhm sao cũng được. mà nhớ không được uống nhiều rùi.....(Cái vụ hồi trước đó).

__” Vợ yên tâm đừng lo chồng không uống nhiều thiệt á”. Hấn thuyết phục nó.

__” ừ biết z thì ngoan”. Nó ra về ta đây người lớn.

Còn hấn thì chỉ cốc cho nó một cái rùi cười tươi.

.....

6 giờ

Buổi tiệc hôm nay rất đông đa số là những người làm ăn có tiếng trên thương trường.

__” Ôi ông Hoàng”. Ông Vũ bạn làm ăn lâu năm của ông.

__” Ông Vũ lâu lắm rồi không gặp hật không ngờ chúng ta lại gặp nhau ở đây”. Ông bắt tay với ông Vũ.

Người đàn ông này là Vũ Gia Minh trước kia 2 gia đình cũng được coi là bạn hữu, giao tình thân thiết cũng do mối

lương duyên của Minh Khang và Gia Tuệ. Gia Tuệ là người con gái Minh Khang từng yêu ngay cả tính mạng cũng chẳng cần đến.

__” Minh Khang đây sao?. Càng lớn càng đẹp trai khôì ngô tuấn tú ran ha”. Hahahaha tiếng cười vui vẻ trên môi ông.

__” Dạ bác quá khen cháu rùi”. HẮN lễ phép không dám nhận lời khen.

Lời nói vừa dứt ngoài cửa bước vào là một người con gái xinh đẹp trên môi là một nụ cười tươi như hoa. Tiếng bước chân cô gái ấy thật gần và người con gái ấy đang đứng trước mặt hắì không ai khác là Gia Tuệ người yêu cũ của hắì.

__” Gia Tuệ muộn thế con?”. Ông Vũ hơi trách.

__” Con vừa xong công việc và đến đây liền, con xin lỗi”. Giọng cô ta ái náy vô cùng.

Người con gái này nhìn rất đáng yêu dịu dàng lại nét na. còn bên trong thì.....

Cô ta quay qua thấy Minh Khang và ông Hoàng cũng lễ phép chào hỏi như lễ thường tình.

__” Con chào bác Hoàng”. Rồi cô quay qua Minh Khang.

__” Lâu rồi không gặp anh vẫn khỏe chứ?”. Giọng cô ta nhẹ nhàng vô cùng.

__” Vẫn khỏe còn em?”. Hắì cũng coi như lễ thường tình mặt dù khi nhìn thấy cô cảm giác khi xưa đã quên thật rồi.

__” Em vẫn khỏe nhưng.....”. Cô ta ấp úng nhìn ào mắt anh. Như có một cái nỗi buồn nào sâu sắc không nói thành lời.

__” À không có gì?. Nghe nói bây giờ anh đang là thầy giáo phải không?”.

__”Ừ cũng lâu rồi. Công việc đó rất thích hợp với anh”.

Cô ta vẫn nhìn hắì lúc này 2 ông đã đi đâu mất.

__” Minh ra ngoài kia nói chuyện được chứ?”. Tuệ đề nghị.

__” Cũng được”. Hắì đồng ý và bước theo.

Cái bóng dáng trước mặt. người con gái đó giờ đã quay trở lại, nhưng đối với mình Thiên Thiên đã chiếm một vị trí rất quan trọng trong tim.

Ngoài sau vườn khung cảnh rất đẹp, ánh sao cũng rất sáng, nhìn cảnh này người trước người sau. Ngày ấy 2 người bên nhau vui cười, nhưng bây giờ.....

__”em được biết anh đã có vợ phải không?”. Tuệ bắt chuyện trước giọng nói có chút u buồn.

__”Ừ cô ấy rất đáng yêu”. Khi nhắc đến nó không hiểu sao hắì lại cười hạnh phúc như vậy? Có lẽ do hắì quá yêu nó rồi.

Nhưng Tuệ thì lại khác tim khê đau nhưng không phải đau vì chưa xót mà là đau vì sự ghen tức. những thứ cô ta từng bỏ nhất định người khác cũng đừng hòng.

Châu Linh tuy có mưu mô nhưng cô ta vẫn có chút ngu ngốc và chưa từng được Khang yêu lại.

Còn Gia Tuệ thì khác một người con gái có nét đẹp thiên thần, sau cái nét đẹp đó là một người mưu mô ác độc và cực kì thông minh. Mặt khác lại là mối tình đầu của Khang, tình yêu non nớt tuổi 18. Tuệ và Khang yêu nhau 2 năm, nhưng vì tham vọng cô ta bỏ hắì bây giờ mọi thứ đã có trong tay.

Minh sẽ có mọi thứ. Cái gì Gia Tuệ này muốn nhất định phải có, Gia Tuệ này chương mắt thì sẽ biến mất. đây là suy nghĩ của Cô ta.

Cô ta nhất định phải trả Khang cho mình vì Khang chỉ thuộc duy nhất là của mình.

(Khác với lần trước lần này giữa Khang và Thiên Thiên không chỉ đơn giản là bị hắì hại, sẽ có những hiểu lầm lớn hơn. Đây cũng chính là thử thách cuối cùng cho tình yêu của họ).

_”Xem ra tình cảm vợ chồng 2 người rất tốt?”. Tuệ quay qua nhìn thẳng hấn hỏi.

_”Phải rất tốt”. giọng hấn hạnh phúc ầm ập vô cùng.

Lửa giận trong lòng Gia Tuệ ngày càng cao.

.....

Hixhix buồn chết đi được, không gì làm hết.

Nó bước xuống đi ra khỏi phòng, nó về hồi chiều tới giờ mà chán chẳng biết làm gì?.

Xuống lầu_”Mẹ à con ra ngoài đi dạo một chút”.

Mẹ nhìn nó_”Khuya rồi mà con đi đâu?”. ở đây tối ra ngoài cũng không sao nhưng an toàn là trên hết.

_”Trong nhà buồn quá con ra ngoài hít thở không khí một chút”. Nói xong nó ra ngoài.

Ngoài trời có những cây đèn đường nên không tối lắm, không khí mát mẻ dễ chịu hơn trong nhà rất nhiều.

Những tiếng gió sào sạc làm nó cảm thấy vui hơn.

.....

_”Anh có thể đưa em về được không?”. Giọng cô ta có chút buồn và ghen ngào.

Hấn không nỡ từ chối_”Cũng được đợi anh lấy xe”.

Nhìn theo bóng dáng hấn cô ta nở một nụ cười ma mãnh.

Hấn chạy chiếc xe mới của mình đứng trước mặt Tuệ.

_”Lên xe đi”. Giọng hấn không cảm xúc như nói chuyện với một người không quá thân thiết làm Tuệ có cảm giác tức giận.

Nhưng vẫn ngoan ngoãn_”Dạ”. một tiếng rùi bước lên xe.

Chiếc xe đi trong đường tối 2 con người ngồi trong đó mà như không thèm nói chuyện với đối phương. Nói theo một cách khác là không còn gì để nói.

Tuệ lên tiếng phá vỡ sự im lặng_”Khang à”. Giọng nói ngọt ngào.

Hấn cảm thấy không quen với cái từ ngọt ngào này nhưng trong lòng vẫn có một số cảm xúc.

_”Có chuyện gì sao”. Hấn hỏi.

Tuệ quay sang nhìn hấn, lúc này cũng đã đến cổng nhà Tuệ.

Hấn bước xuống xe quay qua mở cửa cho cô. Đang định quay vào xe thì bỗng có một bàn tay nhỏ nhắn nắm

chắc tay hấn kéo lại.

_”Anh Khang”. Cô ta nép người vào cánh tay vững chắc của hấn giọng yếu đuối bất lực.

_”Em làm gì vậy buông anh ra đi?”. Hấn kéo tay cô ta ra.

_”nếu em nói em còn rất yêu anh thì anh có quay lại với em không?”. Mắt ứa nước một khuôn mặt đáng thương hiện ra trước mắt hấn.

_”Anh đã có vợ rùi. Chúng ta là không thể nào”. Hấn buông cánh đang ôm mình ra quay mặt đi.

Chợt môi bị ai đó bites chặt. Tuệ ra sức mà ngậm lấy môi hấn 2 tay ôm chặt cơ thể hấn, lúc này hấn như cứng đờ bất ngờ với hành động đó của cô.

ở một góc khuất nào đó một cô gái nhỏ nhắn chứng kiến toàn bộ. nước mắt lăn dài trên má, cảnh vật trước mắt như mờ đi chỉ toàn là nước và nỗi đau không sao tả được trong lòng.

Nó mong sao người con trai phía trước người đang cùng hôn nhau với cô gái xinh đẹp kia không phải là chồng nó, nhưng đó lại là sự thật.

Nó không chạy ra la hét làm ầm ĩ, không trách hấn không đánh hấn. nó chỉ im lặng bước đi trong bóng tối.

Hấn cố đẩy cô ra, lúc này trên môi cô ta là một nụ cười đắc thắng.

__” Em làm gì thế?”. Hấn lấy tay chùi môi hơi tức giận hỏi.

__” Vì em quá yêu anh”. Cô vòng tay qua ôm hấn thật chắc, còn hấn thì kéo cơ thể nhỏ nhắn đang ôm mình ra khỏi. quay mặt vào xe phóng chạy không nói một lời.

Còn cô thì __” Thiên Thiên cảnh vừa rùi đẹp chứ khakha”. Cô ta cười lớn vì sự thành công ban đầu của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: DÙ TIN NHƯNG VẪN ĐAU

CHƯƠNG 12: DÙ TIN NHƯNG VẪN ĐAU

Cô bước từng bước chân nặng nề về nhà. Bước vào cửa không nói không lời bước thẳng lên phòng.

__” Con bé nó làm sao vậy ông?”. Bà thấy bộ dạng thất thần của nó trong lòng lo lắng.

__” tui cũng như bà có biết gì đâu?”. Ông quay qua thấy câu hỏi của bà thật vô duyên.

__” Để tôi lên hỏi nó coi xảy ra chuyện gì?”. Bà định lên phòng nó thì Thiên Mẫn ngăn lại.

__” Nếu nó không muốn nói chuyện với ai thì mẹ đừng làm phiền để nó yên tĩnh đi”.

2 người đều đồng tình với kí kiến của anh.

Sáng hôm sau hấn đến nó sớm vì nó còn phải đi học.

Hấn vào nhà mới biết nó ngủ chưa dậy. hấn cười cười với cả nhà đi lên phòng nó.

__” Vợ yêu chồng qua đón đi học nè dậy đi”. Hấn leo lên giường vỗ vào má nó.

Nó nhắm mắt. nghe tiếng của hấn thì nó lại nghĩ đến chuyện đêm qua bắt đầu bức bối.

__” Để em ngủ BIẾN”. nó nói không khách khí đuổi hấn không thương tiếc.

__” Thui đừng ngủ nữa trể học rùi nè dậy dậy”. Hấn kéo người nó dậy. lúc nhìn thẳng mặt nó hấn mới phát hiện mắt nó bị sưng lên vì khóc quá nhiều.

Hấn lo lắng hỏi. __” Mắt em bị sao vậy?. em khóc à?”. Hấn đưa tay vuốt vùng mắt sưng.

__”Ặc khóc á cóc thềm. Chỉ tại đêm qua thức khuya vậy thôi”. Nó không muốn trách không muốn nhắc chuyện đó. Nhắc lại là chứng tỏ hấn thật sự có người con gái khác.

Thà hấn cứ như thế thì tốt hơn. Nó còn nhận nó rất ngốc nhưng có thể đêm qua hấn say rượu tưởng người con gái đó là nó cũng nên. Nhưng vẫn duy nhất một điều nó tin hấn không lừa dối nó.

Hấn cười cười véo mũi nó.

__” Đi đánh răng rửa mặt đi. Vợ như z xấu chết đi được”. hấn không quên trêu nó.

Nó trừng mắt nhìn hấn rùi hung hấn bước vào nhà tắm.

Còn hấn thì lắc đầu nhìn theo bóng dáng nó. Nhưng nhanh chóng cái vẻ mặt vui cười đó biến mất thay vào đó là vẻ mặt suy trầm điều gì đó.

Nó thay đồ xong theo hấn đến trường cả hai đi vào trạng thái im lặng.

Mỗi người có một cái lo lắng khác nhau. Hấn thì lo Gia Tuệ sẽ làm những chuyện như hum qua. Còn nó thì sợ mất hấn.

Nhưng nó không thể thua người con gái đó nó sẽ im lặng giành lại người chồng của nó.

.....

Vào lớp học.

__”Thiên Thiên mắt mày bị làm sao vậy?”. Nhi nhìn nó lo lắng hỏi.

Nó cũng nhìn lại Nhi bằng ánh mắt ngờ ngác như không hiểu chuyện gì __”Sao là sao?”.

__”Là sung đó”. Nhi chỉ vào mắt nó.

__”Cái này á hả. sáng ăn trứng trái ớt to đùng ngồi khóc một buổi trời nên vậy đó”. Nó trả lời tỉnh queo.

__”Thiệt không đó?”. Nhi nghi ngờ hỏi.

__”Láo mày tao mập thêm một kg nào à”. Nó nhìn Nhi cười cười.

__”Ồ cũng phải. à mà ai biểu ngu găng chịu”. nhi chọc nó.

__”Chứ tao có than gì đâu mày khỏi nói câu đó”.

__”Mày không nhìn tao mày chết à?”. Nhi lườm nó.

__”cái đánh gì phải nhường. mày không nói tao trước tao nói mày à”. Nó không khách khí nói.

__”Ui mới sáng sớm cãi nhau cái quái gì thế?”. Hoài Phong quay xuống nhìn 2 đứa tụi nó cười tươi như hoa hỏi.

__”NHIỀU CHUYỆN BIẾN”. cả 2 đứa nó nói một lượt làm anh Phong nhà ta sợ quá chạy luôn.

__”Tùng. ... Tùng”.

Cuối cùng cũng vào học 2 đứa nó mới không còn cãi nhau.

.....

ở một góc sân trường.

__”em muốn báo cho anh một tin mừng hôm nay em sẽ vào trường anh làm giáo viên”. Giọng

cô cái vui vẻ bên điện thoại.

__”tại sao lại làm giáo viên, em đang định làm gì thế?”. Giọng hần không được vui.

__”Em chỉ muốn bên anh thôi”. Cô gái hơi ghen ngào.

__”Anh đã nói rồi chúng ta không thể”. Anh nói nhỏ., có một cái cảm giác bất lực nào đó trong anh.

__”Em không cần anh đáp lại tình cảm của em, em chỉ muốn mỗi ngày được nhìn thấy anh mà thôi”.

__”Em.”.

__”Thôi em vào trường rồi có gì chúng ta nói sau nhé”. Không đợi hần trả lời cô ta tắt máy.

Anh sẽ sớm quay lại với em thôi. Thiên Thiên à lần này mày không may mắn như lần trước đâu.

Cắt điện thoại vào giỏ cô ta tự tin bước vào trường.

Còn hần thì đang bối rối không biết phải làm thế nào.

.....

Trên lớp nó lúc này đang nháo nhào lên vì cô giáo mới quá đẹp.

Còn nó thì đang tức giận người đàn bà này là người tối đêm qua. Hahaha thật không ngờ cô ta lại đến trường hần làm giáo viên, các người thật chẳng xem tôi ra gì?.

Dù nó không muốn tin nhưng mọi chuyện đã quá rõ ràng khi lúc sáng. Trên người hần không có rượu chứng tỏ đêm qua hần tỉnh táo.

Còn bây giờ cô ta lại ở đây làm sao mình bỏ cái nghi ngờ này đây hahaha cuộc đời này thật trớ trêu mà.

__”Tôi tên là Lâm Gia Tuệ giáo viên dạy môn Anh Văn rất vui khi trở thành cô giáo của các bạn”. cô ta nói trên môi là một nụ cười như thiên thần.

Bật mí nhá trên mặt cô ta là một lớp phấn không thể nói là mỏng.

__”cô ơi cô bao nhiêu tuổi rồi ạ?”. Một học sinh nam lên tiếng.

Cô ta mỉm cười nhìn học sinh đó __”22 tuổi có chuyện gì không em?”. Lũ học sinh này cả cô giáo cũng mê.

__”dạ không tại thấy cô trẻ quá em còn tưởng cô mới 16 17 chứ hihihì”.

Cô ta nghe xong thì cười nhẹ trong lòng rất vui.

__”Cô ơi vậy cô có bạn trai chưa?”. Thật bất ngờ khi câu này là do nó hỏi.

Cô ta nhìn nó cười hiền nhưng trong lòng đang khinh bỉ một đứa con nít ranh.

__”Cô có rồi việc gì sao em?”.

__”dạ không em nghĩ chắc bạn trai cô có phúc lắm mới có một người bạn gái xinh đẹp như cô”. Đẹp đến mức dửng dưng người khác. Đồ con đàn bà không liên si. trong lòng nó không ngừng mắng chửi.

__”em quá khen rồi”.

Mấy đứa con trai buồn thiu thiu người đẹp có bạn trai mất rồi.

Vậy là giờ học nhanh chóng tan.

Nó điện thoại kêu tài xế tới đón về.

Trên xe nó không ngừng suy nghĩ, liệu nó có thể kiên cường giả nai không biết hay là tức giận hỏi cho ra lẽ. đầu nó như muốn nổ tung.

__”Xin chào tiểu thư”. người hầu thấy nó về liền cúi đầu cung kính.

__”em đã nói rồi chị cứ gọi em là Thiên Thiên được rồi không cần phải vậy đâu”.

Cô gái này lớn hơn nó 5 tuổi là người hầu của nhà nó cũng được 8 năm rồi.

__”Dạ thưa tiểu thư”. Cô gái này vẫn cung kính như vậy.

__”Em thật hết cách với chị. À mà bố em có nhà không?”. Quên nói nó đi về nhà bố mẹ nó.

__”Ông chủ đang ở trên lầu á”.

__”Ừ được rồi chị vào làm việc đi”. Nói rồi nó bước lên phòng ba.

__”Cốc cốc”.

__”Ai đó vào đi”.

__”cạch “. Nó bước vào chạy lại ôm chầm ba nó.

__”Ồi cái con bé này sao giờ lại ở đây?”. Ông ôm nó hỏi.

__”Con nhớ ba”. Hihihì nó nịnh ông.

__”Lớn già cái đầu rồi mà còn nịnh. Mới gặp lúc sáng mà đã la nhớ tin nổi không đây cô nương”. Ông véo mũi nó.

__”á ba cứ làm như con là con nít không bằng. con nói thiệt chứ bộ”. nó không nhéo.

__”Thôi không giỡn nữa tìm ba có chuyện gì con nói đi?”. Không có chuyện nó tìm ông à.

__”Con muốn chị Kim Giang qua làm người giúp việc cho con”. (cô gái lúc nãy á).

__”Tưởng chuyện gì chứ cái đó dễ ợt. mà sao tự nhiên nay muốn có người giúp việc vậy bình thường không nghe con nói”.

__”Con nấu cơm quá dở chồng con ăn không được không có người giúp việc chắc con khổ chết ba ời”. Nó nói mặt đáng thương vô cùng.

Ông nhìn nó cười_” ôi thật đáng thương..... cho thằng con rể yêu quý của ta bao lâu nó chịu khổ rùi”.

Nó hóa đá luôn.

.....

_” Chị Kim Giang đừng làm nữa đi với em vào thu dọn hạnh lý”. Nó kéo tay cô chạy lên phòng.

_” Tiểu thư tiểu thư cô muốn đuổi tôi sao?”. Giang không hiểu gì hết trong lòng lo lắng cứ nghĩ mình sẽ bị đuổi việc.

_” Làm gì có chuyện đó chỉ là bây giờ chị phải qua nhà em, không ở đây nữa”.

_” Qua nhà tiểu thư”. Giang hơi bất ngờ.

_” Chị biết em ngu nhất là làm việc nhà và nấu cơm mà”. Nó cười cười.

_” À thì ra là vậy làm chị cứ nghĩ”.

_” không có chuyện đó đâu.sao này ở bên đó cứ gọi tên em là được chị hiểu không chị mà kêu tiểu thư hay phu nhân gì là em giận luôn”.

Hìhì Giang cười cười_” Chị biết rùi”.

Thế là nhà nó và hấn có thêm một người giúp việc đỡ khỏi phải nấu cơm. Nhưng mục đích chính của nó là coi chừng thằng chồng nó lúc nó không có nhà.

Thế là nhà

của nó và hấn có thêm một thành viên mới.

Nó và Giang sống chung đã lâu nên tình cảm phải nói là khá thân thiết. có Giang ở nhà chơi với nó cũng đỡ buồn.

.....

_” Anh Khang chiều nay anh có rảnh không đi ăn với em nha?”. Gia Tuệ chạy theo hấn khi ra về.

Hấn đang định trả lời thì.

_” reng reng”.

_” Alo có gì không Thiên Thiên?”. Hấn hỏi.

_” Chồng về nhanh ăn cơm với vợ nè”. Nó ra lệnh.

_” ừ chồng biết rùi. Về liền”. hấn cười tươi.

_” Nhanh nha em đợi anh”. Nó cũng cười.

_” 10 phút “.

_” Ừ vậy bey anh”. Nòi rùi nó cúp máy.

Hấn quay qua nhìn Tuệ lúc này mặt đen thui.

_” Vợ anh điện thoại kêu anh về rùi khi khác nha”. Không thèm để ý tới cô ta hấn leo lên xe đi về.

Còn cô ta thì tức mặt mày đỏ chết. Anh đợi đó.

Hấn về tới nhà thì quá bất ngờ nguyên bàn cơm toàn thức ăn ngon được dọn sẵn.

Trời đất nay bão hay sao vậy nè. Hấn thăm nghĩ, mà vợ mình đâu biết nấu cơm.

_” Thiên Thiên”. Hấn gọi nó.

Nó nghe tiếng hấn liền chạy ra miệng cười te té trên tay còn đang cầm đĩa đồ ăn.

_” Chồng về rùi. Anh lên thay đồ đi rùi xuống ăn cơm”. Nó để đĩa đồ ăn xuống cười tươi nhìn hấn.

Hấn chớp chớp mắt_” Em đâu biết nấu cơm, bữa cơm này.....”. Hấn chỉ vào bàn ăn.

_” Hihhi thì em đâu biết nấu nhưng mà chị Giang thì biết nấu”.

_” Chào cậu chủ”. Chị Giang từ trong bếp ra mỉm cười chào hắn.

_” Ủ là cô nhóc này qua nhà kéo chị sang đây phải không?”. Hắn nheo mắt nhìn nó.

_” Tại cô chủ không biết nấu cơm mà. Cô chủ nói không muốn cậu chủ suốt ngoài ăn cơm bên ngoài nên mới kêu tôi về đây”. Giang nói chuyện khách khí bậc trên dưới.

(Bạn đang đọc truyện tại chúc các bạn vui vẻ) _” Chị không chịu nghe em”. Nó giận đối còn Giang chỉ cười cười.

_” Vậy cũng đỡ, cái nhà bếp không bị hành hung nữa”. Hắn trêu nó.

_” Anh”. Nó tức nghiến răng.

_” Thôi chị làm tiếp đi”. Hắn quay sang nhìn nó _” Anh lên lầu thay đồ cái”. Rồi đem theo nụ cười hạnh phúc lên lầu.

Còn nó ngay lập tức mất đi cái vẻ tươi cười lúc này. anh thật sự yêu em hay yêu cô ta người tình cũ của anh.

Nó đã điện thoại nhờ Lâm Nguyệt điều tra Gia Tuệ thì được biết trước đây bọn họ là một cặp. nó rất sốc khi nghe tin này.

Nhưng dù là người yêu cũ hay mới nó cũng không để mất Minh Khang mãi mãi là không.

Nó giả vờ không biết gì, xem coi thật ra con Gia Tuệ bám đuôi hắn hay là 2 người đã nối lại tình xưa.

Con gái mà khi thấy chồng hôn người khác thì rất tức giận và đau nó cũng vậy cũng rất buồn, nhưng hắn có hiểu đâu.

_” Tình Tang”.

Chị Giang chạy ra mở cửa. trước mắt là một cô gái thật xinh đẹp.

_” Xin hỏi cô tìm ai vậy?”.

_” Tôi tìm Minh Khang anh ấy có nhà không?”. Cô nhìn vào bên trong thấy nó trong đó mỉm cười hỏi.

Tiểu thư cũng đang ở nhà, mà cô gái này đến tìm cậu chủ làm sao đây?. Trong lúc cô đang suy nghĩ thì.

_” Ôi cô giáo đến tìm em à. Vào nhà đi cô”. Nó tươi cười chạy ra kéo cô ta vào.

Coi như cô gan dám vác cái mặt đến đây tìm chồng tôi.

Vừa vào nhà hắn cũng vừa trên lầu xuống thấy nó đang kéo Gia Tuệ vào nhà thì mặt mày hơi biến đổi. hắn sợ cô ta nói gì rồi làm nó hiểu lầm.

_” Anh Khang”. Mẹ ơi ngọt quá.

Nó nhăn mày _” Cô quen chồng em à?”. Nó ngây thơ hỏi.

Còn Gia Tuệ thì định chọc tức nó ai dè bị nó hỏi một câu im re luôn.

Con nhóc này thấy mình và Khang hôn nhau mà còn hỏi vậy không thể xem thường.

Còn hắn thì _” Em đến đây có chuyện gì sao?”. Hắn đi về phía bàn ăn.

_” Em đến thăm anh không được sao?. 2 người đang ăn cơm à?”. Cô ta cố tình hỏi.

_” Ủ”.

_” Nhắc mới nhớ em cũng chưa ăn cơm”. Tuệ giả bộ.

_” vậy thì ăn chung luôn với vợ chồng em nha”. Nó kêu Giang vào lấy bát đĩa.

Thử coi cô ăn được không?.

_” hihhi vậy thì làm phiền quá”.

_” không sao mà”. Đến đây là quá phiền rồi.

Tuệ ngồi xuống.

Cô ta đến đây làm gì chứ. Hấn nghĩ.

__”Chồng à ăn cái này đi”. Nó gấp thịt chiên cho hấn. xem như không có sự hiện diện của Tuệ.

Hấn cười há miệng ra ăn hết__”Vợ cũng ăn đi”. Hấn đúc lại cho nó.

Gia tuệ thấy tức ăn muốn ghen lại luôn.

__”à Thiên Thiên không phải hồi sáng em nói có bài tiếng anh muốn hỏi chị sao? Sẵn tiện lúc em dẫn cô lên phòng chị chỉ cho?”. Ngụ ý muốn nói chuyện riêng.

Cô ta muốn nói gì đây?._”ạ”.

Còn hấn thì nghĩ 2 người bình thường không có chuyện gì?.

__”Cạch”.

Cô ta theo Thiên Thiên vào phòng.

Khi bước vào ánh mắt cô ta hiện rõ sự chán ghét và ganh tị.

Vì mọi thứ trong căn phòng này đều là của chung nó và hấn. tủ quần áo cũng chứa chung đồ của 2 người.

Lừa gạt trong người cô ta bốc lên. Còn nó thì cười mỉa mai.

Nó ngồi xuống giường với tư thế thoải mái._”không biết cô gọi tôi lên đây có chuyện gì chỉ

dạy không?”. Nó ngắm bộ móng tay mới sơn của mình. Thái độ hiện rõ sự khinh bỉ.

Cô ta nhìn biểu hiện của nó xem thường mình tức giận nói__”chắc cô biết quan hệ giữa tôi và anh Khang?”.

Tao thử coi mày nhin được bao lâu. Tuệ nghĩ.

Nó ngây thơ nhìn lên__”ý cô nói quan hệ gì là quan hệ gì?”. Đối với cái quan hệ đó nó coi như đồ bỏ.

__”hahaha” Cô ta cười__”Tôi không tin cái đêm đó cô không thấy gì cả?”. cái đêm Tuệ hôn Khang.

Nó trác lười__”Thấy sao không?. Thôi thấy cô nắm tay chồng tôi kéo lại. còn chồng tôi thì đẩy cô ra nhưng không được.”. nó đi về phía Tuệ.

__”Sau đó cô thấy tôi đứng đằng xa. Rồi cô nhón chân lên hôn chồng tôi. Cái cô đang làm là muốn tôi ghen tức đúng không cô Gia Tuệ?”.

Nó nói bình thản vô cùng. Nó muốn xem cô ta còn định giở trò gì?.

Mẹ nó thật sự con nhỏ này không ghen sao?. Nghe nó nói hết sự thật như vậy trong đầu cô ta hàng loạt câu hỏi.

Nó là người như thế nào. Xem ra Minh Khang chọn vợ cũng không quá tồi.

Nó cười khinh bỉ__”Sợ rùi sao? Nếu sợ thì đừng có phá đám nữa”.

Tuệ liếc nó bằng nửa con mắt__”cái loại con nít như cô thì tôi đây làm gì phải sợ?. đúng là chỉ có trẻ con mới suy nghĩ như vậy thôi. Tôi thử xem cô còn đắc ý được bao lâu?”.

Nó vẫn nở nụ cười đó chưa bao giờ tắt. Làm cho con Tuệ khó chịu trước nụ cười khinh bỉ của nó.

__”Cô nghĩ cô thắng sao?. Gia Tuệ à dù gì cô cũng chỉ là quá khứ thôi, Một cái quá khứ hôi nát”. Khẽ nhìn sát mặt cô ta.

Phải nói bây giờ cô ta tức đỏ mặt.

__”Cô.....”.

Nó lấy tay ra dấu thất bại rùi chỉ vào mặt nó.

__”Hiện tại mới là tôi. Vợ chính thức cũng là tôi, người anh Khang yêu bây giờ cũng là tôi. Mọi người đều biết tôi là vợ hợp pháp của anh ấy”. nó di chuyển ngón tay chỉ vào mặt Tuệ.

__”Còn cô chỉ là người ngoài muốn có mà không được”.

Nói xong nó dựa cửa khoanh tay lại nhìn cô ta.

Tuệ ban đầu tức lắm nhưng hình như nghĩ ra cái gì đó cô ta khẽ cười.

Cô ta tự lấy tay mình tát 2 cái vào mặt rõ đau.

__” Chát..... Chát”.

Ngồi bịch xuống đất vò té.

__” Huhu tôi biết lỗi rồi Thiên Thiên đừng đánh tôi nữa mà huhu”. Cô ta làm một bộ mặt nhìn thật đáng thương.

Ôi đi làm diễn viên được rồi đấy.

Còn nó thì nhìn xem cô ta dờ dờ gì?

__” cạch”.

Cửa phòng bật mở, hấn nhìn thấy cảnh tượng trước mắt không thể tin được.

Nó thì đứng khoanh tay mỉm cười nhìn Gia Tuệ, đang ngồi ôm mà khóc nức nở.

Hấn chạy lại đỡ Gia Tuệ thấy mặt cô ta có mấy dấu tay đỏ chét hấn quát lên.

__” Thiên Thiên em làm cái quái gì vậy hả? em có biết là Gia Tuệ yếu lắm không?. Em là người học võ đánh con trai còn chết tại sao lại nỡ rat ay đánh một cô gái yếu ớt như thế?”.

Nó đứng thất thần khi nghe hấn chửi nó.

Vì người đàn bà này mà hấn chửi nó tàn ác hahaa.

Hấn đưa tay sờ vào má cô ta hỏi ân cần __” Em có đau lắm không?”.

Cô ta nước mắt giàn giụa lắc đầu.

__” Không sao mà tại lỗi của em. Tất cả là tại em, em không nên nói cho Thiên Thiên biết anh là bạn trai cũ của em. Nếu em không nói ra thì Thiên Thiên sẽ không tức giận tát em 2 cái như vậy?”.

Cô ta vừa nói vừa ngược lên nhìn nó khiêu khích.

Hấn trợn mắt lên nhìn nó.

__” chỉ vì một chuyện như vậy mà em đánh Tuệ. Sau em lại ích kỷ như vậy?”.

Hấn đỡ Gia Tuệ đứng lên.

Còn nó thấy cái cảnh tượng trước mắt, người ôm người đỡ thật chướng mắt.

Nó nhìn cô ta mỉm cười nói ngắn gọn 3 chữ __” Thật tội nghiệp”. Rồi đi thẳng ra cửa không thèm nhìn mặt hấn lấy một lần.

Thấy thái độ của nó như vậy hấn tức giận.

__” Em không mau xin lỗi Gia Tuệ. Em không được đi đâu hết”. Cô ta nhìn nó khẽ cười một nụ cười đắc thắng.

Còn nó quay lại nhìn hấn, cố kiềm chế cảm xúc nó nghiêng đầu nheo mắt lại.

__” Xin lỗi vì đã không tát vào mặt anh khi anh đang ôm hôn con đàn bà này ngay hẻm thành thành thành thật xin lỗi nha”.

Nó nói rồi cười lớn quay mặt bước đi từng giọt nước mắt rơi xuống, tim nó đau như cắt nó rất khó chịu.

Hấn đơ người ra. 2 người hôn nhau không lẽ Thiên Thiên thấy.

Hấn định chạy theo giải thích thì.

__” Minh Khang mặt em rất quá hà. Hồi nãy Thiên Thiên cào trầy mặt em rồi. Em đau quá hixhix”. Cô ta ra sức làm tội nghiệp trước mặt hấn.

Hấn dừng lại không đuổi theo nữa dù gì cũng là lỗi của Thiên Thiên trước tự dưng không biết nguyên nhân ghen tuông đánh Tuệ.

Hắn đi lấy thuốc sức cho cô ta.

Thiên Thiên à mày đợi đó mà coi. Anh Minh Khang cuối cùng cũng chỉ yêu mình tao. Mày chỉ là kẻ thế thân của tao mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: GIÀNH LẠI CHỒNG YÊU

CHƯƠNG 13: GIÀNH LẠI CHỒNG YÊU

Bởi vậy người ta nói khi con người có lòng tham thì luôn mất phải những sai lầm không nên có.

Khi cô ta thật sự không biết mình đã đất tội với ai?.

Nó đi trong im lặng và nước mắt. nó không biết tại sao lúc

này tìm nó lại nhói đau lên như vậy?.

Nó buồn lắm buồn kinh khủng luôn, hắn quát nó chửi nó là đồ nhẩn tâm.

Nó đã nhin, nhin hắn lâu rồi nó đã tin nó đã tự suy nghĩ một cách thận trọng. hắn yêu nó và không có gì với người con gái kia.

Nó luôn tự tin nó sẽ thắng nhưng rồi sao?. Đồi lại được những gì? Được cái cảnh ngày hôm nay sao?.

Bây giờ ngoài trời rất tối, nó tức giận lấy chiếc mô tô đã lâu không động tới ra chạy.

Nó đi với tốc độ không thể nào nhanh hơn nữa.

__” Kết *////////////////*.....”. Tiếng thắng xe nghe inh ỏi, nhức óc.

Nó mặc bộ đồ màu đen bó sát cơ thể, cái quần đùi ngắn lộ ra phần đùi thon thả trắng nõn nà.

Người con gái xinh đẹp đó bước vào, hàng ngàn con mắt đổ dồn phía nó. Nó đưa tay lên vén mái tóc dài đang xõa trên má.

Chiếc nhẫn hình hoa hồng lớn đeo ngay ngón trỏ làm tôn lên nét đẹp của đôi bàn tay.

Kèm theo đó là gương mặt tuy lạnh nhưng hấp dẫn vô cùng.

__” Ê tụi bây em này ở đâu ra mà xinh quá vậy này?”. Một thằng con trai thấy nó liền quay qua hỏi đám bạn.

__” Chắc là người mới tao chưa gặp bao giờ”.

Một thằng khác trả lời mắt hướng về đôi chân của nó.

Còn nó không thèm quan tâm đến mấy tên đó đang nói gì cứ đi thẳng lại một bàn nào đó.

Lúc này trong góc __” Ê con Thiên Thiên kia”. Linh Nhi chỉ tay vào nó.

Cả đám bạn đưa mắt nhìn hướng nó __” Ủ đúng rồi lâu rồi không thấy nó không đi bar tao tưởng nó tu hành luôn rồi chứ”. Khánh Hoàng Bất ngờ hỏi.

Linh Nhi gõ vào đầu con nhỏ đó một cái cóc rồ đầu vào đầu Khánh Hoàng.

__” Mày ăn nói cái kiểu gì mà ngu vậy?. nó buồn mới tới đây chơi”. Thanh Thanh cũng đang ngơ ngác.

__” Thui đi lại phía nó chơi tụi bây. Lâu rồi cũng không có đủ một đám đi bar như đây.”.

Nói rồi cả đám đi lại phía nó.

Nó ngồi ngửa lưng ra ghé tâm trạng mệt mỏi vô cùng.

Trên tay nó đang cầm điếu thuốc đang hút dở dang. Trên bàn là một chai rượu Whisky lớn loại mạnh. Nhìn cũng đủ biết tâm trạng nó đang xấu cỡ nào.

Nhi nhìn nó rồi cầm ly rượu lên uống cạn.

__”Mày bị sao vậy có gì thì chia sẻ với anh em”. Dù gì cũng là bạn thân thấy nó như vậy Nhi cũng đau lòng.

Nó nhìn Nhi cười lớn.

__”Hahha nay tao hơi buồn, chứ có cái gì to tát đâu mà mày làm gì mà nghiêm trọng quá vấn đề vậy?. nếu muốn giúp thì ở lại đây chơi với tao là được”. nó hơi say.

Nhi thấy biểu hiện của nó cũng không nói nhiều.

__”Được chơi thì chơi, tội này đâu có ngán”. Nhi quay sang nhìn đám bạn nheo mắt.

__”Đừng không tội bây?”.

Mấy đứa kia hiểu số phận mình phải làm gì?.

__”Chị Thiên Thiên mà muốn chơi rồi thì tội này chỉ tiếp không từ”.

Tâm trạng nó cũng đã đỡ hơn một chút.

Nó đứng lên đề nghị.

__”Đi đua xe không lâu rồi tao không có cảm giác đó”.

Đó là cách nó giải khuây nhanh nhất khi còn làm đại ban chủ.

Lúc này Hoàng không nhận được nói.

__”Chị được không đó?. Say rồi”. anh cũng biết là nó đang có chuyện buồn.

Nó nheo mắt nhìn Hoàng __”Cậu khinh thường tôi rồi sao?”. Nghe nó nói vậy Hoàng cũng không biết nói gì đành phải chiều thôi.

__”Được thích thì chơi”.

Cả đám vui vẻ đi đến trường đua xe.

ở đây toàn tập hợp những dân chơi thích đua xe.

Các cao thủ ở đây cũng không phải hạng tầm thường. trước đây nó cũng là người đứng nhất nhì ở trường đua này. Không đứa con gái này đua qua nó.

Với cái bản tính bướng bỉnh thích liều mình như nó. Không ngăn ai như nó thì chẳng đứa con gái nào ngu đem cái mạng chơi với nó chỉ ngoại trừ Nhi.

Nguyên đám bước vào.

Có đứa nhìn biết mặt nó.

__”Ê tội này hoàng tốc độ kia”. Tên đó đưa tay chỉ nó nói với mấy thằng bên cạnh giọng nói ngùng ngùng.

__”Nghe danh lâu nay, mới thấy công nhận đẹp thật”.

Bỏ qua tiếng ồn nó đi thẳng vào trong.

6 chiếc mô tô vào vị trí sẵn sàng.

Tóc nó được búi cao lên làm tăng thêm uy phong của một nữ hoàng tốc độ.

Hôm nay nhất định phải chơi hết mình. Giải thoát cái cảm giác đau đớn này ra khỏi con tim mới được

__”1.....2.....3”. Tiếng còi vang lên.

__”Quét.....”.

__”Ầm zzz ầm zzz ùn ùn”.

6 chiếc xe phi nhanh như gió với những tiếng hét phấn khởi của mọi người.

Các con đường ngoằn ngoèo nó không ngại vượt qua một cách điêu luyện. nó đang ở vị trí đứng đầu.

Sau nó là tứ bang chủ và tam bang chủ.

Chỉ duy nhất 2 người là đuổi theo kịp nó thôi. Nó thấy cảm giác này chưa thích liền lên ga phóng nhanh hơn nữa.

Với cái tốc độ mà nó đang chạy cũng làm cho Nhi và Hoàng hơi ngán. Vận tốc này rất dễ chết như chơi.

Nhưng không còn nghĩ ngợi gì nữa đã đua rồi thì không sợ.

__”ỪỪ”. Bên tai nó chỉ còn lại tiếng gió và tiếng churur lúc chiều của hấn.

Tìm nó bỗng thất lại.

Gần tới đích nó tang nhanh tốc độ.

__”Kết zzzzzzz”.

Và thế người giành chiến

thắng là nó.

__”Không hổ danh nữ hoàng tốc độ”. Tứ bang chủ nể phục.

Còn Nhi thì mặt lấm mồ hôi__”Ngày nào mày cũng đua cái kiểu này chắc sớm đi gặp diêm vương quá”.

Nó chỉ cười rồi đi thẳng ra ngoài.

__”Ê cái con này mày đi đâu vậy?”. Nhi nhìn nó chỉ tay ấp úng không hiểu gì hết.

Còn Hoàng thì lắc đầu__”Đua xong rồi không về chứ đi đâu?”. Nói rồi Hoàng cũng đi ra theo hướng nó luôn.

Hôm nay chơi nhiều đó cũng đỡ buồn rồi, còn bây giờ là tới lúc chơi lại con đàn bà không biết xấu hổ kia.

Nó vào nhà__”Tiểu thư cô đã về”. Giang vẫn còn đợi nó.

Lúc chiều thấy nó như vậy cô rất muốn an ủi nhưng không biết nói sao?. Chỉ biết đứng nhìn nó đi ra.

__”Chuyện em nhờ chị sao rồi?”. Nó tiến lại sô pha ngồi xuống cầm tách trà ngâm ngĩa hỏi.

Giang ngồi xuống đối diện nó.

__”Đúng như em đã đoán. Cô ta dùng những từ khiêu khích tác động không cho thiếu gia đi”. Giọng cô hiện rõ sự chán ghét.

Cái con đàn bà đó thật sự rất đáng ghét.

Nó khẽ nheo mắt.

__”Thôi em biết rồi. trời cũng đã khuya chị ngủ đi”. Nói rồi nó đi lên phòng.

Nó cũng không có ý định vào phòng ngủ chỉ lấy một ít đồ thôi. (Món này rất quan trọng).

__”Cạch”.

Căn phòng tối om chắc chắn hấn đã ngủ rồi.

Nó tiến lại phía tivi. Bên cạnh tivi có một cuốn sách dày.

Nó lấy quyển sách đó rồi lại bàn cầm cái laptop định bước ra khỏi phòng thi.

__”Chiều giờ em bỏ đi đâu?”. Hấn thức từ lúc nào ngồi dựa lưng vào tường.

__”Đi chơi cuộc sống của tôi trước giờ là vậy mà”.

Hấn hơi tức giận khi nghe nó mỉa mai như z__”em không định đi ngủ à”.

Nó quay lại nhìn hấn cười mỉa mai__”Ngủ sao không? Nhưng không phải là ở đây”. Nó không đợi hấn trả lời nhanh chóng bước ra khỏi phòng.

Còn hẳn lúc nó đã đi ra một môi ôm trán.

Tới lúc nào em mới chịu trưởng thành không còn cái tính bướng bỉnh này hà Thiên Thiên.

Nó đi về căn phòng cũ mà trước đây nó ở. Căn phòng này được Giang dọn dẹp sạch sẽ, nên nó có thể thoải mái ngủ.

Nó đi lại phía chiếc giường tay cầm quyển sách tay cầm cái laptop.

Trên mặt nó bây giờ là những đường sứt khi nặc nong.

Nó ngồi xuống giường mở cuốn sách ra, trong đó là một con chip ghi âm cực nhỏ. Thu lại tất cả những lời nói lúc chiều của Gia Tuệ.

Nó lấy điện thoại ra gọi cho một người nào đó.

__”Quản lý Quan tôi Thiên Thiên đây. Ông giúp tôi tra Huỳnh Nhân tổng giám đốc An Mạnh nha. Và cả lịch trình làm việc của cậu ta nữa”. giọng nói đầy uy lực.

Người đàn ông bên kia cũng hơi sững sờ một chút nhưng nhanh chóng trả lời __”Dạ tôi biết rồi thưa cô chủ”.

__”Càng nhanh càng tốt tôi muốn ngày mai phải có “.

Nó lấy tay ấn mạnh vào thái dương do nó uống rượu lúc nãy nên đầu nó đau ê ẩm.

__”Tôi biết rồi thưa cô”.

__”Ừ không còn gì nữa ông cũng ngủ đi”. Nói xong nó tắt máy ngã ra giường.

Cảm giác này thật thoải mái.

Ông Quan lúc này cung kính gọi nó cô chủ không ai khác là quản lý trong công ty cha nó.

Việc muốn điều tra một người đối với nó không khó khăn gì?

Đạo trước khi đi trên đường nó thấy Gia Tuệ cùng một người con trai thân mật vào khách sạn.

Khi nhìn rõ lại hẳn ta nó mới biết hẳn là Huỳnh Nhân . nó rất ghét tên nó nhưng tên đó lúc trước mê nó lắm á. Lúc trước hẳn từng của nó nhưng đã bị nó chơi một vỏ ê cả mặt.

Cái tính phá hoại của nó ai chẳng biết, lần này cũng vậy sắp có trò vui coi rồi.

Con Gia Tuệ vừa đeo lấy Huỳnh Nhân lại dụ dỗ chồng nó. Loại con gái như nó thật quá dễ tiện nó đã có sẵn một kế hoạch hoàn hảo cho con Gia Tuệ lên thót.

Cái này không phải tôi ác mà hãy trách cô đừng chửi tôi trước đừng trách sau tôi ra tay ác độc. nó cười thâm hiểm.

Nó đã lấy đoạn ghi âm lúc nãy bắt lên nghe lại thật hay cái lỗ tai làm sao kakakaka.

Mở laptop lên nó sau đoạn ghi âm đó lại máy lưu cẩn thận.

Yên tâm nó lăn ra giường ngủ một cách ngon lành.

.....

Sáng sớm đi học nó tự đi luôn không thèm chờ hẳn, cái tên đáng ghét.

Vào tới cổng trường thì gặp phải mặt hồ ly tính chết tiệt Gia Tuệ. Cô ta nhìn nó cười đắc ý.

__”Thiên Thiên đêm qua đi đâu mà kích động thế không khéo cái tính trẻ con này lại làm Minh Khang chán cô mà quay về bên tôi”. Nói thì nói cái miệng vậy thôi nhưng cô ta cũng không ngờ nó lại thình thình nhiên đi ra.

Nó liếc xéo cô ta __”Cô không định cho cả trường này biết, cô dụ dỗ chồng tôi đó chứ?”.

Cô ta chớp mắt long lanh __”Ý tôi chút nữa quên mất. tôi cũng đang muốn nói chuyện với cô ra sau đi”. Nói rồi cô ta bước đi.

Nó lấy trong cặp ra cái điện thoại bật ghi âm cười ma quái đi theo Gia Tuệ.

Đi ra tới ngoài sau bộ mặt yêu tinh của cô ta lộ ra rõ.

__” Tôi khuyên cô nên từ bỏ mà ly hôn đi. Cái loại con nít như cô thì biết cái gì là yêu chứ”.

Cô ta mĩa mai khinh thường nhìn nó.

Nó cười ngây ngô. __” Ôi trời ơi cô có tư cách gì mà kêu tôi và chồng tôi ly hôn, tình cảm vợ chồng chúng tôi đang rất tốt đẹp mà”. Chóp chóp mắt.

Cô ta cười __” Tốt mà Minh Khang thấy cảnh ngày hôm qua thì tức giận chửi cô à. Điều đó chứng tỏ trong tim anh ấy tin tưởng tôi hơn và không xem cô là gì cả”.

Cô ta dựa vào tường khoanh tay khiêu khích nhìn nó.

Mắt nó ươn ướt __” Tại sao lại phải phá hoại gia đình tôi tan nát như vậy cô mới vui sao?. Cô yêu Minh Khang lắm?”. nó chân thành nhìn Gia Tuệ.(Làm bộ đó bà con).

__” Đúng là trẻ con nói chuyện có khác. Một người đàn ông đẹp trai nhiều tiền cô nghĩ có nên yêu không?”. Minh Khang là một hồ vầng không đáy.

__” Tôi chỉ muốn biết cô có yêu Minh Khang không?.. cá sắp cắn câu.

Tuệ đưa tay vuốt mũi __” yêu chứ không yêu làm sao tôi lại hi sinh nhiều như vậy?”.

Nó bắt đầu cười khinh bỉ __” Cái loại đàn bà như mày đáng yêu à”. Nó thờ dài.

Cô ta tức giận __” Cô.....”.

__” Cô cái gì mà cô, cô đừng quên là cô già hơn tôi đó nha vị tiền bối”.

__”Ặc...”.

Cô ta tức nghen họng.

Nhưng nhanh chóng nở nụ cười __” Hahah vậy để vị tiền bối này đại bảo cô như thế nào mới gọi là lễ phép”.

Cô ta giơ tay lên định tát vào mặt nó nhưng nó nhanh tay hơn bẻ tay cô ta kéo ra đằng sau đẩy cô ta bay thẳng vào tường.

Nhìn cô ta bây giờ vô cùng thảm.

Bỗng cô ta nước mắt lưng tròng.

__” Thiên Thiên chuyện hồi hôm qua tôi đã xin lỗi rồi sao cô còn đánh tôi”.

Nó định tiến lại gần cho cô ta một bài học nhưng không ngờ bị một bàn tay kéo mạnh nó ra. Nó đứng không vững lùi ra phía sau mấy bước.

Còn có một ánh mắt sắc bén nhìn nó.

__” Tôi không ngờ em càng ngày càng thích ăn hiếp người yếu đuối như vậy?”. hấn thật sự rất thất vọng về nó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: TAI NẠN

CHƯƠNG 14: TAI NẠN

Nó bị cú đẩy đó làm cho bất ngờ, mắt tròn trắng không thể tin nổi nhìn người đàn ông trước mặt mình.

Đau, đau lắm tim nó như bị ai cắt hàng ngàn nhát dao vào tim.

Đây là lần thứ hai rồi lần thứ hai vì con đàn bà kia đối xử với nó như vậy. trong mắt hấn thật ra xem và Gia Tuệ rồi cuộc ai quan trọng hơn ai.

Hắn nhìn Tuệ ánh mắt thương xót, cô đã bị Thiên Thiên ức hiếp quá nhiều.

Hắn đỡ Tuệ lên nhìn cô ái náy vô cùng.

__” Em không sao chứ?”. Hắn nhỏ giọng hỏi, khiến nó bị nhức tai ê ồ.

__” Em không sao”. Trong ánh mắt cô ta lộ rõ nét cười.

Hắn kéo tuệ về phía sau lưng mình ra sức bảo vệ như một bảo bối đáng giá.

Hắn nhìn nó bằng ánh mắt như nhìn một kẻ xa lạ.

__” Hãy dừng lại tất cả lại đi. Bao nhiêu đó đã đủ lắm rồi”. giọng hắn không lớn không nhỏ nhưng cũng đủ làm cho nó biết hắn đang rất tức giận.

Nó tuy lúc đầu có hơi không vui nhưng nhanh sau đó đã lấy lại vẻ bình tĩnh nhìn hắn nghiêng đầu qua bên phải cười nhạt.

__” Nhưng tôi thì chưa đủ. Làm sao bây giờ?”. Nó khiêu khích .

Còn Tuệ thì vui thắm trong lòng kì này con Thiên Thiên chết chắc. tôi xem cô có thể làm bà Hoàng được bao lâu?.

Hắn nhìn nó không thể tin nổi.

__” Tại sao càng ngày cô càng ngang ngược như vậy?. thật sự không xem ai ra gì sao?”. Nó không còn là người vợ dễ thương trong người hắn. thay vào đó là một con người ích kỉ không xem ai ra gì?.

Nó thoáng một tia buồn khi nghe hắn gọi nó là cô. Tức là hắn không còn xem nó là vợ rồi.

Nó cười khinh lắc đầu về bối rối.

__” Hoi iiiiiii”. Nó thờ dãi.

__” Biết sao bây giờ, bản chất trước giờ của tôi là như vậy rồi. thích đánh hồ ly tinh. Muốn gác kiếm lâm nhưng không được”/ nó ngập ngừng tiến về phía hắn.

__” Lòng không cho”. Lời nói của nó tuy nhỏ nhẹ vô cùng nhưng ai cũng có thể thấy được có sự uy hiếp trong đó.

__” Từ nay tôi cấm cô không được đụng tới Gia Tuệ, bằng không.?”. Hắn không thể nói tiếp những lời cuối cùng.

__” Bằng không anh sẽ ly hôn với tôi hay là đuổi tôi ra khỏi nhà rước cô bé Gia Tuệ yếu đuối của anh về nhà thay thế vị trí trên chiếc giường rộng lớn của anh”. Nó khinh bỉ nói.

__” Em.”. hắn không nói nên lời.

Tuệ trong lòng vui không tả nổi nhưng phải diễn đã chứ.

Cô ta mắt uơn ướn __” Tôi không có ý gì cả?. cô đừng nói như vậy những lời nói đó sẽ làm Minh Khang đau lòng lắm đó”. Cô ta định tiến tới nắm tay nó thì.

Hắn bỗng nhiên kéo tay cô ta lại .

__” Không cần nhiều lời làm gì đi thôi”.

Hắn kéo Tuệ đi trước mặt nó. Còn Tuệ thì quay lại tặng cho nó một nụ hôn gió chào tạm biệt .

Nó đứng chết trân tại chỗ nhìn 2 người đi khuất. miệng nhếch lên một nụ cười cay độc.

Lấy điện thoại ra lưu tất cả những đoạn ghi âm lại.

Nó bấm số điện thoại gọi cho quản lý Quan.

Sau 2 hồi chuông ông ta nhanh chóng bắt máy.

__” Xong chưa?”. Giọng nói

nó lạnh như băng làm cho người khác phải ớn lạnh.

__” Dạ thưa cô chủ đã xong rồi”. không biết cô chủ có chuyện gì mà muốn mình điều tra lịch trình làm việc của Huỳnh tổng kĩ như vậy?. ông thầm nghĩ.

_”Được rồi đem qua cho tôi ngay”. Nó mệt mỏi khẽ nhăn mặt.

_”Dạ tôi đem tới ngay”.

_”ừ”. Nó cúp máy tức khắc, lòng nó bây giờ trống rỗng vô cùng. Nó không biết tại sao bây giờ nó mệt mỏi như vậy?.

Quản lý quan đưatạp hồ sơ cho nó.

_”Đây là hồ sơ cô chủ cần tìm”. Ông khẽ lướt nhìn gương mặt nó. Nhưng ông chỉ thấy ánh mắt lạnh như băng thấu xương của nó. Đang nhìn bộ hồ sơ trên tay.

_”Tôi về công ty trước”. nói rồi ông leo lên xe chạy đi.

Nó cảm tấm danh thiếp của huynh Nhân trên tay khẽ cười.

_” reng reng ”

_”a lô “ giọng nói một người con trai vang lên.

Nó mỉm cười _” xin chào tổng giám đốc Huỳnh “ giọng nói nhẹ nhàng bình thản.

Anh chợt khựng lại sờ điện thoại này hình như của Thiên Thiên.

_”Em là Thiên Thiên phải không ? “. anh có chút bất ngờ.

Nó ohh tiếng “ anh vẫn còn nhớ tôi sao ? Huỳnh tổng “Nó cười xem ra cách này không tệ.

_” Không biết em gọi cho anh có chuyện gì không?”. Anh thật sự vui mừng đây là lần đầu tiên nó gọi điện cho anh.

_” Tôi muốn gặp anh nói rõ một số chuyện”. nó thẳng thắn nói.

Anh mừng còn không kịp _” được được mấy giờ gặp em nói đi?”.

_” Ngay bây giờ”. Giọng nói ra lệnh không được phép không nghe theo.

_” Em gửi địa chỉ qua cho anh nha”.

_” Ừ”. Nó nói xong không đợi anh trả lời cúp máy ngay lập tức. nhấn địa điểm qua cho anh.

Nó đi thẳng ra quán cà phê mà nó hẹn.

.....

_” Em chờ anh có lâu không?”. Nó vừa nhấn qua là anh chạy tới ngay dù không biết có trễ hay không?.

Nó lạnh lùng _” không sao. Tôi có chuyện muốn nói”. Nó uống một ngụm cà phê nhìn an hung dung.

Anh nhìn nó. Chuyện gì mà đích thân cô ấy tới tìm mình.

_” Chuyện gì em cứ nói đi?”.

Nó đưa đoạn băng ghi âm đến trước mặt anh. Bắt cho anh nghe toàn bộ những gì ghi trong đó.

_” Vậy là sao?”. Anh hơi bất ngờ khi nhận ra được người con gái giả tâm trong đoạn băng là Gia Tuệ.

_” Sao là sao?. Không phải cô ta là bạn gái anh còn gì?”. Nó cười mỉa mai nhìn anh.

Anh thật sự rất ngạc nhiên. Không ngờ nhìn Gia Tuệ hiền lành như thế mà lại là loại người này.

_” người trong đoạn băng đó nói là chồng em?”. Anh nhận ra được điều đó.

Nó nhìn thẳng mắt anh _” Đúng vậy. người đó là chồng tôi bị cô người tình bé bỏng của anh cho uống bùa”.

_” Em muốn sao?”.

_” Muốn anh đem cô ta biến khỏi mắt tôi”.

_” Có thể sao người đàn bà đó muốn như vậy anh có thể can à”. Anh nghi ngờ nhìn nó.

__” Có thể chứ chỉ cần anh cho cô ta một chút lợi lộc là được”.

Cô ta muốn ăn cả 2 miếng mồi nhưng khi bị phát hiện chắc chắn sẽ đeo theo miếng mồi nào mình tin là có thể.

__” Được anh sẽ giúp em”.

__” Anh không yêu cô ta?”. Nó chắc là như vậy.

Anh cười khô __” Em thừa biết trong lòng anh có ai mà”. Anh nhìn nó ánh mắt như muốn nói điều gì đó.

__” Tôi không có ý đó”. Nó hơi khó xử.

__” Không gì anh cũng không mong đợi gì hơn là chúng ta có thể làm bạn, được chứ?”.

__” Tất nhiên là được”. nó mỉm cười.

__” Anh sẽ làm những gì có thể.”. anh hứa chắc.

__” Được không còn gì nữa tôi đi trước đây”.

__” Tạm biệt”.

Nó bước đi trong ánh mắt dõi theo của anh.

Khi nó đang đi qua lộ thì cảm thấy có một lực gió rất gần nó. Khi nó nhận thức được chuyện gì sắp xảy ra thì.

__” Thiên Thiên”. Anh hét lớn.

__” Rầm.....”.

Trời đất quay cuồng nó chỉ mơ màng thấy dưới mặt đường toàn là màu đỏ của máu.

Đầu nó đau ê ẩm mắt không mở nổi.

Nó bắt lực nhắm mắt lại quanh quẩn bên tay là tiếng hét tên mình của một người con trai.

Đằng phía xa bên kia đường một nụ cười đắc thắng trên môi cô. Sự hả hê trong lòng thấy rõ, cái cảm giác khi thấy nó ngã xuống đất màu tuồng ra làm cô ta sung sướng.

Căn phòng trắng tinh tiếng xe cấp cứu inh ỏi. làm cho người khác không khỏi có cảm giác sợ hãi.

Một người con gái xinh đẹp mặt mày bệ bết vết máu về mặt nhợt nhạt không còn sức sống, bàn tay được người con trai nắm chặt lấy.

Trước đây người con gái này đã nhiều lần từ chối tình cảm của anh.

Nhưng không hiểu vì sao anh vẫn luôn yêu nó.

Anh biết nó không bao giờ chấp nhận anh, nó đã có chồng. anh trở thành một công tử ăn chơi cũng do những gì mà nó làm cho anh.

Nhưng trong lòng vẫn thề. Anh sẽ luôn bảo vệ nó, không cho ai đụng tới một sợi tóc của nó.

Nhìn người con gái trước mặt anh thấy đau sót vô cùng. Do anh vô dụng tận mắt nhìn thấy nó bị người khác đụng mà không cứu được nó.

__” Xin lỗi anh không được vào nạn nhân cần phải cấp cứu ngay”. Cô y tá tách bàn tay anh đang nắm

lấy ra khỏi tay nó.

Nó đi vào bên trong cánh cửa trắng xóa khép lại.

Đôi mi sụp xuống. trong đầu lúc này có rất nhiều câu hỏi và nghi vấn.

Chiếc xe đó đi với vận tốc rất nhanh, khi đâm vào người nó thì liền bỏ chạy. đây chắc chắn không phải là tai nạn thông thường mà là một vụ án.

Không lẽ người đó lại là(Các bạn biết ai mà phải không?.)

Anh mệt rã người ngồi xuống ghế bắt lực. 2 tay ôm chặt lấy đầu.

Có nên cho chồng cô ấy biết. Nhân đang do dự.

Liệu anh ta có để hay đến rồi mình lại trở thành kẻ ngoài cuộc. nhưng vấn đề Gia Tuệ chưa giải quyết nếu anh ta biết Thiên Thiên bị tai nạn thì sao?. Nếu để cho Tuệ biết cô ấy còn sống thì sao?. Chắc chắn sẽ tìm những thủ đoạn khác.

Vụ việc này cần phải điều tra kĩ lưỡng mới được.

__”Tấn Nguyên”. Anh lấy điện thoại ra gọi cho một người bạn thân thiết làm bên tổ trọng án.

__”Có chuyện gì vậy Nhân?”. Nguyên hỏi nghi ngờ. giọng nhân hôm nay rất lạ.

Anh im lặng một lúc. __”giúp tìm chủ nhân chiếc xe có số xe là XXX”.

__”Tìm người, mà tại sao lại phải tìm. Chuyện gì vậy?”. nguyên thấy có vấn đề gì đó. Dù sao cũng là cảnh sát nên cảm giác qua giọng nói rất nhạy bén.

__”Thiên Thiên bị tai nạn giao thông nhưng người đụng thì chạy mất nên mình muốn tìm kẻ đã đụng cô ấy”. giọng anh rất nhẹ và rất buồn.

Nguyên hơi bất ngờ Thiên thiên cái tên này nghe rất là quen chợt Nguyên nhớ ra điều gì đó.

__”Thiên Thiên là cô bé mà trước đây cậu theo đuổi cực khổ mà không được gì đó hả?”. cô gái Nguyên rất ấn tượng.

__”Đúng vậy chính là cô ấy”.

__”Nhưng tại sao lại xảy ra tai nạn?”.

__”Mình nghi ngờ có người muốn giết Thiên Thiên”. Người lái xe không có ý định dừng lại khi cô ấy trước mắt trái lại còn chạy nhanh hơn.

Nguyên suy nghĩ __”Được rồi mình sẽ nhanh chóng tìm ra chủ nhân của chiếc xe đó. Bây giờ Thiên Thiên sao rồi?”. dù gì tiếp xúc cũng nhiều anh cũng có chút cảm tình với cô bé này.

__”Vẫn còn đang cấp cứu”. giọng anh lo lắng.

__”Thôi cậu ở đó đi khi nào tìm được tin tức gì mình sẽ báo cho cậu biết ngay”.

__”Ừ”.nói rồi anh cúp máy nhắm mắt lại.

.....

..kenhtruyen.pro.. __”Minh Khang anh làm sao thế?”. Từ lúc bỏ mặt nó bước đi cùng cô ta hẳn không ngừng uống rượu. cảm giác xót xa trong lòng.

Tại sao cô ấy lại như vậy?. tại sao lại cư xử như thế?. Em có thể cho anh biết rốt cuộc em đang nghĩ gì không?

Hai lần chứng kiến. 2 lần hẳn thấy nó ức hiếp Gia Tuệ. Hẳn rất giận, vì sao nó lại ích kỉ như vậy?. nó vì sao lại không hiểu chứ.

Đêm qua nó đã nói một câu làm hẳn không tài nào ngủ được.

Trước khi ra khỏi cửa nó nói __”Nếu anh muốn chúng ta có thể chấm hết. anh có thể tự do quay về với tình nhân cũ của mình”.

Hẳn không nghĩ rằng nó lại nói như vậy?. hẳn và Gia Tuệ chỉ còn lại là quá khứ. Người hẳn yêu bây giờ là nó.

Nhưng hiểu lầm nói tiếp hiểu lầm. hẳn đâu hề hay biết rằng bây giờ nó đang trong phòng cấp cứu. mong đợi đôi bàn tay của hẳn biết nhường nào?.

Gia Tuệ ngồi bên cạnh ôm chặt cánh tay hẳn.

Giọng nhỏ nhẹ __”Minh Khang à cô ta không cần anh nữa. anh đã biết con người thật của cô ta rồi, từ bỏ đi anh”. Đây rõ ràng là đổ đổ dầu vào lửa.(Tức chết với cái con này).

__”Emi m đi?”. Hẳn tức giận quát lên nhìn cô ta chằm chằm.

Mắt cô ta ươn ướt về mặt đáng thương nhìn hẳn.

__”Sao anh lại mắng em?. Em nói gì sai sao?”. Anh đang tức giận sao Minh Khang?.

__”Em bót lái nhãi bên tai anh được không?, phiền chết được”. hẳn bực bội kéo cánh tay Tuệ ra.

Hẳn không muốn dính dáng gì tới Gia Tuệ hết. nhưng nhiều lần thấy ó như vậy hẳn mới ra mặt. qua nhiều ngày cô ta cứ bám theo hẳn mãi.

Nhưng nếu không có mình cô ấy đã bị Thiên Thiên ức hiếp không biết bây giờ đã ra thế nào?.

Càng nghĩ hần càng thấy tội cho cô ta.

Hần quay qua thấy cô ta đang khóc liền an ủi.

__” Anh không cố ý mắng em. Bây giờ tâm trạng anh không được tốt, em đừng khóc nữa”. nhưng càng nói cô ta càng khóc lớn.

__” Anh hoàn toàn không nghĩ tới cảm nhận của em. Cô ta có gì tốt hơn em chứ. Vừa ngang ngược lại cộc cằn thô bạo. thích đánh người nữa chứ. Không lẽ tình yêu em dành cho anh không bằng con nhóc đó?”. Cô ta nói có phần oán trách.

Hần trầm tư __” nhưng cô nhóc đó lại chính là người anh yêu”.

__” Vậy tại sao lúc em bị cô ta ức hiếp anh lại cứu em. Thật ra trong lòng anh còn yêu em đúng không?”. Cô ta ôm chặt hần.

Anh nhìn cô ta một lúc lắc đầu cười khổ.

__” Anh giúp em là vì anh không muốn thấy Thiên Thiên ngày càng quá đáng. Vì anh và em là bạn bè, chứ không có ý gì khác. Tình cảm anh dành cho em chỉ là quá khứ, em nên sớm tỉnh ngộ đi”. Hần ra sức lắc vai Tuệ mong cô nhanh chóng quên đi cái tư tưởng đó.

__” Nhưng em yêu

anh anh hiểu điều đó mà”. Tuệ nhìn hần bằng ánh mắt chân thành.(Toàn là giả dối).

Hần lắc đầu vô lực __” Nhưng anh không yêu em Tuệ à”.

Tuệ xúc động đứng lên. __” Em không tin em không tin”. Cô lấy 2 tay bịt chặt tai lại.

Hần định tiến lại Tuệ nhưng cô ta đã nhanh chóng chạy ra khỏi đó.

Dù anh không yêu tôi anh cũng đừng mong gặp lại cô ta.

Lần trước không chết nhưng lần này cô nhất định phải chết.

Nó vào trong đó cũng đã 8 giờ rồi nhưng vẫn chưa ra. Anh lo lắng không biết có nguy hiểm gì không?.

Anh cứ đi qua đi lại trước phòng cấp cứu, đứng ngồi không yên.

__” Cạch”.

Cửa phòng cấp cứu mở ra. Đi theo đó là gương mặt nghiêm nghị của Thiên Mẫn. anh có thể nhận ra người đàn ông này, là anh trai Thiên Thiên.

Ánh mắt sắc bén nhìn anh. Có phần tức giận. mẫn tiến lại phía anh lạnh lùng hỏi

__” Chuyện này là như thế nào. Tại sao con bé lại bị thương nặng đến thế?”.

Đưa em gái bé bỏng của anh. Lòng anh đau như cắt khi biết cô bé toàn thân đầy vết máu do tai nạn giao thông vừa mới đưa vào cần phải cấp cứu lập tức là em gái mình.

Nhân không biết phải nói như thế nào cho phải.

__” Là có người cố tình đụng cô ấy”. ánh mắt đau đớn nhìn Mẫn.

Mẫn kích động tiến lại phía anh, nắm cổ áo anh lên ánh mắt giận dữ.

__” Tại sao lại có người muốn đụng Thiên Thiên?. Nói”. Giọng anh giận dữ hét lên.

Không thể đè nén được cảm xúc trong lòng. Từ lúc phẫu thuật anh đã rất sợ nó xảy ra chuyện gì. Anh cố gắng xem như người mình đang làm phẫu thuật là một người khác không phải là em gái mình.

Nhưng khi nghe Nhân nói là có người cố ý đụng nó thì tâm trạng anh phần nộ vô cùng cảm xúc bộc phát gương mặt đau đớn.

Nhân nắm chặt tay Mẫn đang nắm cổ áo mình.

__” Anh bình tĩnh lại đi. Tôi đã cho người điều tra chủ chiếc xe đó rồi. anh chớ kích động như vậy”.

Anh cố gắng trấn tĩnh tinh thần đang xúc động của Mẫn.

Cơ thể Mẫn bắt đầu dịu lại, anh mới cảm thấy yên tâm.

__”Chồng nó đã biết chuyện này chưa?”. Bỗng nhiên Thiên Mẫn hỏi.

Anh nhìn chằm chằm Thiên Mẫn __”Có thể do người phụ nữ đang theo bám anh ta làm, lúc chiều Thiên Thiên đến tìm tôi vì chuyện của Minh Khang nên mới xảy ra tai nạn”.

Bàn tay Thiên Mẫn nhanh chóng thành nắm đấm.

__”Chết tiệt”. lời vừa nói ra khỏi miệng Thiên Mẫn nhanh chóng tiến về phía cửa.

Nhân Thấy tình hình bất ổn kéo anh lại.

__”Anh bình tĩnh lại đi. Nếu Thiên Thiên thật sự bị ám sát thì không nên nói cho Khang biết nhất định cô ta sẽ còn giờ”.

Sự tức giận trong lòng khi nghe những lời nói này lập tức bình tĩnh.

__”Tuệ là Gia Tuệ phải không?”.

Mẫn có nghe nói về con người này. Xinh đẹp hiền lành từng là bạn gái cũ của Minh Khang.

Không lẽ vì nguyên nhân này mà cô ta muốn giết Thiên Thiên.

__”Đúng là Gia Tuệ người đàn bà nham hiểm”. giọng nói căm ghét.

__”Khiêm đứng rồi Khiêm có thể giúp chúng ta nhanh chóng tìm được người đó”.

Anh lên tiếng __”Tôi đã nhờ Tấn Nguyên bên tổ trọng án điều tra rồi sẽ nhanh chóng tìm ra tên đó thôi”.

Chợt có một ánh mắt sắc bén nhìn anh.

__”Anh nhầm thấy một người tìm hay là 2 người tìm sẽ nhanh hơn”. Giọng nói anh tức giận.

Mẫn lấy điện thoại ra gọi cho Khiêm.

__”A lô”. Khiêm lên tiếng.

__”Khiêm cậu đến bệnh viện ngay đi. Thiên Thiên..... con bé..... con bé xảy ra chuyện rồi, không được nói cho ba mẹ biết mọi người sẽ rất lo”.

Tuy không phải cùng mẹ sinh ra nhưng từ lúc nhận đứa em này anh đã xem Khiêm như an hem ruột thịt, tình cảm 3 anh em cũng trở nên rất tốt.

__”Anh nói cái gì??????? Thiên Thiên..... Thiên thiên bị tai nạn giao thông”.

Khiêm như bị sét đánh ngang tai khi nghe được cái tin khôn khiếp ấy.

Mẫn lấy tay xoa xoa thái dương do làm phẫu thuật cho Thiên Thiên suốt 8 giờ nên đầu đau ê ẩm.

__”Có chuyện gì đến bệnh viện rồi nói cho chú nghe”.

__”Em đến ngay”. Khiêm ngắt điện thoại chạy một mạch đến bệnh viện.

__”Cậu cũng mệt rồi, thiên Thiên cứ để cho tôi chăm sóc. Cậu về đi”. Nhân vở vai Thiên Mẫn nói.

Mẫn nhìn anh bằng ánh mắt xa xăm. Nhìn vào mắt Nhân Mẫn có thể trực giác được anh ta vẫn còn thích Thiên Thiên.

__”Cậu vẫn còn thương con bé”. Giọng nói này nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không còn kích động như lúc này.

Anh nhìn Mẫn bằng một ánh mắt chân thành.

__”Chuyện này còn quan trọng sao?”. Mi sụp xuống vẻ mặt buồn bã hiện lên.

Anh đã cố gắng quên nó. Tìm rất nhiều cô gái làm vật thay thế nó. Anh trở thành một công tử ăn chơi. Sát gái nổi tiếng, cứ nghĩ như vậy sẽ quên được hình bóng người con gái này.

Nhưng khi nhận được cú điện thoại của Thiên Thiên mọi cố gắng của anh coi như đổ sông đổ biển.

Mẫn khoát tay anh __”Quên đi. Bây giờ hãy mong con bé tỉnh lại, đừng nghĩ ngợi nhiều nữa.

__”.....”.

Anh im lặng không nói gì?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: THÌ RA LÀ CÔ

CHƯƠNG 15: THÌ RA LÀ CÔ

Khiêm đến với vẻ mặt lo âu. Tại sao lại xảy ra chuyện này? Trong lòng Khiêm lúc này bất an vô cùng.

Tiếng bước chân gấp gáp ngoài hành lang, cho thấy người này đang rất vội vã.

Thấy 2 bóng dáng ngồi trước phòng bệnh anh lập tức chạy lại.

Mẫn ngược mặt lên nhìn Khiêm lúc này toàn thân cậu ta toàn là mồ hôi. Gương mặt lo lắng đến phát tội.

__” Khiêm”.

__” Chuyện này là sao hả?. không phải Thiên Thiên đang rất khỏe mạnh sao?. Tại sao lại gặp tai nạn. Thiên Thiên sao rồi đã tỉnh lại chưa? ”.

Khiêm mất kiểm soát ra sức nắm hai vai Thiên Mẫn hỏi liên tục về mặt sợ hãi có lo lắng có. Vẻ mặt này nhìn thật khiến người khác khiếp sợ.

__” KHiêm cậu bình tĩnh lại được không?. Nó cũng là em gái tôi đấy. không phải riêng cậu”.

Mẫn tức giận quát lên trừng mắt nhìn Khiêm

Còn Nhân thì này giờ ừ ờ không nói được gì. Cậu này không phải bạn trai cũ của Thiên Thiên à.

Nhân chỉ tay vào mặt Khiêm lấp bắp hỏi.

__” Cậu là..... Khiêm?”.

Khiêm cũng dùng ánh mắt sắc bén nhìn Nhân. Cái gã này không phải lúc trước theo đuổi Thiên Thiên bị mình làm cho mấy trận toi tã sao?.

__” Tại sao cậu lại ở đây?”.

Một câu nói lạnh lùng khiến Nhân nhớ lại cảnh trước kia không khỏi rùng mình. Không phải hỏi tội đó chứ.

__” chuyện này xảy ra như thế nào?”. Khiêm hỏi.

__” \$!#\$%(“.

Nhân kể đầu đuôi câu chuyện cho Nhân nghe.

__” Mẹ nó”.

Khiêm tức giận đập mạnh vào tường, máu từ khớp tay không ngừng chảy ra.

__” Cậu làm cái quái gì thế muốn chết sao?”. Mẫn này giờ im lặng thấy hành động tự hại mình vừa rồi của Khiêm khiến anh bức mình quá lên.

__” Mặc kệ mình”. Khiêm ngược mặt lên __” Thiên Thiên soa rồi?”.

Lúc này giờ lo hỏi thằng khốn nào làm Thiên Thiên bị thương mà quên mất không biết tình hình nó soa rồi?.

Thiên Mẫn nghe Khiêm hỏi buồn bã ngồi xuống ghế.

__” Hô hấp rất yếu. chỉ tam thời ổn định thôi. Đã qua thời kì nguy hiểm nhưng não đã bị chấn động mạnh”.

Từng lời nói ra đau đớn vô cùng như có một con dao cắt vào cổ họng anh vậy.

_”Lúc nào mới có thể vào thăm Thiên Thiên?”. Khiêm la lắm rất muốn được gặp nó.

Thiên Mẫn lắc đầu_”Tình hình không mấy khả quan hiện giờ còn phải xem lại không thể vào thăm được”.

Khiêm ngồi xuống ghế cười khổ.

_”Tìm ra kẻ đó chưa?”. Khiêm hỏi.

_”Tân Nguyên đã cho người điều tra chủ chiếc xe đó sẽ nhanh chóng tìm ra kẻ đó thôi. Mọi người đừng lo”. Nhân nói.

Từ xa có một bóng dáng nhỏ nhắn đang hoảng loạn chạy từ cửa bệnh viện vào. Không khó đoán được người đó là ai?.

_”Thiên Thiên..... thiên Thiên nó bị làm sao vậy?”. Linh Nhi hoảng loạn hỏi.

Lúc này cô nghe lén cuộc trò chuyện của Khiêm khi đang đến nhà tìm Thiên Thiên.

3 người dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Nhi. Và cùng có chung một suy nghĩ tại sao cô biết?.

_”Làm sao em biết Thiên Thiên bị tai nạn?”. Khiêm hỏi về mặt nghi ngờ.

Nhi chỉ tay vào mặt Khiêm.

_”Em nghe anh Khiêm nói”.

_”Hả”. Khiêm bất ngờ hỏi, vô tình bị vu oan.

Nhi lờ lờ nói vội che miệng lại.

_”không phải không phải. là em nghe trộm anh Khiêm nói chuyện điện thoại khi em đến nhà tìm thiên Thiên”.

_”Thì ra là vậy”.

_”Nó sao rồi mấy anh. Có sao không?”. Nhi lo lắng hỏi.

_”Chưa biết được nữa em à”. Mặt 3 người buồn rầu.

.....

Tại một căn phòng kín, không đèn không ánh sáng chỉ toàn một màu đen.

Người con gái ngồi trên ghế nở một nụ cười độc ác trên môi.

_”Cậu làm rất tốt”. gương mặt vẻ hài lòng.

Người đàn ông phía trước cũng cười sùng sịnh.

_”Thù lao của tôi, cũng đã tới lúc đưa rồi đúng không cô?”.

Hắn ta nở một nụ cười tà mị. làm cái nghề này chẳng qua cũng chỉ vì tiền mà thôi.

Cô ta cầm sấp tiền trên tay vỗ qua vỗ lại, sau đó ném về phía hắn ta đang đứng.

Chộp lấy được sấp tiền trên tay vui không tả được.

_”50 triệu này. Nếu muốn cứ mở ra đếm lại cũng chẳng sao tôi không ngại nói gì đâu?”.

Cái giá này cũng không quá đắt để lấy mạng Thiên Thiên.

Hắn nhìn sấp tiền trên tay mỉm cười vẻ hài lòng.

_”Nếu cô Gia Tuệ đã đưa rồi thì tôi yên tâm. Bảo đảm rằng không thiếu một xu hahahaha”.

Cô ngược mặt lên nhìn hắn ta.

_”Cậu có chắc rằng đụng như thế này con bé đó chết rồi không?”. Mặt dù chừng kiến cảnh nó bị đụng nhưng lần trước không chết, nên lần này cũng có phần hơi bất an.

Hắn nhếch miệng tự cao nói_”Tôi đã ra tay thì cô khỏi lo. Với vận tốc như vậy có tiền mới cứu được huống hồ là bác sĩ Việt Nam rất

kakakaka”.

Nhưng thật ra hấn đụng không quá mạnh. Vì hấn thấy nó quá đẹp nên hơi thất thần. một cô gái đẹp như vậy chết đi thì rất là đáng tiếc.

Chỉ cần lấy được tiền

đi một nơi khác thật xa. Dù cô bé đó còn sống hay không cũng đã không còn quan trọng.

Gia Tuệ lúc đầu còn hơi nghi ngờ nhưng khi nghe câu nói này của hấn ta thì hoàn toàn tin ngay. Cô ta không tin mạng của nó lại lớn như vậy?.

_”Được như vậy thì tốt cậu có thể đi”.

_”Vậy thì xin chào tạm biệt cô Gia Tuệ”. Trên thế gian này ai cũng vì tình yêu của mình mà giờ những thủ đoạn ác độc giết người như cô thì đàn ông trên thế gian này thà không lấy vợ ở giá còn hơn. Đó là những suy nghĩ của hấn về Gia Tuệ người con gái độc ác này.

Khi hấn bước ra khỏi cửa Gia Tuệ vui sướng ngã người ra sau ghế. Tận hưởng hương vị của điều thuốc trên tay.

Trong lòng chợt nhớ đến Minh Khang. Cô ta liền cười vui vẻ cầm túi xách đi ra ngoài.

Cuối cùng những gì mình muốn cũng đã đạt được. Thiên Thiên à cô chó có trách tôi có trách thì trách cô không chịu nghe lời. tranh giành Minh Khang với tôi làm gì không biết.

(Bạn đang đọc truyện tại chúc các bạn vui vẻ) _”HAAAAAAAAAAAAAAAAA”.

.....

_”Đã khuya thế này rồi tại sao lại chưa thấy về?”. hấn lo lắng đứng lên ngồi xuống không yên.

Bây giờ cũng đã 10 giờ rồi. bình thường Thiên Thiên đâu có về trễ như vậy chứ?. Cô ấy đã đi đâu, hấn lo lắng cho nó(Chửi nó cho đã rồi lo lắng).

Hấn tự biết mình hôm qua thật sự rất quá đáng. Nhưng hấn cũng chỉ muốn tốt cho nó thôi.

Đêm qua nó đã không về hấn cứ nghĩ nó về nhà mẹ giận dữ hấn ít giờ thôi. Nhưng tới bây giờ cũng đã 2 ngày hấn thật sự rất lo.

Giang trong nhà bếp thấy hấn lo như vậy trong lòng cũng lo theo. Nó đi hum nay nữa cũng đã 2 ngày, nó chưa từng như vậy dù ở nhà mẹ đi chẳng nữa tôi cũng nhất định sẽ về.

_”Ting tang”.

Tối như vậy rồi còn ai đến nữa vậy trời. đó là suy nghĩ lúc đầu của hấn.

_”Có khi nào là Thiên Thiên về”. hấn chợt nghĩ ra chạy nhanh đi mở cửa.

Nhưng người trước mặt tươi cười hạnh phúc nhìn hấn không phải nó mà là Gia Tuệ. Chợt mặt hấn nhanh chóng biến mất cái nụ cười mừng rỡ trên môi.

Gia Tuệ nhận thấy được điều đó tức tối đen mặt mãi.

_”Anh..... anh không định mở cửa cho em vào à”. Giọng nói của cô ta nhỏ nhẹ yếu đuối vô cùng. Khác với hoàn toàn khi cãi nhau với Thiên Thiên.

Hấn nhìn cô ta_”Em đến đây làm gì?. Trời cũng đã khuya rồi em về ngủ sớm đi. Anh còn phải nghỉ ngơi nữa”.

Hấn thật sự đã hối hận vì mắng Thiên Thiên. Cô ấy đi đâu rồi không biết, còn Gia Tuệ thì cứ ngày nào cũng đến tìm hấn.

Cô ta tức tối nhìn hấn nhưng nhanh chóng nờ lại một nụ cười xinh xắn.

_”Em thấy dạo này anh không được khỏe nên muốn đến đây chăm sóc anh. Dù gì Thiên Thiên cũng đã bỏ mặt anh không thèm đếm xỉa tới”. cô ta nói nhiều ngữ điệu khác nhau.

Hấn lờ mờ cô_”Anh không cần em phải chăm sóc. Vì cứu em gia đình anh đã đủ phiền phức rồi”.

Mắt cô ta bắt đầu uơu ướn nhìn hấn.

_”Tại sao anh lại đối xử với em như vậy chứ. Em thật lòng yêu anh mà”.

Hấn thấy cảnh tượng này cũng không đành lòng cứ nghĩ nói như vậy Gia Tuệ sẽ giận dữ bỏ về nhưng không ngờ lại khóc đến như vậy.

Hấn thật sự không còn yêu Gia Tuệ nữa nên hấn không muốn Cô ta còn niềm tin với tình cảm ảo của riêng mình nữa. hấn định nhắm mắt để cô ta quên đi

nhưng.....

Hắn đành phải mở cửa cho cô ta vào, đứng khóc ở ngoài như vậy lỡ thiên thiên về thấy được thì không hay.

__” Em vào đi”.

Ánh mắt cô ta có nét cười đắc ý.

Định dùng chiêu này để tôi buông tha anh sao?. Anh đừng có mơ, tôi không phải là đứa nhóc anh nói gì cũng tin như Thiên Thiên đâu.

Cô ta biết hắn cứu mình là vì không muốn nó càng phạm càng sai. Khi thấy lần thứ hai hắn định dùng biện pháp mạnh để trị nó.

Nhưng cũng thật sự vui mừng vì nó cứ nghĩ hắn nói những lời đó là thật. nó nghĩ hắn vẫn còn yêu người tình cũ.

Còn người được lợi nhất chính là cô ta.

Tên thuộc hạ được Gia Tuệ thuê ám sát Thiên Thiên tên là Kiệt. hắn cũng là một trong số những người đâm thuê chém mướn.

Vụ này có thể hắn sẽ đi lâu hơn mọi lần.

Tuy có phần tiết chiếc xe đẹp đề này nhưng không thể giữ được vì đó là bằng chứng phạm tội của hắn.

Hắn chạy chiếc xe có biển số XX lên bờ núi cao. Rồi cài bên trong một quả bom có thiết bị điều khiển từ xa, rồi đi ra cách xe khoảng 10 mét.

Hắn nhấn nút điều khiển trên tay__” Bùm zzzz”. Mọi chứng cứ đã tan thành mây khói.

Nhưng hắn không thể ngờ rằng có người luôn đi theo sau và quan sát rất kĩ mọi chuyện hắn đang làm.

.....

__” Reng reng”.

Thấy số điện thoại trên màn hình Nhân nhanh chóng bắt máy.

__” Alo sao rồi tìm được chưa?”. Anh gấp rút hỏi.

__” Đã tìm được chủ nhân của chiếc xe, hắn đã cho bom nổ phá hủy chiếc xe đó rồi. mình nghi ngờ hắn đang

có ý định ra sân bay. Cậu đến ngay đi. “. Nguyên căn thẳng nói.

__” Sao rồi có tin tức gì chưa?”. Khiêm và Mẫn lo lắng hỏi.

Nhân quay sang nhìn mọi người__” Có tin rồi hắn đang trên đường đến sân bay chúng ta phải lập tức đến đó”.

Mẫn nhìn Khiêm__” Cậu cùng đi với Nhân đi. Thiên Thiên ở đây có tôi chăm sóc là được rồi”.

__” Em đi nữa”. Linh Nhi lên tiếng.

Khiêm nhìn Nhi nhăn mặt__” Chuyện này không phải đùa đâu em là con gái không nên đi”. Nhìn vẻ yếu đuối này đi chỉ thêm phiền phức.

__” Con gái thì sao em muốn đi em muốn giết kẻ đã đung Thiên Thiên”. Nhi kiên quyết.

Nhân thấy không được__” Em đi rồi bọn anh còn phải lo cho em nữa, không được đâu”.

Nhi lườm 2 người lấy điện thoại ra gọi cho ai đó.

Sao 2 hồi chuông đầu dây bên kia có người nghe máy.

__” Alo tui nghe nè”. Khánh Hoàng nói.

__” Cậu đến bệnh viện ngay đi mình có chuyện cần cậu giúp”. Nhi lạnh lùng nói, nhìn 2 người đang không hiểu gì?.

__” Cứu binh đây”. Mẫn thấy vậy nói.

__” Chuyện gì sao?”. Hoàng hỏi.

__” Kêu đến liền thì đến đi nói nhiều quá”. Nhi bực mình quát lên.

_”Đến liền đến liền”.

Nhi cúp máy quay sang nhìn Khiêm và Nhân.

_”Bây giờ có thêm một người nữa anh tâm bảo vệ tôi rồi các anh không cần lo đi được rồi chứ?”. Nhi khoanh tay bực mình trừng mắt 2 kẻ khinh thường mình.

_”Ừ cô cứng đầu quá không cho đi cũng không được”. Nhân nói.

Nhi chỉ lườm anh một cái rồi đi ra ngoài. Thời gian gấp rút ở đây cái chỉ thêm chuyện thôi.

.....

Trên đường tới sân bay.

_”Két tttt”.

3 chiếc xe phanh gấp khối bay mịt mù. Người đàn ông ngồi bên trong nhìn 3 chiếc xe chặn phía trước mặt mải tái xanh.

Không thể nào nhanh chur vậy lại tìm ra chứ.

5 người trong xe bước ra không ai khác là Khiêm, Nhân, Linh Nhi, Nguyễn và Khánh Hoàng.

5 gương mặt đầy sát khí đến nỗi muốn giết người, toàn thân hần bắt đầu run rẩy. cả 5 người lần lượt tiến về phía chiếc xe của Kiệt.

_”Xuống”. giọng nói lạnh băng đầy sát khí này không ai khác là của tứ bang chủ.

Hần trong lòng sợ hãi bước xuống xe.

_”Thay xe nhanh nh”.

Nguyễn khinh bỉ nói có chút mỉa mai. Vừa mới vức chiếc xe kia liền có ngay xe mới cho hần chạy. xem ra người thuê hần cũng không phải con nhà bình thường.

Hần tròn mắt nhìn Nguyễn_”Cảnh sát Nguyễn nói sao em không hiểu?”. hần ở ngoài chợ đời bao lâu nay làm sao không biết cảnh sát Tấn Nguyễn chứ khác tính của bọn tội phạm đây mà.

Nguyễn cười_”À thì ra chú em đây quen biết tôi sao?”. Hần ta từng bị anh bắt giam vì tội hành hung người khác.

Lúc này 4 người kia thấy giọng điệu nói chuyện của Kiệt máu bắt đầu sôi lên.

Khánh Hoàng tiến tới mặt đầy mùi thuốc súng, 2 tay siết chặt lấy cổ hần.

_”Ặc”. hần do bị bắt ngờ cùng hoảng sợ mặt mải tái xanh nhìn Hoàng.

_”Nói kẻ nào sai mày Thiên Thiên”. Khi nghe tin này anh chỉ có một ý nghĩ trong đầu bắt được thằng đó là giết.

_”Khụ khụ. anh thả tôi ra trước đi”. Hần thở không được ra sức nói.

Nhi thấy vậy tiến lại chỗ Hoàng.

_”Cậu buông hần ra đi nếu giết hần rồi thì coi như uống công vô ích”.

Hoàng tức giận đẩy mạnh hần ngã ra sau cánh cửa một tay bóp chặt cổ hần.

_”Giờ thì có chịu nói hay không. Hay mày muốn xuống dưới nói cho Diêm Dương nghe?”.

_”Tôi không biết tôi không có đưng ai hết”. hần ra sức chối.

Lúc này Nhân cũng tiến lại đám mạnh vào bụng hần làm hần đau đến ôm bụng la inh ỏi.

_”Mày tưởng tại này là đồ ngọc cho mày gạt à. Lúc này mày tiêu hủy chiếc xe đó tao còn ghi lại một đoạn video nè”. Nhân cầm chiếc I phone trên tay quơ qua quơ lại khiêu khích cùng uy hiếp nhìn hần.

Hần há hốc miệng không thể tin được nhìn Nhân. Không thể nào trước khi làm chuyện đó hần đã nhìn kĩ xung quanh rõ ràng không có ai tại sao??.

Đoạn băng đó là do Nguyễn ghi lại. làm bằng chứng khi chiếc xe đã mất. chỉ định làm bằng chứng thôi nhưng không ngờ nó lại có công hiệu nhanh như vậy?.

_”Mày dùng cái đó ra hù tao sao?. Tao không có tiêu hủy chiếc xe nào hết mày không tin thì tùy”. Hần dám khẳng định rằng không ai thấy. làm cái công

việc này cần phải rất cẩn thận chứ.

_”Bốp “. Khiêm tức giận đấm vào mặt hấn.

_”Đến lúc này mà còn ra sức chối quả thật không biết trời cao đất dày gì mà”.

Nhân cười nham hiểm _” Nếu mày không tin thì để tao bắt cho mày coin ha”.

Nhân cầm chiếc điện thoại bắt đoạn video đó lên đưa trước mặt hấn.

_” Sao lại có thể như vậy được?”. hấn ngạc nhiên lên tiếng

_” Đó là lí do vì sao bọn tội phạm tội bây luôn bị cảnh sát bắt”. Nguyên nói.

Hấn tròn mắt nhìn Nguyên _” Là anh. Anh đã theo dõi tôi sao?”.

Nguyên lắc đầu _” Đến nước này rồi mày phải hiểu rõ một điều. nếu mày không nói với cái tội danh lấy xe

giết người này cũng đủ làm mày ăn com tù mọc rong.

Còn nếu mày nói ra thì người chủ mưu sẽ bị tội nặng hơn. Mày có công giúp điều tra nhất định sẽ được khoan hồng”. từng lời nói đầy sức thuyết phục.

Nhưng ngoài miệng thì nói vậy thôi chứ anh biết chắc hấn ta không sống nổi tới 2 ngày.

Hấn như bị thuyết phục hoàn toàn từng lời nói của Nguyên được hấn nghe rất kĩ. Và hấn cũng không muốn ăn com tù lâu. Người đàn bà kia quá ác độc không nên nghĩ cho cô ta nữa.

Hấn ngược khuôn mặt đã sung húp do bị đánh lên nhìn 5 người.

_” Được tôi nói. Chuyện này do cô Gia Tuệ bỏ 50 triệu ra thuê tôi làm”.

Cả 5 người đều ngạc nhiên. Người cảm thấy tức giận nhất là Hoàng và Nhi.

_” 50 triệu mày có bị khủng hay lú lẫn gì không?. Cái mạng của Thiên Thiên mà chỉ đáng giá 50 triệu. con này có nghèo không vậy?”. Nhi tức giận bắt bình nói.

_” Trên chốn ăn chơi này có biết bao nhiêu người muốn giết nó. Cái giá cũng lên tới 1 tỉ mua cái mạng nó. Mày thật là thằng quá ngu”. Hoàng lắc đầu tiết nứi.(hơi chém xui nha bà con).

4 người nghe nói vậy tròn mắt nhìn 2 kẻ vừa nói ngạc nhiên không tả nổi.

_” Cái gì 1 tỉ”. Kiệt há miệng.

_” Ặc “. Thôi chết mình vừa nói cái gì vậy. Nhi và Hoàng nhìn nhau.

_” Thì..... Thì gia tài nhà nó cũng quá trời nó là con gái một triệu phú cái mạng có 50 triệu không phải quá rẻ sao?”. Nhi nhanh miệng thoát tội.

_” Ừ đúng rồi đó”. Hoàng hòa theo.

_” ừ”.

_” Quả nhiên là cô ta”. Khiêm tức giận nói.

_” Bây giờ phải tìm cô ta tính sổ”. Nhi nói.

Mọi người đang định đi thì Nhân kêu lại.

_” Khoan đã. Trước hết phải cho Khang thấy bộ mặt thật của Gia Tuệ. Đó là câu nói trước khi Thiên Thiên gặp chuyện”. về mặt an có chút buồn khổ.

_” Được tạm thời tha cho cô ta một mạng”. Nhi nói. Hành hạ cô ta cho đến chết Thiên Thiên mới vui được. đó là suy nghĩ hiện tại của Nhi.

_” Nhưng bây giờ chúng ta cần phải làm gì?”. Hoàng nói.

Nhân trầm tư _” Có cách rồi. muốn bắt được con mồi trước hết dụ nó vào bẫy”.

Kì này cô thê thăm rồi Gia Tuệ ạ. Kiệt lắc đầu buồn xui, hấn chợt nhớ ra Hoàng là ai. Tứ bang chủ kì này hấn chết thật rồi.

Cả 4 người đều đồng ý với sáng kiến của Nhân.

_” Còn hấn ta chúng ta giải quyết luôn sao?”. Khiêm nói.

_” Đừng cứ giam hấn trong kho đi đừng ra tay”. Nhân ngăn.

Nguyên thấy bạn mình vì nể mình nên chỉ lắc đầu noi_” Thôi mình có việc rồi chuyện này giao cho các cậu mình về sở đây”.

Anh nghĩ mình tự đi mọi người sẽ thoải mái làm việc hơn dù gì anh cũng là một cảnh sát không cho phép người dân phạm tội mà. Dù biết nhưng không thấy ngăn cản thì tất nhiên được xem là không vi phạm nghề nghiệp.

Nhân hiểu ý Nguyên_” Cảm ơn cậu ngày hôm nay đã giúp mình tìm ra hấn, đi thông thả”.

_” Tạm biệt”. cả 4 người vẫy tay tạm biệt chiếc xe cảnh sát đang khuất dần.

_” Cậu cảnh sát này được đó chứ?”. Mọi người ai cũng hiểu vì sao Nguyên về trước.

_”.....”. Nhân chỉ cười không nói gì.

_”bây giờ chúng ta tiến hành theo kế hoạch đi”. Khiêm nói.

_” Ủ đi thôi” cả 5 người tiến về xe của mình. Nhi và Hoàng đi chung. Còn xe kia là của Khiêm và Nhân.

Mỗi người đi một hướng riêng cho nhiệm vụ riêng của mình.

_” tìng tang”. Cửa nhà lại vang lên.

_” tới rồi ai lại đến tìm anh vậy?”. Gia Tuệ đang ngồi gọt trái cây. Còn hấn thì mặt mày ủ rũ.

Thiên Thiên về sao?

Hấn chạy nhanh ra mở cửa, nhưng lần thứ 2 lại thất bại. người ngoài cửa là Khiêm Nhi Nhân và Hoàng không phải Thiên Thiên.

_” Tôi có chuyện muốn tìm cậu”. Khiêm không khách khí nói.

Hấn lờm Khiêm_” Chuyện gì lần trước chưa đủ sao?”.

Khiêm mắt chứa đầy sát khí nhìn thẳng vào mắt hấn.

Nhi thấy không ổn liền ra tay giả hòa_” Chuyện gì vào nhà nói. Hay thầy định không cho tụi này vào đứng đây hoài sao?”. Nhi ngó bên vào bên trong.

_” Con Gia Tuệ đang ở bên trong đúng không?. Thầy thật quá đáng”. Nhi tức giận khi thấy con Gia Tuệ bên trong nhà.

Hấn nhất thời không biết nói gì_” Chuyện này..... vào đi “. Hấn đánh trống lảng quay qua kéo cửa cho mọi người vào.

5 người đi vào trong hấn thì nhìn Gia Tuệ không nói gì. Còn Gia Tuệ thấy mọi người đều đến nhất thời không biết làm sao?.

Nhi lên tiếng_” Cô cũng mặt dày thiệt đó nhân cơ hội Thiên Thiên không có ở nhà đến đây quyến rũ chồng người ta. Đúng là hồ ly tinh mà”. Nhi chẳng khách khí khi đối diện với loại đàn bà không bằng cảm thú này.

Gia Tuệ tức giận đến đỏ mặt_” Cô ăn nói cần thận đấy”.

Lúc này cô ta mới quay qua nhìn 3 người con trai và chết trân tại chỗ khi thấy Nhân cũng có mặt ở đây.

_” Nhân”. Cô ta nói không nên lời.

Nhân cười mãi mãi nhìn Tuệ_” Hazzzz coi như tôi có mắt không trông”. Về mặt tiếc nuối.

Cô ta liền đi lại

nắm tay bám lấy Nhân_” Mọi chuyện không phải như anh nghĩ đâu”.

_”Ặc” chợt nhớ ở đây có cả Minh Khang. Nhất thời cô ta bị dồn vào đường bí.

_” Buông bàn tay cô ra”. Nhân mạnh bạo quát lên.

Minh Khang nhìn cô không nói gì, trong lòng suy nghĩ vì người như thế này mà trách Thiên Thiên.

_” Bốp bốp”. Nhi vỗ tay như xem kịch vui.

_”Ồi cha cha. Có bạn trai ùi đấy sao?. Làm thế nào bây giờ cả 2 đều ở đây hazzzzzzz khó xử à nha”. Nhi mĩa mai.

Tuệ lườm Nhi búng ánh mắt căm phẫn. rồi cô ta dùng ánh mắt đáng thương nhìn Nhân.

_”Biến”. Nhân phun ra một câu làm cô ta đứng hình.

_”Hazzzz biểu biến kìa lúc này mà cô còn mặt mũi ở đây sao? Gặp tui tui bấm nút biến ngay lập tức”. Hoàng không chịu được lên tiếng đã kích.

_”Các người các người được lắm”. Gia Tuệ tức giận cầm giỏ xách hống hách đi ra.

Chết tiệt tại sao 2 người lại quen biết nhau . làm sao bây giờ.

Trong phòng lúc này không khí căng thẳng.

_”Anh đã nhìn ra bộ mặt thật của cô ta rồi phải không?”. Nhân nói.

Hắn ngước mắt lên nhìn Khiêm.

_”Thiên Thiên đang ở đâu?”. Giọng nói lo lắng mọi người có thể cảm nhận được.

_”Thầy làm tổn thương nó bao nhiêu đó chưa đủ sao?”. Nhi không kìm được trách móc.

Mặt hắn ân hận_”Tôi chỉ muốn Thiên Thiên bớt cái tính cách bướng bỉnh của mình thôi. Thật sự việc cô ấy làm với Gia Tuệ rất quá đáng.

_”quá đáng. Anh có biết đầu đuôi mọi chuyện không?”. Khiêm Nói.

Hắn Ngạc nhiên quay qua nhìn Khiêm_”Đầu đuôi mọi chuyện là sao?”. Hắn thật sự không hiểu, hắn đã hiểu lầm hắn chẳng.

Nhân thở dài về mặt đau xót khi nhớ lại cảnh nó đang nằm trong bệnh viện.

_”Cậu hãy nghe tất cả những gì ghi trong này đi”. Nhân đưa đoạn ghi âm cho hắn nghe.

_”.....”. hắn nhận lấy áp lên tai.

Từng lời nói trong đây hắn nghe rõ mồn một. hắn thật sự đã trách lầm nó sao. Hắn dùng ánh mắt bi thương nhìn Nhân.

_”Hiện giờ cô ấy đang ở đâu tôi muốn gặp cô ấy?”. hắn ra sức kéo tay Nhân.

_”Thầy con hỏi sao? Vì Thầy mà Thiên Thiên mới ra nông nỗi như vậy?” nhi thấy thương cho nó không nhịn được khóc thành tiếng.

Thấy Nhi khóc trong lòng hắn có cái gì đó rất bất an.

_”Thiên Thiên đâu. Nói nói”.

_”Cô ấy bị tai nạn giao thông đang nằm cấp cứu trong bệnh viện tình hình hiện giờ rất nguy kịch”. Khiêm nói trong đau đớn.

_”Cái gì?”. Hắn tròn mắt lên không tin vào tai mình.

Hắn như điên chạy ra ngoài đi đến bệnh viện mà không quan tâm. Trên người mình chỉ là một bộ đồ ở nhà mỏng manh. Nhìn thảm hại vô cùng.

Nhân nhìn hắn lắc đầu_”Phải chi ngay từ đầu cậu chịu tin tưởng thì đã không như thế này”.

_”Bây giờ chúng ta làm gì. Để thấy ấy đến thế nào cũng làm chấn động đến bệnh viện”. hắn đang điên như zầy thế nào cũng phá tan cái phòng đòi vào gặp Thiên Thiên.

_”Điện thoại cho Thiên Mẫn đi”. Khiêm nói.

_”Ừ”.

_”Reng reng”.

_”alo Mẫn, Minh Hoàng đang như điên chạy đến bệnh viện cậu ngăn cậu ấy lại nha”. Hoàng nói.

_”Tôi biết rồi”. giọng nói lo lắng lại vang lên.

_”Vậy thôi cúp máy đây”.

_”Ừ”. Mẫn cúp máy.

_”Bây giờ tính sao?”. Nhi nói.

_”Dụ cáo lời đầu”. Nhân nói.

_”Kiệt ra đi”. Khiêm nói nhìn Kiệt từ chiếc xe bước ra.

_”Bây giờ tới lúc cậu làm việc nên làm rồi đấy”. Khiêm nói.

Về mặt Kiệt lo lắng_”Tôi cần phải làm gì?”.

!@\$^**((

.....

_”Reng reng”.

_”Alo chuyện gì vậy?”. Giọng Gia Tuệ có phần hơi cáo gắt, vừa nảy vì chuyện ở nhà Minh Khang bị Nhân bắt gặp làm cô ta tức giận vô cùng.

_”Tiểu thư ơi không hay rồi”. giọng Kiệt hoảng loạn.

Cô ta bắt đầu cảm thấy bất an.

_”Chuyện gì vậy?. không nói là lấp ba lấp báp cái gì?”. Cô ta quát lên.

Kiệt nói nhỏ_”Vừa lúc nảy tôi đi vào bệnh viện khám vết thương hôm bữa đụng xe á. Tui thấy..... tui thấy”. hấn lưỡng lự không biết nói hay không?

Cô ta bực bội_”Có chuyện gì thì nói nhanh đi?”. Lê mẽ hết biết.

_”Thiên Thiên vẫn còn sống tình hình đã đỡ hơn rồi”. hấn lo lắng nói.

Gia Tuệ như bị sét đánh vào tai_”Cái gì vẫn còn sống”.

Tại sao cô không chết cho khuất mắt tôi. Tại tôi xui xẻo hay mạng cô quá lớn. Thiên Thiên tôi căm thù cô.

_”Tôi xin lỗi tôi không ngờ cô ta còn sống. cô ta nhìn thấy mặt tôi làm sao bây giờ?”. Hấn sợ hãi cầu cứu Gia Tuệ.

Cô lấy tay xoa xoa thái dương mẹ kiếp lại thất bại.

_”cậu bình tĩnh nó đang ở phòng bệnh số mấy”. mặt cô ta lúc này đầy thù hận không thể bâm Thiên Thiên ra trăm mánh.

_”Số phòng 254. Tiểu thư tính như thế nào”. Kiệt hỏi.

Cô ta nở một nụ cười tàn ác_”Nếu mạng cô ta lớn như vậy thì chính tay tôi sẽ xử lý triệt để”.

_”Cô.... Cô”. Hấn sợ ập a ập ứng.

Gia Tuệ khề nhăn mải_”Có

một chuyện như vậy cũng không thể trách cậu. hãy cầm tiền và trốn ngay đi”.

Hấn cười khổ tôi mà trốn được đội cô nói à.

_”Tôi biết rồi tôi sẽ nhanh chóng vượt biên đi. Tiểu thư bảo trọng”.

_”Được rồi chú đi ngay đi”. Cô ta nói xong ngắt máy.

.....

Cả 4 người nở một nụ cười hài lòng.

Kiệt quay qua nhìn bọn họ run rẩy_”Cô ta nói sẽ chính tay làm”.

Kiệt không ngờ người con gái bề ngoài xinh đẹp hiền lành này quá mức tàn ác như vậy. đến hấn con phải bắt ngờ.

_”Con này tự đưa mồi vào miệng cọp”. Hoàng tức giận răng nói.

Nhi cười mỉa mai_”Tôi xem cô ta còn tự cao tự đại phá hoại cuộc sống của Thiên Thiên được bao lâu?”.

_”Bây giờ thì đến bệnh viện bắt hồ ly thôi”. Hoàng nói.

Ánh mắt mọi người lúc này đã sáng hơn rất nhiều.

_”Đi”. 3 chiếc xe phi nhanh đến bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: THẾ GIỚI CỦA 2 NGƯỜI

CHƯƠNG 16: THẾ GIỚI CỦA 2 NGƯỜI

_”Thiên thiên”.

Hết hết vọng vọng của hắn dọc theo dải hành lang, giọng nói đau đớn của một người đang mất đi một thứ rất quan trọng, tiếng hét của hắn làm cho không ít người ngoái lại nhìn người đàn ông quá bất bình thường.

Thiên Mẫn thấy vậy bỗng nhăn mặt. Nó cũng biết ân hận cho những gì mình đã làm rồi sao? Đó là suy nghĩ hiện tại của Mẫn.

Hắn từ xa thấy Thiên Mẫn cũng đang nhìn mình hốt hải chạy lại ghì chặt cánh tay anh.

Hơi thở gấp gấp_”Thiên Thiên đâu cô ấy sao rồi?”. giọng nói có phần đuối sức.

Chạy một quãng đường từ nhà tới đây không phải chuyện dễ dàng gì?. Nhưng hắn lại đi với một cái vận tốc hết sức là khiếp người.

Anh lắc đầu về đau thương nhìn hắn_”Bây giờ cậu mới chịu nghĩ tới nó sao?. Nó nằm trong đây ngày hôm nay là ngày thứ 2 rồi đấy”. thật sự hắn ta làm anh rất thất vọng.

Hắn đơ người mình thật sự vô dụng như vậy sao?

_”Tôi....”. hắn không nói nên lời cụp mắt xuống gương mặt hiện lên vẻ bi thương tột cùng.

_”Nó yêu cậu. tôi có thể cảm nhận được điều đó. Mà tại sao cậu lại nỡ làm tổn thương đứa em gái bé nhỏ của tôi?. 2 ngày cậu có biết nó trong cậu đến như thế nào không?”. Mẫn hơi kích động.

2 ngày nay tình hình Thiên Thiên vẫn như thế không có một tí chuyển biến nào?. Anh lo lắng sợ nó xảy ra chuyện gì không hay.

Anh dấu hết ba mẹ không cho mọi người biết sẽ lại càng lo lắng thêm. Thức suốt đêm trong chùng sức khỏe của nó.

Từ nhỏ tới lớn anh luôn bảo vệ cho nó. Nó muốn gì thích gì anh đều đáp ứng tất cả, kể cả những chuyện không vui nó đều tâm sự với anh. Vừa là anh trai vừa là một người bạn thân.

Làm sao không đau khổ khi thấy nó nằm bất động trên giường như vậy.

”Tôi biết mình là người có lỗi, nhưng chuyện đó sau này anh có thể tính sổ với tôi nhưng bây giờ tôi xin anh cô ấy đang ở đâu tôi muốn gặp cô ấy”. hắn nghẹn ngào không thốt nên lời”Cô ấy rất cần tôi”.

Anh cũng không đành lòng thấy hắn như vậy mà không cho gặp nó. Và điều quan trọng hơn là anh biết nó rất cần bàn tay chăm sóc của hắn.

Anh nhìn hắn_”Nó đang ở bên trong cậu vào đi”.

Hắn nhìn cánh cửa phía sau anh. Cô ấy đang trong đó sao? Không nghĩ nhiều hắn bước vào thật nhẹ nhàng như thể sợ người con gái bên trong không yên giấc.

_”Cạch”.

cửa phòng được hắn mở ra.

Mùi thuốc ồng nặc làm người khác không khỏi khó chịu.

Hắn tiến lại phía người con gái đang nằm bất tỉnh trên giường. mặt hắn trở nên chua xót bi thương khi nhìn thấy nó.

Đôi mắt nhắm lại, đôi môi khô hốc không còn sức sống căng mọng như mọi ngày. Gương mặt trở nên nhợt nhạt gò má bắt đầu hiện rõ ra, nó ốm đi không ít. Trên đầu còn có một miếng vải trắng quấn chặt.

Hắn nhìn nó ngồi xuống ghế nắm chặt đôi bàn tay lạnh ngắt của nó.

__”Thiên Thiên à anh đến rồi đây em mau tỉnh lại đi. Đừng ngủ nữa mà”. Hắn nói nhỏ môi chạm nhẹ vào bàn tay nó, hắn muốn dùng đôi bàn tay to lớn của mình sưởi ấm đôi bàn tay nhỏ bé của nó.

Hắn áp má vào tay nó __”Tay em lạnh quá Thiên Thiên à. Tỉnh lại đi 2 chúng mình về nhà, anh sẽ nấu món canh em thích nhất, bảo đảm em không còn lạnh luôn”. Hắn có phần treu ghẹo, cũng đau khổ.

Hắn muốn tìm lại cảm giác ấm áp khi nó còn bên cạnh hắn. lúc nào cũng thích đầu khấu với hắn. nó rất thích ăn món canh do hắn nấu mặc dù không ngon lắm nhưng là tình cảm hắn dành cho nó, Nó đều thích.

Miệng thì lúc nào cũng chê dỡ ẹt nhưng lần nào hắn nấu nó đều anh hết, còn ban cho hắn một nụ cười ấm áp trên môi. Một nụ cười mà suốt đời này hắn không sao quên được.

Một giọt nước nóng bỏng rơi trên tay nó. Đó chính là nước mắt của hắn. nó là người con gái đầu tiên làm cho hắn rơi lệ.

Dù hôn mê nhưng nó có thể cảm nhận được hắn đang bên cạnh đang nói cái gì với nó. Nó

cố mở mắt nhưng không thể mắt nó cứ như vậy, giống như không còn là của nó nữa.

Cơ thể cũng chẳng nghe lời không chịu nghe theo sự sai khiến của nó. Nó chỉ có thể nằm đó nghe hắn nói mà không thể trả lời.

Mắt hơi đau cảm giác ứ nước trong mắt, dù tiềm thức không có nhưng nó lại có thể cảm biết được mình cũng đang khóc.

Hắn nhìn nó thấy được cảnh tượng trước mắt. tim đau điên, lòng lòng tan rã. Nó có thể cảm nhận được lời hắn nói sao?.

__”Em có thể trách anh. Em có thể mắng anh. Em có thể đánh anh cho hả giận. nhưng em không thể nằm đây được. dù em làm cách gì để khiến anh đau khổ và phải trả giá cho những gì anh đã làm. Nhưng anh xin em đừng trừng phạt anh bằng cách này, không chỉ có anh đau mà còn những người trong nhà cũng sẽ rất đau. Coi như anh cầu xin em tỉnh lại đi”.

Hắn nói trong nước mắt nhìn chăm vào gương mặt người con gái đang ngủ say chưa chịu tỉnh lại. từng lời hắn nói ra là thật lòng trong tim, hắn mong nó có thể nghe được mà mở mắt ra nhìn hắn.

Thiên Mẫn đứng ngoài cửa chứng kiến cảnh đó nước mắt không tự chủ được cũng theo đó mà rơi.

Thiên Thiên à em nghe Minh Khang nói gì không?. Cậu ta đã hối hận lắm rồi, em tỉnh lại đi. Anh thầm cầu nguyện trong lòng.

Anh cứ đứng nhìn một người con trai ngồi trên ghế ra sức nói mong người con gái có thể nghe được. một khung cảnh hết sức cảm động.

__”Thiên Thiên em ở đó có buồn không?”. Hắn thầm nói.

__”Hay để anh cùng em qua thế giới hiện tại em đang sống nha. Em sẽ không còn buồn nữa”. hắn nhắm mắt dựa mặt vào bàn tay nhỏ bé của nó. Chìm vào thế giới của nó và hắn.

Ngoài cửa bệnh viện.

__”Phanh zzzzzzz”. Chiếc xe phanh gấp do chạy quá lớn tốc độ không kịp dừng lại.

__”Uĩ”. Đầu Linh Nhi bị đập mạnh ra phía trước. phần trán đau điên.

Nhi quay sang nhìn kẻ thủ phạm bằng một ánh mắt sắc bén.

Hoàng biết mình đã làm gì hiện tại chưa muốn tu di cửu tộc, đánh đánh trống lảng ra chỗ khác.

__”Đầu không sao thì tốt rồi. vào nhanh đi không biết tình hình Thiên Thiên có tiến triển gì chưa nữa”. Hoàng quay qua tháo dây an toàn, biết dùng điểm yếu của Nhi để cô không tức giận.

Ngon à dám đánh trống ra chỗ khác, không phải chuyện thiên Thiên quan trọng hơn thì nhà người chết bầm với ta. Nhi không ngừng trù ẻo những lời độc địa nhất.

__”vào”. Nhi lườm hắn nhanh chân bước xuống xe tiến vào bệnh viện.

Khiêm Và Nhân đã tổng Kiệt vào bên trong từ lúc nào từ lúc nào.

.....

Nhân Khiêm Hoàng Nhi và Kiệt vào tới thì đã thấy trên mặt Mẫn có nước. bọn họ tin chắc rằng anh vừa mới khóc.

__” Chuyện gì vậy?”. Khiêm lo lắng nhìn anh hỏi.

Mẫn không trả lời nhìn vào bên trong cánh cửa. mọi người cũng theo đó mà nhìn theo.

Khang đang ngồi trên ghế nhắm mắt ôm chặt tay nó nằm im.

__” Cậu ấy sao vậy?”. Nhi hỏi khi thấy có cái gì đó bất thường.

Mẫn vô thức lắc đầu.

__” Cậu ấy nói, muốn mình vào trạng thái của Thiên Thiên cậu ấy muốn giống như Thiên Thiên cùng con bé nằm đó, im lặng như đi vào trạng thái bất tỉnh. Những gì con bé chịu đựng cậu ấy sẽ chịu y như vậy”.

Mọi người há hốc miệng __” sao lại như vậy? tại sao anh không ngăn cản anh ấy. một người bị chưa đủ mệt sao?”. Khiêm nói.

Mẫn nhìn ánh mắt xa xăm.

__” Đó là một bệnh tâm lý học. khi con người có cảm giác tội lỗi muốn bù đắp, và không đành lòng để người mình yêu bỏ vợ trong thế giới bị cách biệt bên ngoài thì người đó sẽ cố gắng đi vào bên trong thế giới của người mà mình yêu thương, cùng chung sống một thế giới im lặng, không muốn bất cứ ai phá hoại”.

(nói đại nha mấy bạn theo suy nghĩ của mình thôi, đừng lật sách ra mà tìm không có đâu).

Ai cũng kinh ngạc khi nghe Mẫn nói như vậy?. một bệnh tâm lý học sao?.

__” Cậu ấy sẽ như thế này cho đến lúc Thiên Thiên tỉnh lại sao?”. Nhân hỏi, giọng có chút nghi ngờ.

Mẫn gật đầu __” Cũng có thể được xem là như vậy”.

__” Oh No”. nhi ngồi thụp xuống ghế.

Mẫn quay sang nhìn thấy có một người lạ.

__” cậu ta là ai?”. Mẫn chỉ vào Kiệt hỏi.

Nhi nhìn Kiệt nhủ thầm. Kì này cậu thăm rồi.

__” Là người chính tay gây ra tai nạn cho Thiên Thiên”. Khiêm nói.

Ánh mắt Mẫn nhanh chóng trở nên sắc bén và lạnh lùng, một vùng sát khí đè nặng trên hơi thở anh, cho thấy đây là cực độ.

__” Bốp” cú móc phải vào mặt Kiệt hết sức bất ngờ.

__” Đồ khốn”. Mẫn mắt bình tĩnh ra sức đập tới tấp vào người Kiệt mặt cho anh ta la hét.

__” Mẫn..... thôi cậu ta còn giá trị lợi dụng, không được đánh chết cậu ấy..... Nhân vào ngăn cậu ấy lại”. Khiêm hét lên.

Hai người ra sức ngăn con sư tử đang lên cơn tức giận. các cô y tá đi ngang qua thấy cảnh đó không khỏi tái mặt. vị bác sĩ hiền lành tốt bụng đẹp trai của bọn

họ bình thường vui vẻ hòa đồng bây giờ lại biến thành một người hoàn toàn ghê sợ.

Nhi thì không bất ngờ lắm vì cô biết rõ việc này. Trên đời này chỉ có một mình nó mới có thể làm Thiên Mẫn tức giận như vậy?.

Khi mọi người đã bình tĩnh trở lại, không khí yên lặng khác thường.

Nhi bỗng nhiên đứng lên __” Em đi mua nước uống cái”. Nhi quay sang nhìn mọi người.

__” Có ai uống gì không em mua luôn?”.

__” một lon coca là được rồi”. Hoàng nói.

Còn Nhân chỉ nhìn Nhi ý bảo đi đi.

Nhi thấy tình hình căn quá lắc đầu đi ra ngoài.

.....

Khi đang đứng bên ngoài bệnh viện Nhi thấy một chiếc xe đời mới dừng trước cửa người bước xuống là một cô gái, không ai khác là Gia Tuệ.

Cô thấy vậy bèn đi theo Gia Tuệ vào bên trong mà quên cả việc mình đang mua nước. Nhi biết cô ta vào đây chỉ có một nguyên nhân duy nhất.

Nhi theo Tuệ vào một căn phòng trang phục dành cho các nhân viên trong bệnh viện. cô ta nói chuyện với một người y tá còn đưa một cái phong bì đầy cuì cho người y tá đó nữa.

Cô y tá kia vui vẻ nhận lấy gạt đầu rồi đi ra.

Còn cô ta ở lại cười khinh bỉ đắc thắng quay vào trong.

Nhi biết cô ta đang giở trò gì?. Bèn lấy điện thoại ra nhắn tin cho Mẫn.

__” Gia Tuệ đang trong phòng thay đồ em nghĩ cô ta định giả làm bác sĩ anh kêu mọi người chuẩn bị đi”.

Một tin nhắn được gửi đi trong toàn bộ kế hoạch được sắp xếp trước.

.....

__” Tít tít” thông báo có tin nhắn.

Mẫn đang trong tâm trạng buồn bực cầm điện thoại lên.

Thấy người hiển thị là Nhi bèn mở ra xem.

__””.

Khi đọc được tin nhắn anh nhếch mép cười.

__” Xem ra cô ta cũng đến sớm nhỉ?”.

Khiêm và Nhân nghe xong mặt khẽ giãn ra. Đúng là như những gì đã tính.

Kiệt ngồi trên ghế người đầy thương tích do đại ca Mẫn để lại cũng không nhẹ tí nào.

Nghe bọn họ nói Gia Tuệ sắp đến hần không khỏi thất thần trong lòng thầm nghĩ cô nộp mạng sớm hơn tôi nghĩ.

Mẫn quay vào trong phòng bệnh nơi nó nằm, nhìn hần một lúc Mẫn tiến lại.

__” Minh Khang cậu nên về nghĩ rồi đây”. dù biết hần không trả lời.

Mẫn gọi Khiêm và Nhân lại cùng nhau đỡ Hần ra chỗ khác, vì hần mà ngồi ở đây tiếp tục thì không thể nào thực hiện theo kế hoạch.

Vừa chạm vào người hần chưa kịp kéo đi thì.

__” Bốp”. Mặt Khiêm đau điên.

Hần lên con diên khi có người kéo hần rời xa nó. Hần không thể chấp nhận dù người đó là ai hần đều không nương tay.

Khiêm bị đánh bất ngờ ánh mắt đầy tia máu.

__” Công nhận da cô rất mịn nha”. Cô ta mỉm cười khen ngợi.

__” Mồ hôi chảy hết ra rồi kia”. Cô ta vừa nói vừa lấy chiếc khăn tay bên kệ y tá lau mặt nó.

__” Con đàn bà này nhìn sao giống khủng quá vậy?”. Khiêm thấy vậy khôngkhỏi lên tiếng.

Nhân lắc đầu__” Thì ra cô ta bị điên thật”.

Mẫn nãy giờ quan sát tình hình thấy biểu hiện của cô ta kì lạ đột nhiên anh la lên.

__” Nguy rồi”.

Mọi người nghe vậy cũng hoảng loạn theo anh chạy ra khỏi cửa.

Nhưng hiện tượng trước mắt làm mọi người phải khiếp sợ. mặt ai nấy đều hằn lên tia máu.

Mặt nó bây giờ phải nói chỉ còn duy nhất một màu tím.

__”Chiếc khăn tay có độc”. Nhân hét lên.

Nhân liền chạy đến lại bóp chặt cổ Gia Tuệ.

Còn Mẫn thì không còn tâm trí đâu mà thanh toán Em gái hẳn nếu chậm thêm một phút sẽ mất mạng ngay.

__”Bác sĩ bác sĩ đâu?”. Nhi hoảng loạn hét lên.

Cả 5 người bác sĩ tiến lại phía nó. Nhìn sắc mặt nó hoàn toàn xấu.

__”Mọi người ra ngoài hết đi”. Mẫn quát lên.

Nhân và Khiêm tức giận nắm đầu con Gia Tuệ lôi ra ngoài. Nhi cũng không đành lòng nhưng cũng phải bước ra.

Cửa phòng trắng tinh một lần nữa lại khép chặt.

__”Đồ khốn”. Khiêm quát lên trên con lửa giận.

__”Chát”. Mặt cô ta in hằn lên 5 dấu tay của Nhi.

__”Mày đúng là một con hồ ly tinh không nhân tính mà”. Nhi tức giận.

__”Hahahaha Nhi à mày đừng tưởng lúc mày theo tao tao không phát hiện. khi tao đến đây rồi thì chỉ muốn con Thiên Thiên chết không cần biết tao còn mạng ra không nhưng nhất định con Thiên Thiên Phải chết”.

Cô ta lên con hét lên.

__”Rắc”. Cánh tay phải của cô ta bị Hoàng bẻ lộn ngược lại cùng với tiếng hét.

__”á aaaaa”. Một cảm giác đau đớn đến tận xương tủy. Tuệ có thể cảm nhận được xương mình đang gãy ra từng khúc.

Thì ra cô ta đã biết mọi kế hoạch. Vì lòng thù hận cô ta không mán tính mạng. dù thế nào cô ta cũng phải lấy máu của nó tể vong hồn chết đi của Châu Linh đứa em gái mà cô yêu nhất.

__”Chuyện của Thiên Thiên quan trọng hơn. Còn cô ta”. Khiêm nhìn Tuệ ánh mắt sắc bén như muốn ăn tươi nuốt sống cô ta.

__”Chúng ta sẽ hành hạ cô ta gấp trăm ngàn lần cái cảnh mà thiên Thiên phải chịu”.

Hoàng nghe vậy cũng nở một nụ cười gian. Lấy điện thoại ra gọi cho tụi đàn

em

__”TútTút”.

__”Alo đại ca gọi em”. Một thằng bên đầu dây cung kính trả lời.

__”cứ 2 thằng qua bệnh viện tôi có quà cho các cậu”. ý trong lời nói quà là Gia Tuệ(Hiểu sắp làm gì chưa).

Bên kia tụi nó cười hí ha hí hửng__”Dạ quà thì tụi em qua liền”.

__”Ừ nhanh đi ấy không nguội mất”. Hoàng nói xong cúp máy.

__”Tụi bây định làm gì tao?”. Cô ta cũng có thể hiểu được một số ý tứ trong câu nói của bọn chúng.

Hoàng ngồi xuống cạnh Tuệ. Lấy tay bóp mạnh cằm cô ta lên quan sát khuôn mặt.

__”Thảo nào nhìn cô tôi thấy quen như vậy?”. Hoàng đã nhớ ra cái gương mặt này không ai khác Châu Linh.

Tuệ cười khinh bỉ__”Mày hại nó ra sau tất nhiên là quen rồi”. Cái ngày mà cô nhận được cái xác Châu Linh cô không còn tiết đến mạng sống bất nó phải trả gấp ngàn lần.

_” Chuyện này là sao?”. Nhi chỉ hiểu mơn mẩn lời họ nói.

Hoàng quay sang nhìn Nhi_” Cô ta là chị cậu Châu Linh”.

Nhi cũng hơi bất ngờ trước câu nói kết luận này. Nhưng nhanh chóng nở một nụ cười nham hiểm.

_” Chị em nhà này đúng là giống nhau. Thế thì xử lí cũng giống nhau luôn đi”. Nhi tiến lại gần Tuệ.

_” Tôi sẽ cho cô biết cái cảm giác gần chết của Châu Linh vui như thế nào. À quên còn một chuyện tôi quên nói với cô”. Ánh mắt Nhi hơi ngẩn lẹ.

_” Người rat ay giết Châu Linh là tôi không phải Nhi”.

_” hahahahaa mày hay con nhỏ đó thì đã sao nó là thù lĩnh còn mày cũng chỉ là đũa nghe theo mệnh lệnh của nó. Nó đáng chết”.

_” Mày làm rồi. Thiên Thiên đã tha cho em mày, do thấy nó bị hành hạ quá nhiều nên thương hại. còn tốt bụng đưa em mày vào viện. lỗi của em mày quá lớn chắc mày chưa biết em mày từng cho người giết Thiên Thiên. Nhưng nó chỉ dạy em mày một bài học mà thôi”.

Ánh mắt Gia Tuệ khờ sở_” dạy một bài học mà em tao lại chết sao?. Thiệt nực cười”.

Nhi lắc đầu_” Em mày chết là do nó cắn lưỡi tự tử thôi. Trước khi trả thù cần phải tìm hiểu rõ nguyên nhân chết của em mày chứ”.

Nhi nói xong để lại vẻ mặt hết sức ngạc nhiên của Gia Tuệ. nhưng sau đó thay vào nét mặt cười khinh bỉ.

_” Hahahaha mày tưởng tao tin mày à. Dụ người cũng phải coi người đó là ai chứ? Em tao khi nhận xác đó. Giấy chứng nhận tử thi nói là bị xâm hại tình dục nghiêm trọng trước khi chết”.

Cô ta dùng ánh mắt căm hận nhìn Nhi.

_” Toàn thân hơn 30 vết cắt sâu. Đó gọi là tha sao?” hahahahahaha.

Mẹ ơi con này lạnh thiện.

_” Tài diễn xuất của bà giảm rồi đấy”. Hoàng nói, mẹ khiếp ngay đó anh là người chứng kiến tất cả cảnh tượng Châu Linh bị hành hạ. lúc này nghe Nhi nói vậy hẳn thật thấy đáng thương cho Châu Linh.

_” Haaaaaa”. Nhi thờ dài. Rồi quay sang trừng mắt nhìn Hoàng.

_” Định cho cô ân hận trước khi chết mà không được rồi, đáng tiếc đáng tiếc”.

Chết không gì đau đớn hơn khi biết mình phạm phải một lỗi lầm không tha thứ, Nhi định dùng cách này với Gia Tuệ để lúc cô ta ân hận đánh không dám phản kháng.

Nhưng giờ xong ừ biết hết ừ, trong quá trình hành hạ chắc tổn không ít giẻ lau nhét vào miệng cô ta. Đàn bà hết nghe nhức óc lắm.

Ngoài hành lang có 2 thanh niên đang tiến lại phía bọn nó đứng.

_” Đại ca”. 2 tên đó cung kính chào.

_” quả đây tội bây vác đi về nhà kho đi. Xử xong để đó không được cho nó chết nghe rõ chưa”. Hoàng ra lệnh mất hướng về phía cô ta.

_” Dạ”.

2 tên thanh niên tiến lại vác Gia Tuệ đi.

_” Buông tao ra lũ khốn khiếp”. Tuệ ra sức vùng vẫy.

_” Bốp”.

Một trong 2 thằng đó tát một cái rõ đau vào mặt cô ta.

Nước mắt lăn dài trên má gương mặt âm ỉ, trừng mắt nhìn bọn họ.

Nhi vẫy tay_” Đem đi nhanh đùm cái nhìn cái mặt chị sợ lại tát cho vài bạt tay thì mấy đứa ăn mất ngon đấy”. Nhi nói giọng đáng tiếc.

Không ai không hiểu ý tứ trong câu nói của Nhi người gì đâu mà ác mồm ác miệng quá trời.

_” Dạ”.

Một cục giấy tẩm vải to dùng được nhét vào miệng Gia Tuệ.

Nhi gật đầu về hải lòng. ”Mấy đứa chuyên nghiệp rồi đấy, biết tụi này cho gái mà chuẩn bị trước một thiết bị cách âm một cách hiệu quả”.

”Chị quá khen”.

2 tên đó nói xong vác Tuệ trên vai ung dung đi ra khỏi bệnh viện.

Lúc này mặt ai nấy đều trở lại với trạng thái lo lắng không còn nét hứng thú như lúc nãy nữa.

”Tất cả dừng tay lại đi”. Một giọng nói quen thuộc vang lên, đầy kiên quyết. giọng này không của ai khác là Minh Khang.

Đối với một người có sức lực khỏe như Minh Khang tác dụng của thuốc mê không quá lâu.

2 tên kia nghe vậy cũng đứng lại.

Còn Nhi Khiêm, Hoàng Nhân thì neho mắt nhìn người đang nói bằng ánh mắt hình viên đạn.

Trong đó ngay cả Kiệt cũng không khỏi ngạc nhiên. Còn Gia Tuệ thì mừng thầm trong lòng, không tốn công sức này giờ của mình.

”Cậu vừa nói gì?”. Khiêm cất giọng nói.

Hắn nhìn thẳng vào

Khiêm. ”Tôi bảo dừng tay lại đi”.

Tuy hắn hận Tuệ nhưng hắn đã nghe toàn bộ, hận chòng thêm hận tới khi nào mới dứt đây?

Tuy hắn muốn Gia Tuệ trả giá nhưng lại không nỡ nhìn cảnh thương vong trước mắt.

Nhi lúc này cũng chẳng khác gì đang bốc cháy.

”Quả thật tôi không nghĩ Thiên Thiên tại sao vì Thầy mà hi sinh nhiều như vậy?”. người đàn ông này ngang nhiên bênh vực người đàn bà làm hại vợ mình như hắn không đáng để nó yêu thương.

”Tại sao các người không nghĩ Thiên Thiên cũng giống như tôi đều không muốn như vậy?”.

Hắn tin là nó cũng có suy nghĩ giống như hắn, vì hắn biết nó rất nhân từ.

”Giống như anh à? Thật nực cười. anh đừng quên chính cô ta là người hại Thiên Thiên nằm bên trong đây”. Nhân quát lên.

Hắn cười đau khổ. ”Nếu các người để tôi bên cạnh cô ấy. nếu các người không làm tôi mê man nếu các người không cho cô ấy tiếp cận Thiên Thiên thì có chuyện như thế này không hả. anh nói đi?”.

Hắn cũng tức không kém. Do hắn vô dụng do hắn không thể bảo vệ nó.

Khiêm Nhi Nhân Hoàng và cả Kiệt cũng điều á khẩu khi nghe hắn nói vậy.

Đúng quả thật không sai, nếu không cho cô ta vào thì sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Mọi chuyện đều cho mình hại nó. Tất cả đều do mình hại cô ấy. đây là suy nghĩ của tất cả những người có mặt.

Khiêm chấn động ngồi bịch xuống đất. ”Là tôi tất cả sao?”.

Nếu không vì tìm bằng chứng mà lấy Thiên Thiên làm mồi nhử thì sẽ không có chuyện như bây giờ xảy ra.

Khiêm thật sự suy sụp hoàn toàn khi biết mình là kẻ gián tiếp gây nên nguy hiểm cho nó.

Còn Nhi nước mắt không ngừng rơi vì nghĩ mình thật sự có lỗi với nó.

Nhân Hoàng hoàn toàn bất động nhân sự.

”Thả cô ta xuống”. Khiêm ra lệnh.

Nhân Nhi Hoàng đều nhìn Khiêm.

”Bi kịch một lần là đủ rồi tôi không muốn lại có lần sao người nữa đến trả thù cho cô ta”. Bi kịch bao nhiêu đã khiến nó đau lắm rồi.

_” Không nghe lời tôi nói sao?”. Khiêm quát.

2 tên đó đưa mắt cầu cứu nhìn Hoàng.

_” Buông đi”.

Nhân nói tiếp_” Mọi chuyện kết thúc được rồi con cô ta thì đừng làm gì giam giữ cho tôi khi nào Thiên Thiên tỉnh lại”.

Ánh mắt Khiêm khi nhắc tới Thiên Thiên lập tức sắc bén.

_” Không ai được đụng tới cô ta. Không nghe thì đừng trách”. Anh quay sang nhìn Tuệ.

_” Thiên Thiên Ngày nào chưa tỉnh ngày đó cô chưa được ra ngoài”. Anh nghĩ đây là cách giải quyết tốt nhất cho cả 2 bên.

Bây giờ hắn mới yên tâm khi nghe Khiêm nói vậy. giữ một mạng người còn hơn giết một mạng người.

Nhìn căn phòng trắng.Hắn đau đớn hơn bao giờ hết. khi hết thuốc mê, hắn tỉnh lại đi tìm nó, khi hắn quay lại căn phòng chỉ thấy bên trong bị bao kín.

Ánh đèn nhấp nháy màu đỏ trước cửa phòng sáng lên thì hắn đã biết có chuyện không hay.

Nhưng tình cờ hơn nữa là nghe câu chuyện này, hắn thật sự không muốn bị kịch lần nữa xảy ra.

Hắn đã hứa bảo vệ nó nhưng hắn không làm được. hắn hứa sẽ tin tưởng nó nhưng hắn lại gây ra tổn thương cho nó.

Hắn không có quyền trách ai vì hắn là kẻ gây nên hậu quả ngày hôm nay.

Sao khi ra lệnh. 2 tên kia lôi Gia Tuệ đi không thương tiếc nhưng chủ đã ra lệnh như vậy bọn chúng không dám đụng tới con nhỏ này đành phải ngâm nước miếng vào trong.

Lại một thời gian khá dài nữa trôi qua.

7 giờ sau.

_” Cách”.

Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra. Mẫn bước ra gương mặt nhễ nhãi mồ hôi.

Gương mặt anh mệt mỏi hơn bao giờ hết.

_” Bạch”.

_” Mẫn”. sau đó là tiếng hét thất thanh của mọi người.

Chăm sóc nó suốt mấy ngày liền lại còn làm phẫu thuật không ngừng sức khỏe dù có tốt đến đâu cũng không thể chịu đựng được.

Căn phòng trắng xoa 2 người nằm 2 bên. Mẫn chỉ vì đuối sức nên ngất xỉu không đáng ngại gì?.

Nhưng nó thì vẫn đang trong thời gian nguy hiểm có thể ra đi bất cứ lúc nào.

_” Cô ấy thế nào rồi”.

Hắn hỏi vị bác sĩ cùng làm chung ca phẫu thuật với Mẫn. hắn tin anh ta là một vị bác sĩ giỏi.

Bác sĩ lắc đầu_” Cho thấy không mấy khả quan. Tình hình nguy kịch nhất rất có thể xảy ra, bây giờ phải dựa vào ý chí của bệnh nhân”.

Hắn như sét đánh ngang tai, không thể tin được, tình hình có thể chuyển biến xấu hơn bất cứ lúc nào. Mạng sống của nó bây giờ chỉ dựa vào số phận và ý chí thôi sao?.

Hắn ngồi bịch xuống ghế ánh mắt đau thương tột độ.

_” Chắc chắn Thiên Thiên sẽ không sao?”. Nhi buồn bã nói trong nước mắt.

Trong phòng bệnh không khí lạnh hẳn đi. Không tiếng nói chỉ có hơi thở nhọc nhằn của hắn.

_” Tôi tin cô ấy nhất định sẽ tỉnh lại”. Giọng nói nghe có vẻ quen thuộc

Mọi người đều hướng mắt ra nhìn người con gái này.

_”Lâm Nguyệt”. nhì chột nhận ra.

_”Không phải cậu về Pari rồi sao?”. Nhì bắt ngờ hỏi.

Nguyệt chỉ cười trừ tiến lại phía nó nắm lấy tay nó.

Một giọt nước nóng hổi rơi trên lòng bàn tay nó.

_”Cô ta là ai thế?”. Hấn nheo mắt nhìn Nguyệt.

Nhì quay sang nhìn Nguyệt ánh mắt biết ơn.

_”Là người lần trước cứu Thiên Thiên khi bị Châu Linh cho người ném xuống sông”. Nếu lần đó không có Nguyệt chắc chắn nó sẽ chết. đây là suy nghĩ của Nguyệt.

Nhưng Nhì đâu hề biết sự tình bên trong cái vở kịch này.

_”Là cô gái này?”. Hấn ngạc nhiên hỏi.

_”Đúng vậy”. Nhì trả lời một cách đương nhiên.

Còn hấn thì, cô ta không phải người bạn thân của Gia Tuệ sao? Hàng loạt câu hỏi đang trong đầu hấn.

Thật ra chuyện này là như thế nào?. Hấn cúi xuống nhìn người con gái đang vì vợ mình mà rơi nước mắt.

Từ lúc này đến giờ Nguyệt chẳng nói câu nào, chỉ im lặng nhìn nó. Nỗi ân hận trong lòng dâng lên đến tột cùng.

Nguyệt từ khi quen biết nó, Nguyệt đã biết người con gái này là người tốt. nhưng cô không thể làm gì khác vì Gia Tuệ là bạn thân của cô. (Có thể các bạn vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra lúc trước).

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: KHI ÁNH SÁNG BẮT ĐẦU HÉ LỘ

CHƯƠNG 17: KHI ÁNH SÁNG BẮT ĐẦU HÉ LỘ

Quay lại kí ức.

_”Em muốn cô ta chết”. đó là yêu cầu của Châu Linh khi nói chuyện với Tuệ.

Tuệ thờ dài_”Chuyện giết người không phải là khó nhưng chị cảm thấy giết cô ta như vậy vẫn chưa hay”.

Mà cô ta đau khổ khi thấy người mình yêu bên người khác mới là hạnh phúc.

_”em không biết em muốn cô ta phải chết”. Châu Linh bướng bỉnh muốn làm theo ý mình.

Tuổi trẻ nông nổi, Linh là một cô gái như vậy làm không bao giờ nghĩ đến hậu quả. Nhưng mọi chuyện vẫn đầu vào đấy khi bên trong cô luôn có Gia Tuệ làm chỗ dựa.

_”Được được giết thì giết”. không thể làm em gái mình buồn lòng cô đành nghe theo.

_”hihi cảm ơn chị 2”. Linh ra sức nịnh chị của mình.

Tuệ lắc đầu bó tay. _”Theo kế hoạch mà làm chị sẽ gửi mail cụ thể qua cho em”.

Và mọi chuyện bắt đầu từ đó. Ai cũng nghĩ Linh là người chủ chốt nhưng thật sự có một người còn lợi hại và độc ác hơn đang đứng phía sau cô ta.

Cúp điện thoại Tuệ mỉm cười nhìn người con gái bên cạnh.

_”Tao thật sự không biết làm cách nào dạy nó cái tính suy nghĩ trước khi làm”. Làm gì chỉ để hả giận mà thôi.

Người con gái kế bên cũng cười phì_”Lại chuyện gì đây?”. Cái này quá bình thường khi Linh còn ở đây.

__” Nó muốn tao giúp nó khừ một người”.

Người con gái kia có phần hơi bất ngờ.

__” Em mà càng ngày càng gan nha. Cả giết người cũng làm”. Thật sự khi chơi với Tuệ cô không mấy thích cô em gái luôn làm theo ý mình và gây phiền phức cho người khác như Linh.

__” Biết sao giờ. Đó là em tao mà, bản tính trời cho”. Giống cô mà ghét ai cũng muốn người đó.

.....

__” Mà định làm sao?”. Cô gái hỏi.

__” Nguyệt à mà giúp tao chứ?”. Tuệ hỏi.

Nguyệt nhướn mày__” Giúp à. Mà giúp cái gì, tao không biết giết người nha”.

__” Tao không bảo mà phóng hỏa giết người. tao chỉ mượn mà làm một người tốt”.

__” e hèm. Nói đi”. Nguyệt nhìn Tuệ.

__” Tao không muốn cô ta chết. nếu chết như vậy em tao còn gì vui nữa, tao muốn cô ta sống trong đau khổ khi thấy em gái tao bên cạnh người con trai kia”. Cô có những suy nghĩ khiến người khác đau đớn nhưng không nhất thiết là phải giết người đó mà là bắt người đó sống không bằng chết.

Nguyệt trầm tư__” Vậy mà muốn tao cứu cô ta à”. Đó là suy nghĩ của Nguyệt. cô quá rành chị em nhà này mà.

__” Chỉ có mà là hiểu tao”. Một nụ cười nham hiểm trên môi Gia Tuệ.

Sau đó là một vở kịch hoàn hảo diễn ra.

.....

Thiên Thiên bị người đàn ông đó ném xuống hồ, và không có sự trùng hợp nào khiến Nguyệt cứu Thiên Thiên khi không có sự sắp đặt của Tuệ.

Và cái Email đó cũng là một trong dự tính.

Nhưng nằm ngoài suy nghĩ của Nguyệt. nó rất dễ thương lại xinh đẹp, tính tình không kiêu kì hoàn toàn khác hẳn với Linh. Và Nguyệt đã hiểu nguyên nhân vì sao người con trai đó chọn nó.

Một thời gian dài sống chung với nhau, thấy sự suy sụp của nó Nguyệt bắt đầu thấy thông cảm cho nó và có phần ái náy trong chuyện này.

Nhưng một điều không ngờ là Nguyệt lại thích nó. Thích một người con gái quá dễ dễ thương, dù biết cái loại tình cảm riêng biệt của mình không thể nào được đáp lại.

Và Nguyệt lại là con gái một chuyện không thể xảy ra.

Hằng ngày chăm sóc nói trò chuyện cùng nó. Khoảng cách giữa 2 người ngày càng gần và sau đó 2 người trở thành bạn thân.

Nguyệt không cho Tuệ biết gì về tin tức của nó cô ta bảo nó trốn thoát rồi. sau đó Nguyệt cũng không hề đến tìm Tuệ nữa mà âm thầm cùng nó quay về nước.

Bắt đầu từ lúc đó mọi kế hoạch đề ra đều bị cắt hoãn vì Nguyệt không đồng ý giúp Tuệ nữa.

Tuy là bạn thân nhưng nhiều lúc 2 người bất đồng rất nhiều ý kiến. Nguyệt hiểu Tuệ hơn ai hết và hiểu cả tính cách độc ác của Tuệ.

trong thời gian nó mất tích Nhi ra sức tìm kiếm khắp nơi trong im lặng, không điều tra kĩ Nguyệt cũng chưa hẳn biết được chuyện này.

.....

Cho đến khi nghe tin nó bị bắt cóc Nguyệt rất sợ nó bị Tuệ hại nên vội vàng chạy đến nhà hoang tìm nó, khi bước vào hoàn toàn không giống như cô nghĩ, trước mắt Linh đang nằm dưới đất mắt nhắm nghiền.

khi cô biết được Nó là ai người như thế nào thì cũng không quá bất ngờ vì cô đã có thể đoán trước được và cho người điều tra nó, không hề nói gì với Nguyệt.

đã theo lau thì phóng theo luôn cô ta vờ như không biết chuyện gì, để mặt Linh bị hành hạ. thật ra lâu nay Nguyệt không hề ưa gì Linh, một người con gái luôn muốn người khác làm theo ý mình đây là một bảo ứng đáng trừng phạt.

tuy nói vậy nhưng khi thấy Linh như vậy Nguyệt cũng có chút đau lòng nhưng làm sao được Nguyệt không muốn nó hận Nguyệt đành phải im lặng rồi đi.

.....

3 ngày sao khi Linh mất.

__” Reng reng”. Tiếng chuông điện thoại Nguyệt vang lên.

__” Alo, “. Giọng nói hơi thất thần người gọi là Tuệ.

__” Nguyệt cậu có thể giúp mình một chuyện không?”. Giọng Tuệ có phần hơi ái ngại.

__” Chuyện gì?”. Nguyệt nén giọng nói.

Còn bên Tuệ ra sức cắn răng chịu đựng.

__” mình muốn tìm Thiên Thiên xin lỗi về chuyện cũ mình thấy em mình đã quá sai rồi mình ân hận lắm cậu có thể cho mình biết địa chỉ cô ấy không?”.

Giọng Tuệ vờ như không biết chuyện Linh mất, nhưng thật ra cô ta đã biết và nhận được xác em mình, và bây giờ đang tiến hành trả thù mà không cần sự giúp đỡ của người bạn phản bội.

Nguyệt suy nghĩ thật sự tuệ chưa biết Linh chết sao?. Nếu gặp Thiên Thiên chắc sẽ ra xung đột.

__” Mình thật sự không biết”.

Tuệ bắt đầu nghĩ cái này chắc không được.

Cô ta bắt đầu khóc __” Trước khi chết Linh có nhờ mình xin lỗi Thiên Thiên vì nó đã sai quá nhiều chết không đáng tội nhưng nó lại làm gia đình Thiên Thiên tan nát. Nó có lỗi nó muốn nhờ mình thay vong hồn nó xin lỗi Thiên Thiên”.

Nước mắt là thật nhưng câu nói hoàn toàn giả dối và tràn ngập thù hận.

Nguyệt đắn đo cứ nghĩ thật __” Được nếu cậu đã ăn năn như vậy thì. số nhà Thiên Thiên nè XXX”. Nguyệt gửi qua cho Tuệ.

Tuệ nở một nụ cười nguy hiểm cảm ơn Nguyệt rồi cúp máy.

(Mọi chuyện sao đó chắc các bạn đã biết)

Nguyệt được lệnh gọi của bố nên quay về Paris một thời gian ngắn nhưng khi cô cảm thấy có cái gì đó không ổn ở đây. Và Tuệ đã biết Linh do Nó giết ngay lập tức cô quay về Việt Nam.

Nhưng mọi chuyện ngoài sức tưởng tượng của cô nó bị Gia Tuệ trả thù một cách tàn nhẫn.

Cô thấy mình thật có lỗi và đáng trách nỗi buồn cứ vậy kích tâm hồn, người con gái có một nụ cười xinh xắn trên môi bây giờ đang nằm trước mặt cô bất động.

.....

Mọi người đều nhìn Nguyệt cứ ôm lấy tay nó mà khóc. Ai cũng không biết tại sao Nguyệt lại kích động như vậy dù sao cũng chỉ mới quen mà.

Họ không hiểu được cái mà cô đang vắn xé, cái mà cô ân hận đến tận cùng.

Cô đứng lên lau nước mắt vì biết mình ngồi đây cũng đã quá lâu rồi.

__” Tôi xin lỗi vì đã làm phiền, khi nào Thiên Thiên khỏe xin hãy gọi cho tôi biết. cảm ơn.”. cô đưa tám danh thiếp cho hắn cúi đầu cảm ơn một cách hối lỗi rồi quay đi.

__” Khoan đã”. Hắn cảm thấy kì lạ và thật sự rất muốn biết cái kì lạ đó nằm ở điểm nào.

Cô quay lại nhìn hắn ánh mắt chờ đợi hắn lên tiếng.

__” Tôi muốn nói chuyện với cô”. Một câu ngắn gọn hắn bước ra khỏi phòng không nói một lời nào khác.

Nguyệt nghi hoặc bước theo sau. Ra tới hành lang bệnh viện nơi ít người qua lại hắn xoay sang hỏi Nguyệt.

__” Cô là như thế nào với Thiên Thiên?”. Tìm nhiều câu hỏi nhưng chỉ có câu này là hần thấy hợp lí.

Nguyệt nhìn hần __” Bạn thân”.

Hần nheo mắt __” Từ lúc Paris về à”. Hần có thể nhận ra ánh mắt Nguyệt nhìn Thiên Thiên có cái gì đó khác thường.

__” Đúng vậy. tôi quen cô ấy từ lúc ấy. khoảng thời gian tuy với nó là đau khổ nhưng với cô là hạnh phúc.

__” Cô và Tuệ đã làm gì Thiên Thiên?”. Ánh mắt hần chợt lóe lên tia sát bén.

Không lẽ cậu ta đã biết mình và Tuệ là bạn không thể nào?.

__” Anh nói vậy là sao tôi không hiểu?”. Nguyệt làm lơ không biết. cái tội ác này không ai biết có lẽ lòng cô sẽ thấy thanh thản hơn.

__” Cô thừa biết tôi nói gì mà. Trăng khuyết”. hần thừa cơ hội công kích nguyệt bằng cái tên gọi mà Tuệ đã gọi cô ta.

Ngày Tuệ và cô ta gặp nhau hần chỉ tình cờ thấy khi ở trước cổng nên cô ta không hề biết hần.

Ánh mắt Nguyệt hiện rõ sự sợ hãi. Trúng tim đen rồi.

__” Cô là người cầu kết với Tuệ hại Thiên Thiên đúng không?”. Chỉ là theo phỏng đoán thôi nhưng nếu

muốn biết sự thật chỉ còn cách là liều nói đại, trúng không trúng thì chuyện đó nói sao.

Nhưng theo trực giác cho hần biết thì đây là sự thật.

__” Không có không có”. Nguyệt ngồi xuống đất ánh mắt bi thương. Nỗi đau của tội lỗi vây kín tâm hồn cô.

Hần tiến lại gần Nguyệt __” Tôi sẽ dẫn cô đi gặp một người”.

Hần nói rồi đứng lên kéo theo cả Nguyệt cùng đi với hần.

.....

Sợi dây trói trên tay cô ta dần dần được nói lỏng ra nhờ con dao trong hộp dụng cụ y tế lúc này định giết nó vẫn còn nằm trong túi.

Tuệ nhanh chóng tự cởi trói cho mình. Và cầm sẵn vị trí con dao thật chắc trong tay.

Nhưng bọn chúng đến 2 tên với khả năng và thân thể yếu ớt Tuệ không thể thoát ra được vì thế.....

__” Tôi khác”. Tuệ làm bộ mặt tội nghiệp nhất có thể.

2 tên đó thấy gái đẹp lại đang chịu khổ đau nỡ lòng nào thấy cô ta khác mà không lấy nước.

__” Mày lấy đi”. Một thằng hát cấm về phía thằng kia ra lệnh.

__” Mày càng ngày càng giống tía tao”. Nói thì nói vậy thôi chứ chân thì đi lấy nước. tội nó hay nạnh nhau vậy mà.

__” Đau”. Ánh mắt cô ta lộ vẻ cầu cứu nhìn tên còn lại.

Tên đó nhếch mép cười tiến lại con thỏ đáng yêu đang kêu cứu.

Hần ta nhất cảm Tuệ lên __” Cho anh mi một cái anh sẽ cởi trói ra cho nha”. Hần ta vừa nói tiến người về phía trước.

Đại ca đã nói không được đụng vào người cô ta chứ đâu nói không được mi cô ta đâu?.

Khi môi gần tới gương mặt trắng nõn kia thì.....

__” Sức..... á aaaaaaaaaa”.

Tiếng hét chói tay vang lên tên kia nằm la liệt dưới đất. máu ngoài sau gáy không ngừng chảy ra, một nhát cô ta chỉ dùng một nhát dao vào sau gáy hần.

Nghe tiếng la của hần tên còn chạy lập tức chạy vào vừa đến cửa thì.....

__” Rầm”. hần bị một cái ghế đập mạnh vào đầu bất tỉnh.

Lúc cô ta định leo qua cửa sổ thoát thì.

__”Bụp bụp bụp”. tiếng vỗ tay của người nào đó vang lên.

Cô ta ý thức được chuyện chẳng lành vì mình bị phát hiện lập tức quay người lại.

__”quả nhiên không thể xem thường cô”. Hấn nói giọng mỉa mai.

__”Minh Khang” tại sao hấn ta lại ở đây rõ ràng hấn đã nói không muốn gây thêm thù oán tha cho mình rồi mà không lẽ..... ánh mắt cô nhìn hấn bỗng tối sầm lại. thì ra đây là một cái bẫy.

Còn cả Nguyệt nữa.

__”Chào Gia Tuệ”. Nguyệt tiến lại phía Gia Tuệ, tình bạn giữa cô và Tuệ đã chấm hết từ lâu.

__”Mày còn có thể đến gặp tao sao? Lâm Nguyệt”. Tuệ khinh bỉ nhìn Nguyệt.

Nguyệt lắc đầu __”Vội hạng người chỉ biết vì mình như mày không đáng để tao xem là bạn”.

Cô ta hoàn toàn vì bản thân mình lợi dụng Nguyệt đủ điều.

__”2 người định làm gì?”. Cả Khang và Nguyệt đều tiến tới cô ta.

Hấn mỉm cười __”Cô nghĩ xem người hại vợ mình ra như thế tôi sẽ tha cho sao?”. Thật ra hấn chỉ muốn tự tay mình xử lí cô ta thôi.

Tất cả đều tại cô ta hết đều tại cô ta hại nó ra nông nổi như thế này. Hại người vợ vui vẻ hoạt bát của hấn nằm trên giường bất động.

Vì những âm mưu cô ta bày ra hại hấn trách lầm nó, hại hấn phải cảm thấy hối hận tội cùng tất cả tất cả đều tại cô ta mà ra nguyên nhân của mọi chuyện.

Nguyệt cũng không mấy bất ngờ trước câu nói này của hấn. vì người mình yêu dù có hiền lành đến mức nào cũng trở thành ác quỷ.

__”Anh định làm gì?”. Cô ta hoàn sợ ki hấn càng ngày càng đến gần.

__”tôi muốn cô phải giống như Thiên Thiên chịu cảnh đau đớn. tôi muốn cô chịu đựng hơn cả cảnh đau mà Thiên Thiên đã chịu”. hấn hận tất cả những người làm hại đến Thiên Thiên.

__”Bụp”. một thanh roi dài được hấn cầm trên tay từ lúc này quất thẳng vào người Gia Tuệ.

Một âm thanh ghê tởm làm kinh động lòng người tiếng hét cai ngục của cô gái làm xé tan đi không gian yên tĩnh vốn có.

Nguyệt cũng đứng đó trừng mắt nhìn hành động vừa rồi thật quá tàn ác.

__”Cô hiểu cảm giác sợ hãi khi Thiên Thiên bị Châu Linh bắt chưa?”. Hấn muốn tái diễn lại từng chút từng chút một.

Hấn đi lại kéo Tuệ lại thùng nước gần đó.

__”Không biết cái cảm giác bị nước đi vào trong miệng mũi mà không thể vùng vẫy chống cự hoàn toàn bất lực sẽ như thế nào nhỉ”. Miệng hấn nói môi mỉm cười đau khổ khi nhớ lại những vết thương trên người nó.

__”Hụp....”.

Đầu Tuệ bị nhận mạnh vào trong nước. cô ta cố vùng vẫy nhưng không được hấn quá mạnh.

Đến lúc tưởng chừng như không còn thở được nữa hấn mới kéo cô lên.

__”Thế nào thích chứ?”.

__”Xin anh tha cho tôi”. Cô ta chỉ còn cách van xin thôi, nếu không lúc hấn đang điên như thế này cô sẽ chết mất.

__”Cô thấy thế nào tha không?”. Hấn nhướn mày nhìn Nguyệt.

Ánh mắt Nguyệt nhìn Tuệ một cách bi thương. Nguyệt biết Tuệ đã phạm nhiều sai lầm nhưng cũng

không nỡ thấy Tuệ bị hành hạ như vậy.

Vai Tuệ bắt đầu ứa máu do vết roi khi nãy.

__”Hãy tha cho cô ấy đi”. Nguyệt nhìn hấn ánh mắt cầu xin. Tuy không có cách nào tha thứ cho tuệ nhưng dù gì 2 người cũng là bạn thân.

Tuệ nhìn Nguyệt bằng ánh mắt cảm ơn.

__” Lần này tôi tạm thời tha cho cô, nhưng không có lần sao đâu. hãy sống làm sao cho không thẹn với đời, cô làm quá nhiều chuyện ác thế nào cũng gặp quả báo”. Hấn buồn Tuệ ra đi về phía cửa.

Nguyệt nhìn Tuệ đứng ngồi dưới đất ánh mắt đau buồn rồi cũng nhanh chóng bước ra.

Khi 2 người ra bóng dáng Tuệ cũng theo đó mà đi ra, cô đi trong đau đớn khi ra tới cửa kho thì

__” Rầmkét.....”.

Tuệ nằm dưới đất toàn thân đầy máu. Cô nhắm mắt đi trong yên lặng.

(Bạn đang đọc truyện tại chúc các bạn vui vẻ)

CHƯƠNG 18: VỢ À THA THỨ CHO ANH

Bản tin thời sự.

__” Chiều nay tại căn nhà kho đường XX phát hiện một sát nữ. theo tình hình sơ bộ cho thấy cô gái này bị xe đụng khá nghiêm trọng do không được cấp cứu kịp thời dẫn đến tử vong”.

Đài truyền hình quay cận cảnh cái xác nữa đó. Người con gái toàn thân trắng toát gương mặt đầy máu nằm dưới mặt đất kia không ai khác ngoài Tuệ.

Một cái chết đau đớn đã đến với cô ta. Và đó là sự trả giá cho những gì cô ta đã làm.

Nhi nhìn Khiêm__” Tại sao cô ta lại chết rõ ràng đã bị Hoàng cho người giam lại rồi sao?”. Nhìn xác cô ta Nhi cũng không khỏi rùng mình.

Khiêm nhìn vào màn hình. Đúng như anh đã dự đoán.

__” Em không hay tin đàn em Hoàng báo 2 tên hôm qua giữ Tuệ được đưa vào bệnh viện từ hôm qua rồi sao?”. Mà nghĩ cô gái này đúng là cái gì cũn dăm làm

__” Ấc không lẽ cô ta trốn không may đâm đầu vô xe chết”.

Khiêm trầm tư__” Thôi chuyện qua rồi nhắc lại cũng được gì đâu quan trọng bây giờ là chờ Thiên Thiên tỉnh lại”.

Nhi cũng bất giác buồn theo nó không biết chừng nào mới chịu tỉnh.

.....

2 tháng trôi qua, nó vẫn nằm đó hấn bên cạnh không nói không lời với ai. Nằm đó nắm tay nó.

Tối đến lại kể chuyện lúc trước cho nó nghe, mọi người ai nấy đều hết sức đau lòng khi thấy cảnh này.

Ba mẹ nó đi công tác đã lâu chưa về nên không hề hay biết. còn ba mẹ hấn thì đâu xen vào cuộc sống vợ chồng tụi nó nên cũng không biết.

Hôm nay thời tiết rất đẹp hấn nheo mắt thức dậy bên chiếc ghế 2 tháng nay mình vẫn nằm

Tiến lại phía cửa sổ hấn mỉm cười quay đầu nhìn nó. Hấn biết nó rất thích ánh sáng mặt trời như thế này.

Những lúc thấy nó thức dậy cũng làm như thế này mỉm cười nhìn hấn. nhớ lại mà lòng hấn lại thấy đau.

Hấn rất nhớ tiếng nói của nó, nhớ ánh mắt yêu thương nó nhìn hấn. hấn nhớ nhớ đến phát điên lên rồi.

Hấn nhắm mắt cho tâm trạng thanh thản một chút, hấn tiếng lại giương nắm chặt tay nó.

__” Đủ rồi đó Thiên Thiên à, em hành hạ anh nhiều đó là đủ rồi. anh thật sự chịu không được nữa”.

Hấn đau lắm 2 tháng rồi 2 tháng nó không mở mắt nhìn hấn lấy một lần cảm giác đau nhói trong tim không sao diễn tả được.

__” Cậu cũng nên dưỡng sức đi đừng ở đây suốt như vậy?”. Mẫn nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi tim khẽ nhói lên một cái.

Anh cũng không mở nhìn hấn như vậy?.

Hấn chỉ quay qua nhìn Mẫn một lần rồi vẫn quay lại ánh nhìn ban đầu vẫn nhìn nó chăm chú ngoài nó ra hấn 2 tháng nay không nói chuyện với bất cứ ai.

__” Nếu nó tỉnh lại mà thấy cậu như vậy sẽ rất đau lòng”. Lần đầu tiên anh nhìn thấy hấn xanh xao như vậy gương mặt tái nhợt đến phát sợ.

Hắn quay qua nhìn Mẫn lộ rõ vẻ bất cần không cần người khác nói.

Mẫn lắc đầu_”Mình mua đồ ăn rồi đó cậu ăn gì đi chứ cứ ngồi như vậy riết nó tỉnh lại thì người bệnh tiếp theo là cậu”. Mẫn đặt đồ ăn xuống bước ra ngoài.

Hắn không thèm để ý những gì Mẫn nói hắn chỉ biết nhìn nó. Nhìn một cách chăm chú như thể sợ ai cướp nó đi khỏi tầm mắt hắn vậy.

.....

1 tuần nữa lại trôi qua.

Nhi bước vào căn phòng nhìn có vẻ đầy đủ ánh sáng nhưng không khí lúc nào cũng âm u vô bờ bến.

Nhi tiến lại giường_”Thiên Thiên à mày coi tao đem cái gì cho mày nè”.

Nhi lấy trong giỏ xách ra một cây son dưỡng mới mua. Nhi thấy môi nó dạo này khô quá nên cố tình đem đến cho nó.

_”Môi mày không biết giữ gì hết khô hết cả rồi để tao thoa lên cho mày nha”. Nhi nói xong lấy cây son còn nguyên trong hộp thoa nhẹ lên môi nó.

Hắn nhìn nó mỉm cười. nhìn nó có vẻ tươi hơn mọi ngày, tại sao hắn lại không nhớ rằng nó cần loại mỹ phẩm này.

_”Thiên Thiên nè giờ mày đẹp hơn lúc nãy rồi đó. Nãy nhìn môi mày trắng tươi nhìn thấy mà ghê”. Giọng nói thì cứ như trước. như lúc nó chưa bị tai nạn.

Nhi còn nhớ những lúc mà nói chuyện với nó bằng cái giọng điệu đó lần nào cũng bị nó chơi

lại cho mấy zó rõ đau.

Nhớ lại những chuyện trước kia, dù muốn quên lắm nhưng không được.

Một giọt nước nóng rơi trên mắt nó. Nhi cúi xuống.

_”tao xin lỗi mày nha làm mắt mày lem hết rồi hihi”. Nhi mỉm cười lau vết nước trên mắt nó.

Sao đau thế này không biết, nhìn thấy nó như thế này Nhi lại không thể kìm chế được chỉ muốn khóc thật to lay người cho nó tỉnh.

Hắn cầm khăn ẩm lại giường lau mặt cổ và tay cho nó.

Nhìn thấy cảnh này vừa mừng thay vì cuối cùng hắn cũng biết nó quan trọng với hắn như thế nào.

Nhưng cũng lại rất buồn, Nhi có thể hiểu được cái cảm giác khi nhìn thấy người mình yêu nằm bất động không nhìn mình không nói chuyện với mình.

Hang ngày nhìn cô thể người mình yêu càng suy ốm mà mình lại không thể kêu cô ấy tỉnh lại cảm giác này đau đớn biết chừng nào?”.

Nhi để cây son trên cái tủ cạnh giường quay sang nhìn hắn.

_”Môi Thiên Thiên hay bị khô khi đó thầy thoa cho nó một ít son dưỡng là được. em ở đây. Xin phép thấy em về”.

Nói rồi Nhi quay mặt bước đi, một lần nữa Nhi lại rơi nước mắt.

_”Nín đi rồi cô ấy cũng sẽ tỉnh lại”. Nhân đứng ngoài cửa với Khiêm nhìn vào bên trong nhưng cả 2 đều không dám bước vào.

Khiêm nhìn người con gái bên trong nét mặt đau đớn, khốn khổ. Đã bao lần anh muốn vào trong thăm nó nhưng anh không dám anh không biết phải đối diện với người con gái đang nằm đó như thế nào dù chỉ là một ánh mắt.

Anh quay người lặng lẽ bước đi mang theo bao nhiêu nỗi nhớ bao nhiêu đau cắt sâu vào tim.

Sáng hôm sau Thiên Thiên đã tỉnh lại Khang đưa Thiên về nhà và tiếp tục cuộc sống hp . Nhi yêu Nhân và Nguyệt Mỹ yêu Khiêm hai đôi tổ chức đám cưới và sống hp

The end

Nó cứ nằm đấy chẳng màn chuyện xung quanh yên lặng vào giấc ngủ dài. Cứ thế lại nữa năm trôi qua.

Ánh sáng khắp cả căn phòng, nó vừa trải qua một đêm rất dài. Hắn cứ ngồi đấy ngủ rồi lại nhìn nó mãi.

Ngón tay trở khê động đậy. mắt hơi nheo. Điều mà mọi người mong chờ cũng đã đến.

Trong phòng lúc này không có ai. Nó cố mở mắt ra nhìn thế giới mà đã lâu mình không được gặp.

Sao trời hôm nay lại tối thế này. Không ai mở đèn sao. Đó là thất mất đầu tiên của nó.

Khi nằm đây nó có thể cảm nhận được có người luôn ở bên cạnh nó, ngày lẫn đêm nhưng. Nó nghĩ chắc là hấn chứ không ai khác.

Nhưng tại sao hấn biết nó sợ tối mà không mở đèn. Nó cố ngồi dậy lấy tay sờ xung quanh.

Nó chẳng đụng được gì cả, hấn không có ở đây.

Trước mắt bây giờ chỉ toàn một màu đen, nó không nhìn thấy được gì cả. Cố gắng nheo mắt một lần nữa, toàn thân tê cứng do quá lâu không cử động.

Dù nó cố gắng nhìn như thế nào thì vẫn vậy trước mắt nó chỉ là một màu đen.

Sắc cảnh âm u bắt đầu vây kính nó. Chắc tại anh ấy quên không mở đèn. Nó mệt mỏi nằm xuống.

__”Cạch”.

Cửa phòng được mở ra, 2 người con trai bước vào.

__”Cậu cứ để những chuyện đó cho y tá làm cần gì phải đích thân làm vậy?”. sáng khi Mẫn ra sau bệnh viện thì thấy hấn đang phơi đồ cho nó.

Hấn nhìn Mẫn __”Đồ của cô ấy tất nhiên mình phải giặt”. thời gian qua hấn bắt đầu quen với việc chỉ nhìn nó, nên dần dần cũng đã trở lại mình Khang như ngày nào.

Hấn đã thông suốt hấn muốn khi nó tỉnh lại thì thấy một Minh Khang không thay đổi gì cả vẫn là Minh Khang sức khỏe dồi dào.

__”Tôi như thế này mà anh ấy vẫn giặt đồ cho mình, hix thật tội nghiệp chồng mình, thì ra ảnh vì mình làm nhiều việc như vậy?_ nó thầm vui trong lòng, nó đang có ý định sáng nay làm hấn bất ngờ.

__”Thôi cậu muốn làm gì thì làm, nhưng đừng có đi giặt đồ sáng sớm như vậy nữa không tốt đâu”. Mẫn nhắc hấn.

Nó như sét đánh vào tai __”Đừng giặt đồ vào buổi sáng_ bây giờ là buổi sáng sao?”.

Đầu nó ung ung cái thứ tiếng gì đó.

Hấn tiến lại phía cửa sổ __”Thiên Thiên rất thích nắng sáng như thế này”. Hấn mở cửa sổ ra hít một hơi không khí trong lành.

Mẫn ngồi xuống ghế nắm lấy tay nó __”Em thấy chưa chồng em thương em như vậy mau tỉnh lại đi Thiên Thiên à”.

Nó đã nằm đây quá lâu mọi người cũng đã biết hết cả ba lẫn mẹ gia đình 2 bên. Ba mẹ nó yên tâm để nó bên cạnh Minh Khang chăm sóc.

Nửa năm nay đó đã về nhà về căn phòng mà lúc trước nó và hấn cùng nhau ở.

__”Tại sao mình không nhìn thấy gì cả tại sao?”_

Nó đau đốn gào thét trong tâm. Cái nó nhìn thấy buổi sáng cái bình minh mà nó yêu nhất bây giờ là một màn đêm, cái màn đêm mà nó sợ nhất.

__”Tại sao ông trời không lấy luôn mạng của con đi. Để con sống mà không nhìn thấy ánh sáng thì có ý nghĩa gì nữa_” Tim đau vì không thể nhìn thấy hấn.

__”Tình hình của con bé đã ổn định hơn nhiều chắc trong một thời gian ngắn nữa sẽ tỉnh lại”. Mẫn nhìn hấn nói.

Hấn mỉm cười __”9 tháng mình còn chờ được

mà.

__”Thì ra nó đã hôn mê 9 tháng_ nó đã làm gánh nặng cho hấn quá nhiều hixhix.

Ý nghĩ tỉnh lại của nó chấm dứt nó không muốn mọi người biết chuyện này. Nên nó quyết định nằm đó, nằm như chưa có chuyện gì xảy ra.

.....

Ngày hôm sau.

Hấn đã đi lấy thuốc định kì cho nó. Nên nó có thể yên tâm hơn.

Môi khô không còn giọt nước, nó bước xuống giường lấy tay lần góc cạnh quen thuộc.

Ngoài cổng hắn đi lấy thuốc về. Cứ vào thứ 7 lại đi vào bệnh viện lấy thuốc.

_”rằm”. Từ phòng nó vọng ra. Hắn hoảng hốt chạy lên lầu.

_”Aaa”. Nó chỉ than nhẹ một cái rồi ngồi thoa bàn chân bị đá vào cạnh ghế.

Hắn thấy nó đã tỉnh lại mừng như muốn hét lên cho mọi người biết cô ấy đã tỉnh.

Khi hắn định đến gần ôm nó thì.....

_”Hixhix tại sao tại sao?”. Nó bỗng nhiên khóc lớn lên tự tát vào mặt mình.

Hắn đứng trước mặt nó, nhìn nó cứ chỉ lạ lùng. Nhưng một chuyện hắn không thể nào ngờ hơn là anh đứng trước mặt nó nhưng nó lại không nhìn thấy hắn.

Tự mắt thấy nó hành hạ bản thân mình, cơ thể hắn bỗng dung bất động bất động.

_ Không lẽ, mắt cô ấy_ tìm bỗng nhói lên.

Nó lau nước mắt cố gượng ngồi dậy. đi tiếp chặn đường mà mình đang đi lúc này. hắn đứng đó một giọt nước mắt rơi xuống nền nhà khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt.

Nó một cô gái hoạt bát vui vẻ sau nhiều tháng xa vắng mọi người tại sao khi tỉnh lại ông trời lại lấy đi đôi mắt của cô ấy chứ.

Hắn biết bây giờ mà tiến lại nó thì chỉ làm cho nó thêm tổn thương thôi nên hắn quyết định đứng đó im lặng.

_”Rằm..... cốp.....”. tiến ly thủy tinh rớt vang lên.

Ánh mắt hắn hoảng loạn. nó đi đụng phải cạnh tủ 2 cái ly rơi xuống đất vỡ tan.

Nó ngồi phịch xuống đất_”Mình trở thành người vô dụng rồi sao?”. Tay nó cào mạnh xuống nền thủy tinh.

Một dòng máu tươi chảy ra từ tay nó, hòa quyện vào những giọt nước mắt rơi trên tay.

Tìm nó như ngừng đập bàn tay dù đau cách mấy cũng không thể nào làm nó dừng lại cái động tác đó. Nó ra sức hét lên bàn tay vầu chặt xuống.

_”Thiên Thiên”. Khang nghẹn lời tiến thật nhanh lấy khăn tay cầm máu cho nó.

Nhìn thấy nó tự hành hạ bản thân mình như vậy hắn không nỡ hắn không muốn nó không còn niềm tin trong cuộc sống.

Tiếng của hắn không lẽ này giờ hắn đã nhìn thấy tất cả.

_”Dừng lại gần em”. Nó ra sức đẩy hắn khỏi cơ thể mình.

Hắn đau lòng nắm chặt bàn tay đang lạnh ngắt của nó.

_”Em còn có anh mà đừng như vậy nữa có được không?”hắn ôm chặt nó vào lòng.

Từng giọt nước mắt rơi trên mặt nó. Nó đã làm liên lụy hắn quá nhiều.

_”Dừng hành hạ mình như vậy em tỉnh lại là tốt rồi. dù không thấy đi nữa bây giờ em là vợ anh. Anh sẽ làm đôi mắt cho em. Enh xin em xin em đừng hành hạ bản thân mình”.

Hắn nói không thành lời.

Nó nằm gọn trong ngực hắn ngập ngừng từng tiếng nấc.

_”Em không thể nhìn thấy được gì ngoài bóng tối em rất sợ sợ lắm anh à”. Nó nói trong nước mắt. tim đập liên hồi bàn tay truyền đến cảm giác tê buốt.

_”Tay chảy máu nhiều như vậy cần phải đưa đến bệnh viện ngay”. Mẫn chạy vào thấy tay nó toàn máu mặt đầy nước mắt.

_”Anh hai”. Nó kêu trong tiếng nấc.

Mẫn và hắn đỡ nó đứng lên.

_”Chuyện gì thì sao hãy nói em vừa tỉnh tay tại sao lại như thế này? “. Mẫn quay sang nhìn hắn.

_”Mau bế con bé đến bệnh viện nhanh ấy không lại nhiễm trùng”. Mẫn hỏi thúc.

__”Thiên Thiên chúng ta đi”. Hấn nói lại bế nó.

__Phỏng đoán của mình quả thật không sai__ ngay từ lúc kiểm tra Mẫn đã đoán được khi nó tỉnh lại mắt nhất định không thấy gì?.

Phải đưa nó vào bệnh viện kiểm tra lại mới biết được. nhưng không tới nỗi nghiêm trọng.

Hấn bế nó xuống lầu trước ánh mắt mừng rỡ của Giang.

__ Cô chủ nhỏ cuối cùng đã trở lại__ Giang thầm vui trong lòng.

.....

__”Vợ à anh xin lỗi em, tất cả đều vì anh nên em mới ra nông nỗi này”. Hấn ôm nó giọng nói thiết tha vô cùng.

__”Chuyện qua rồi thì cứ để cho nó qua đi”. Nó không chấp nhất chuyện cũ bây giờ có hấn bên cạnh nó là nó vui lắm rồi.

__”anh cảm ơn em nhiều lắm Thiên Thiên à. Mắt em sẽ không sau đâu nhất định sẽ không sau”. Hấn tin chắc là như vậy, hấn tin là ông trời không nỡ đối xử với nó như vậy.

Mẫn kiểm tra sơ bộ mắt cho nó. Anh mỉm cười nhìn kết quả trên tay. Đã trục hết nỗi lo trong lòng.

Anh bước ra gương mặt tươi vui. Hấn thấy vậy mỉm cười nhàn nhạt.

__Mắt cô ấy không thể nhìn thấy mà hấn lại cười__ Hấn thầm rửa tong lòng.

__”Mắt của em sao rồi anh 2”. Nó lo lắng nó lo rằng mắt của nó sẽ bị mù vĩnh viễn.

Mẫn ngồi xuống xoa đầu cô em gái bé nhỏ của mình.

__”Không cần phải lo như vậy. mắt em chẳng sao cả, chỉ do phần đầu bị chấn

động và lại hôn mê sâu nên dẫn đến tình trạng mắt bị mờ thôi, khoảng một tuần mắt em sẽ hồi phục”. Mẫn cười vui vẻ nói.

Nó vui lắm, thì ra chỉ là một số tổn thương nhỏ. Vậy mà làm nó khóc còn bị đứt tay nữa.

__”Hazzz uống cho cái bàn tay xinh đẹp của em gái tui không?”. Mẫn cầm tay nó lên xoa xoa.

Cuối cùng em gái của hấn cũng tỉnh lại.

__”Buông ra mau”. Hấn giật phắt cái bàn tay đang nắm chặt tay nó.

Hấn quay sang lườm Mẫn __”Cậu đừng tưởng là anh 2 cô ấy thì tôi cho cậu muốn Xoa tay cô ấy thì xoa đầu nha”. Hấn giận dữ nắm chặt tay nó như muốn lau sạch đi dấu tích Mẫn đã để lại cho nó.

Hồi này nó làm hấn sợ hết cả hồn hấn cứ nghĩ nó không nhìn thấy nữa rồi chứ rồi cuộc đời nó sẽ ra sao. Nhưng bây giờ thì tốt rồi mắt nó chỉ bị tổn thương nhẹ hấn vui mừng hơn ai hết.

__”Anh có chịu buông em ra chưa?. Em khác”. Hấn cứ nắm tay nó ghì tới ghì lui làm nó đau đành phải kêu hấn đi lấy nước.

Hấn lập tức nghe theo __”Bà xã đại nhân nói thì tất nhiên anh đi lấy liền”. hấn đi lấy nước mỉm cười trong hạnh phúc.

.....

1 tuần sau

__”Dzô “.

Mọi người làm một bữa tiệc ăn mừng nó tỉnh lại và mắt hoàn toàn bình phục.

Cả nhà bạn bè thân thiết của hấn và nó đều đến đông đủ.

__”Nào cùng cạ ly chúc mừng công chúa nhỏ bình phục. trở lại với gương mặt đáng yêu ngày nào”. Khiêm hô lên.

__”Cạ ly”. Cả đám người vui vẻ cười đùa.

Bên trong vườn hoa .

__” Anh à anh không định ra sao?”. Nó hỏi.

Hắn ôm nó từ phía sau hơi thở phả vào tai nó.

__” Anh chỉ muốn ôm em như thế này không muốn đi đâu cả. vợ yêu à”. Hắn nói giọng ám muội.

__” A”.

Hắn ngậm lấy vành tai nó cắn nhẹ làm nó giật mình không khỏi kêu đau.

Nó quay sang nhìn hắn nhưng nhanh chóng môi nó đã bị hắn giữ trọn.

__Đôi này kiếp này chỉ có nhau__ đó là ý nguyện và lời hứa của nó và hắn.

__” E hèm thì ra là trốn ở đây làm bậy há”. Nhi không thấy nó và hắn đâu nên đi tìm ai ngờ bị Nhi bắt ngay tại trận vợ chồng nhà này đang tình tứ ngoài vườn hoa.

Nó và hắn bị người khác thấy như thế này ngượng đến chín đỏ cả mặt. nó úp mặt trong ngực hắn môi khẽ mỉm cười.

__” Mọi người ơi Thiên Thiên và Minh Khang đang ở đây này”. Nhi vẫy tay kêu mọi người lại.

Hắn lườm Nhi __” Không gian yên tĩnh tự dưng có người phá đám”.(ông này không biết chị Nhi mình có cái tật đó hay sao?)

Chưa đầy một phút tất cả những người trong nhà đều có mặt ngoài vườn hoa.

__” Phạt thế nào đây nhỉ”. Nhi giả bộ nheo mắt suy ngắm nhìn nó và hắn. sau đó Nhi nở một nụ cười nguy hiểm.

__” Mọi người ơi vũ khí bí mật đâu rồi nhỉ”. Nhi nói ra hiệu với hoàng.

__” Bùm”.

Một tiếng thật lớn. Trên bầu trời pháo hoa nổ tung tóe, thật đẹp mắt.

Hắn và nó hạnh phúc ngắm nhìn bầu trời. Nhi quay sang Hoàng Nhân Và Khiêm giơ ngón tay lên ra hiệu quá thành công.

Nó nằm gọn trong lòng hắn tận hưởng cảm giác hạnh phúc mà nó và hắn cuối cùng cũng đạt được sau bao nhiêu sóng gió.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ơi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: NGOẠI TRUYỆN 1: HAI CẬU CHỦ NHỎ

NGOẠI TRUYỆN 1: HAI CẬU CHỦ NHỎ

6 năm sau

__” rằm Rằm”.

Tiếng cửa bị đập mạnh, mới sáng sớm như thế này làm phiền nó không ai khác là 2cậu con trai bé bỏng.

Nó nheo mắt chưa tỉnh ngủ nhìn phía cửa mỉm cười.

Không để 2 cậu con trai đợi lâu nó mặc quần áo vào. Nó lếch thân tàn ma dại đi lại mở cửa.

__” Xin hỏi 2 cậu chủ nhà này tìm tôi sớm như vậy có chuyện gì không?”. Nó vẫn thường xuyên chọc 2 cậu thiếu gia như vậy.

Minh Khải và Minh Kha từ lúc thấy nó ra nhìn từ trên xuống dưới nheo mắt tay gờ cằm lắc đầu.

__” ba càng ngày càng quá đáng mà, 2 anh em mình đã trao mẹ cho bà mà..... Hazz em nhìn xem mẹ kia.....”. Minh Khải quay sang nhìn Minh Kha tiếc cười rồi quay sang nhìn nó lúc này đang hóa đá.

..k e n h t r u y e n . p r o . __” Chắc đêm qua mẹ tập thể dục cực nhọc lắm”. hắn nói với 2 cậu nhóc rằng.

_ Mẹ đã sinh 2 con cực khổ bây giờ sức khỏe mẹ rất yếu cần phải cùng ba mỗi tối tập thể dục sức khỏe mới có thể hồi phục_ (Thật là một người cha mất hết nhân tính).

2 đứa nhỏ ngây thơ tin lời ông bố xấu xa giao mẹ yêu quý lại cho bố. nhưng sáng bữa nào mẹ cũng dậy trễ không còn dậy sớm như lúc trước nữa.

_” Di Giang ơi sao mẹ con dạo này dậy trễ quá vậy?”. 2 cậu chủ nhỏ tò mò hỏi.

Giang cười cười với 2 cậu chủ nhỏ_” Do buổi tối tập thể dục mệt quá nên sáng mẹ con không dậy nổi đó mà”. Giang thầm cười cứ như thế nó không bao giờ nhìn được ánh bình minh như trước.

_” Ấc”. 2 cậu nhóc quay sang nhìn nhau.

_” Vậy là sao?”. 2 cậu nhóc đồng thanh hỏi.

Ba nói mẹ yếu cần mỗi tối tập thể dục sức khỏe mới hồi phục.

Còn cô Giang nói mẹ tối tập thể dục mệt quá nên không dậy sớm nổi là sao ta?.

2 lời nói bất đồng ý kiến với nhau làm 2 nhóc

tò mò quyết định lên hỏi nó.

Lúc này nó nhìn 2 đứa con mình như nhìn một loài động vật trên sao hỏa.

Nó cố nén cơn giận.

_” Ai bảo tụi con là mẹ tập thể dục ban đêm”.

_” Ba”. 2 cậu nhóc đồng thanh trả lời.

Cũng mai sáng nay hấn đi làm sớm nếu không là chết với nó rồi.

_” Mẹ có sao không mẹ?”. Thấy mặt nó dường như xanh lét.

Còn nó bây giờ cứ như làm chuyện xấu xa bị người khác bắt gặp. nó nhìn 2 cậu nhóc cười gượng.

_” Hề hề mẹ không sao 2 con xuống trước đi mẹ thay đồ xong xuống ngay”. Nó kéo 2 đứa con mình ra khỏi phòng một phút ba mươi giây.

_” Rằm”. nó đứng dựa cửa ôm ngực lòng thầm thì Minh Khang tối nay anh chết với tôi.

.....

Hôm nay hấn về sớm hí ha hí hửng lên gặp vợ yêu.

Hấn giờ đây đã là người thừa kế của tập đoàn không còn là một thầy giáo đẹp trai không còn bị các cô nữ sinh đeo bám hàng ngày.

Hấn nay đã thành đạt trong công việc hơn rất nhiều công việc ổn thỏa ở nhà còn có một người vợ đáng yêu cuộc sống hạnh phúc không còn gì bằng.

_” Ba....”. 2 cậu nhóc thấy hấn về hậm hực.

Hấn thấy có cái gì đó không ổn.

_” Chuyện gì vậy 2 nhóc mẹ đâu?”. Hấn nhìn xung quanh không thấy nó đâu.

Khải chỉ lên lầu lấy tay ra hiệu im lặng.

Hấn hướng mắt nhìn theo hấn nghĩ chắc vợ mình đang định tặng mình món quà gì bí mật đây.

Hấn mỉm cười xoa đầu Khải và Kha_” ba biết rồi hì”. Bây giờ tâm trạng hấn đang rất vui nên không nghĩ ngợi nhiều đi thẳng lên phòng.

_” b.....a”. Kha chưa kịp kêu ba thì hấn đã đi lên phòng.

_” Kì này ba sẽ thăm rồi”. Khải lắc đầu nhìn em trai.

NGOẠI TRUYỆN 2: CHỊ DÂU PHIÊN PHÚC

Hazz còn có 2 tuần nữa là đám cưới của Khiêm.

__”Nè cậu thấy bộ này có đẹp không?”. Nhi vui vẻ thưởng thức bộ váy cưới đẹp tuyệt vời trên người mình.

Còn nó thì nhăn nhó.

__”Chị dâu của tôi ơi, tôi đã ngồi đây ngắm chị thử đủ 28 chiếc áo cưới rồi đây ạ”. Trời ơi thời gian vàng ngọc của tôi.

Nhi lườm nó. __”Nè đừng quên tôi ăn mặt đẹp là làm cô dâu cho anh cậu đấy nhé”.

Cô nhân viên nhìn Nhi cười vui vẻ, thật sự cô gái này rất đáng yêu. Đó là suy nghĩ của cô nhân viên.

__”Reng Reng”.

Nó mệt nhọc mở điện thoại ra.

Khiêm gọi đến __”anh mau qua tiệm áo cưới bắt bà xã anh lại cho em nhờ”. Nó than.

Khiêm cười cười thừa biết tính Nhi mà.

__”rồi anh biết rồi anh qua liền cô công chúa của tôi ơi”. Khiêm cười.

Nó lườm qua Nhi đang lay quay tìm cái áo mới.

__”Biết vậy thì tốt nhanh”. Nó ra lệnh.

__”Rồi rồi”. nói rồi Khiêm tắt máy trên môi là nụ cười hạnh phúc.

Suốt 6 năm qua họ đã nhận ra tình cảm của mình đến ngày nay họ đã quyết định đi đến hôn nhân. Anh cảm thấy thật hạnh phúc vì có thể cưới được một người vợ đáng yêu như Nhi.

Anh nhanh chóng lái xe đến tiệm áo cưới. lúc đầu Nhi đòi đi trước nói là khi nào chọn ra bộ áo cưới đẹp nhất thì anh mới được đến tận hưởng.

Nên người thay anh chịu số phận không ai khác là nó Châu Thiên Thiên.

Nó quay sang nhìn Nhi __”Ta đã báo cho chồng tương lai của mi biết kakaka ta đi đây”. Nó nói xong bay ra khỏi tiệm áo cưới.

Nhi ngoài sau ú ớ trừng mắt nhìn nó, không ngừng rủa.

__”con quỷ sứ để xem ta dụ dỗ 2 nhóc nhà ngươi như thế nào”. Kakakaka Nhi tự nghĩ tự cười trong lòng.

Minh Khải và Minh Kha rất thích chơi với Nhi và ngay cả nó cũng cảm thấy Nhi rất thích hợp chơi với trẻ con vì tính cô vốn rất giống trẻ con mà.

Khiêm đi vào trong không thấy Nhi đâu cười lắc đầu.

__ Chắc thử thêm vài bộ mới bữa __ Khiêm thầm nghĩ cầm quyển album lên xem.

Nhi hí ha hí hửng bước ra từ bên trong. Chiếc váy ngang vai màu trắng thanh khiết được Nhi mặc trên người cô cũng xinh đẹp.

Khiêm thấy Nhi bước ra mắt lóe ngàn sao __ Mẹ ơi vợ tôi đẹp quá __ đó là câu nói Khiêm nghĩ trong lòng

(ông này với ông Khang y chang đều khen vợ mình đẹp còn cả thiên thần)

__”ông xã thế nào đẹp không?”. Nhi xòe chiếc váy ra cười tươi với anh.

Khiêm như bị trúng tà ôm chặt Nhi đặt lên môi cô một nụ hôn ngọt ngào.

Các cô nhân viên trong cửa tiệm đều âm thầm chúc mừng cho cặp đôi dễ thương này trăm năm hạnh phúc.

Ngày cưới của Nhi và Khiêm

Hôn lễ tổ chức tại một nhà thờ lớn ở trong thành phố.

Tiếng chuông giáo đường làm cho Nhi lẫn Khiêm chen phần hồi hộp.

Chú rể đứng bên trên nhìn cô dâu đang nắm tay cha bước về phía mình. Cảm giác vui sướng không sau tả nổi.

Nhi đến bên Khiêm đặt bàn tay nhỏ nhắn vào tay Khiêm như thể đem tất cả những gì còn lại trong cuộc đời giao hết cho anh.

Họ trao nhau nụ hôn thâm thiết trước tiếng cổ vũ nồng nhiệt của mọi người.

.....

__”Thiên Thiên”. Nó đang lay quay trước cổng chào khách khứa thì nghe thấy một giọng nói khá là quen thuộc.

Nó quay lại

nhìn người con gái xinh đẹp trước mặt. cô ấy mặc một chiếc váy màu hồng nhạt bó sát người tôn lên đường cong cơ thể chuẩn mực.

__”Mình nhớ cậu”. Lâm Nguyệt bước đến ôm chặc nó.

Nó hơi bất ngờ __”cậu chịu về rồi sao?”. Suốt thời gian nó nằm trong bệnh viện thì cô ấy đã trở về Paris suốt 6 năm không hề quay lại.

__”Cậu hãy tha thứ cho những chuyện mình đã làm”. Nguyệt thành khẩn nói.

Nó vuốt tóc Nguyệt __”Mình thương cậu không hết lấy gì mà giận. chuyện qua rồi đừng nhắc lại nữa”. quá khứ đã qua đi hãy cho những gì tốt đẹp mới bắt đầu.

Nó quay ra nhìn phía sau lưng Nguyệt.

__”Ai quen vậy ta?”. Nó chỉ vào mặt anh.

Anh bước đến ôm lấy bờ vai Nguyệt.

__”Xin tự giới thiệu mình là chồng Lâm Nguyệt”. giọng nói chắc như đinh đóng cột.

Nguyệt mỉm cười nắm lấy tay anh nhìn biểu hiện trên mặt nó.

__”Anh bỏ đi bao lâu thì ra là đi cùng Nguyệt”. nó chỉ vào mặt Nhân hỏi như hỏi một tội phạm

__”Hihi không phải như cậu nghĩ đâu. Trong thời gian trở lại bên đó cũng mai nhe có Nhân mình mới có nghị lực sống tốt như bây giờ”. Nguyệt mỉm cười hạnh phúc.

Trong thời gian đó cô vừa ân hận bản thân mình vừa muốn bù đắp cho nó. Nhưng cô không còn mặt mũi nào ở lại để làm việc đó nữa.

Khi sang Paris nửa năm đầu cô sống trong vẩn vác lương tâm nhưng tình cờ cô gặp được Nhân anh đã giúp cô nhìn rõ giới tính thật của mình.

Giúp tâm cô tịnh hơn giúp cô biết thế nào là yêu thương.

Nó mừng cho Nguyệt và cả Nhi tất cả bây giờ đều rất hạnh phúc.

Khang bước ra thấy mọi người nói chuyện vui vẻ cũng góp vui.

Nó hạnh phúc dựa vào ngực hân mỉm cười nhìn xa trên bầu trời bao la. Không có anh em chỉ là một vì sao nhỏ nhoi.

..... THE END.....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ông! Học Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: NGOẠI TRUYỆN 2: CHỊ DÂU PHIÊN PHỨC

Hazz còn có 2 tuần nữa là đám cưới của Khiêm.

__”Nè cậu thấy bộ này có đẹp không?”. Nhi vui vẻ thưởng thức bộ váy cưới đẹp tuyệt vời trên người mình.

Còn nó thì nhăn nhó.

__”Chị dâu của tôi ơi, tôi đã ngồi đây ngắm chị thử đủ 28 chiếc áo cưới rồi đây ạ”. Trời ơi thời gian vàng ngọc của tôi.

Nhi lườm nó. __”Nè đừng quên tôi ăn mặt đẹp là làm cô dâu cho anh cậu đấy nhé”.

Cô nhân viên nhìn Nhi cười vui vẻ, thật sự cô gái này rất đáng yêu. Đó là suy nghĩ của cô nhân viên.

_” Reng Reng”.

Nó mệt nhọc mở điện thoại ra.

Khiêm gọi đến _” anh mau qua tiệm áo cưới bắt bà xã anh lại cho em nhờ”. Nó than.

Khiêm cười cười thừa biết tính Nhi mà.

_” rồi anh biết rồi anh qua liền cô công chúa của tôi ơ”. Khiêm cười.

Nó lườm qua Nhi đang lay quay tìm cái áo mới.

_” Biết vậy thì tốt nhanh”. Nó ra lệnh.

_” Rồi rồi”. nói rồi Khiêm tắt máy trên môi là nụ cười hạnh phúc.

Suốt 6 năm qua họ đã nhận ra tình cảm của mình đến ngày nay họ đã quyết định đi đến hôn nhân. Anh cảm thấy thật hạnh phúc vì có thể cưới được một người vợ đáng yêu như Nhi.

Anh nhanh chóng lái xe đến tiệm áo cưới. lúc đầu Nhi đòi đi trước nói là khi nào chọn ra bộ áo cưới đẹp nhất thì anh mới được đến tận hưởng.

Nên người thay anh chịu số phận không ai khác là nó Châu Thiên Thiên.

Nó quay sang nhìn Nhi _” Ta đã báo cho chồng tương lai của mi biết kakaka ta đi đây”. Nó nói xong bay ra khỏi tiệm áo cưới.

Nhi ngoài sau ú ớ trừng mắt nhìn nó, không ngừng rủa.

_” con quỷ sứ để xem ta dụ dỗ 2 nhóc nhà người như thế nào”. Kakakaka Nhi tự nghĩ tự cười trong lòng.

Mình Khải và Minh Kha rất thích chơi với Nhi và ngay cả nó cũng cảm thấy Nhi rất thích hợp chơi với trẻ con vì tính cô vốn rất giống trẻ con mà.

Khiêm đi vào trong không thấy Nhi đâu cười lắc đầu.

_ Chắc thử thêm vài bộ mới bữa _ Khiêm thăm nghĩ cầm quyển album lên xem.

Nhi hí ha hí hửng bước ra từ bên trong. Chiếc váy ngang vai màu trắng thanh khiết được Nhi mặc trên người cô cùng xinh đẹp.

Khiêm thấy Nhi bước ra mắt lóe ngàn sao _ Mẹ ơi vợ tôi đẹp quá _ đó là câu nói Khiêm nghĩ trong lòng

(ông này với ông Khang y chang đều khen vợ mình đẹp còn cả thiên thần)

_” ông xã thế nào đẹp không?”. Nhi xòe chiếc váy ra cười tươi với anh.

Khiêm như bị trúng tà ôm chặt Nhi đặt lên môi cô một nụ hôn ngọt ngào.

Các cô nhân viên trong cửa tiệm đều âm thầm chúc mừng cho cặp đôi dễ thương này trăm năm hạnh phúc.

Ngày cưới của Nhi và Khiêm

Hôn lễ tổ chức tại một nhà thờ lớn ở trong thành phố.

Tiếng chuông giáo đường làm cho Nhi lẫn Khiêm chen phần hồi hộp.

Chú rể đứng bên trên nhìn cô dâu đang nắm tay cha bước về phía mình. Cảm giác vui sướng không sau tả nổi.

Nhi đến bên Khiêm đặt bàn tay nhỏ nhắn vào tay Khiêm như thể đem tất cả những gì còn lại trong cuộc đời giao hết cho anh.

Họ trao nhau nụ hôn thâm thiết trước tiếng cổ vũ nồng nhiệt của mọi người.

.....

_” Thiên Thiên”. Nó đang lay quay trước cổng chào khách khứa thì nghe thấy một giọng nói khá là quen thuộc.

Nó quay lại nhìn người con gái xinh đẹp trước mặt. cô ấy mặc một chiếc váy màu hồng nhạt bó sát người tôn lên đường cong cơ thể chuẩn mực.

_” Minh nhớ cậu”. Lâm Nguyệt bước đến ôm chặt nó.

Nó hơi bất ngờ _” cậu chịu về rồi sau?”. Suốt thời gian nó nằm trong bệnh viện thì cô ấy đã trở về Paris suốt 6 năm không hề quay lại.

_” Cậu hãy tha thứ cho những chuyện mình đã làm”. Nguyệt thành khẩn nói.

Nó vuốt tóc Nguyệt _” Mình thương cậu không hết lấy gì mà giận. chuyện qua rồi đừng nhắc lại nữa”. quá khứ đã qua đi hãy cho những gì tốt đẹp mới bắt đầu.

Nó quay ra nhìn phía sau lưng Nguyệt.

_” Ai quen vậy ta?”. Nó chỉ vào mặt anh.

Anh bước đến ôm lấy bờ vai Nguyệt.

_” Xin tự giới thiệu mình là chồng Lâm Nguyệt”. giọng nói chắc như đinh đóng cột.

Nguyệt mỉm cười nắm lấy tay anh nhìn biểu hiện trên mặt nó.

_” Anh bỏ đi bao lâu thì ra là đi cùng Nguyệt”. nó chỉ vào mặt Nhân hỏi như hỏi một tội phạm.

_” Hihi không phải như cậu nghĩ đâu. Trong thời gian trở lại bên đó cũng mai nhờ có Nhân mình mới có nghị lực sống tốt như bây giờ”. Nguyệt mỉm cười hạnh phúc.

Trong thời gian đó cô vừa ân hận bản thân mình vừa muốn bù đắp cho nó. Nhưng cô không còn mặt mũi nào ở lại để làm việc đó nữa.

Khi sang Paris nửa năm đầu cô sống trong vẩn vác lương tâm nhưng tình cờ cô gặp được Nhân anh đã giúp cô nhìn rõ giới tính thật của mình.

Giúp tâm cô tịnh hơn giúp cô biết thế nào là yêu thương.

Nó mừng cho Nguyệt và cả Nhi tất cả bây giờ đều rất hạnh phúc.

Khang bước ra thấy mọi người nói chuyện vui vẻ cũng góp vui.

Nó hạnh phúc dựa vào ngực hân mỉm cười nhìn xa trên bầu trời bao la. Không có anh em chỉ là một vì sao nhỏ nhoi.

..... THE END.....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Oi! Học Bài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.